

1095
3-14.

శ్రీగురుపరబ్రహ్మగణనమః
శ్రీకౌర్తవీర్యాచార్యేనచమః

సకలసజ్జనానంద సద్గుణసాగరము

ఇయ్యది

స్వామి మనోరంజితం బగునామ

మలుగూను

కాలవర్తి. శ్రీనివాసశాస్త్రిలవారి పుత్రుడగు,

వెంకటాద్రిశాస్త్రిలచే

రదియింపఁబడి

మొదలుల కీ పరిశోధితమై

జేపగూను. సం. శ్రిష్టశాస్త్రిలవారి సహాయముచే

మొదటి కూర్పు 2,000.

రెన్నపట్టణం.

పంచవ్య ముద్రాక్షరకాలయందు ముద్రింపఁబడియే.

1914

రిజిస్టర్ కాఫీయే.]

[రిజిస్టర్ కాఫీయే.]

Copyright Registered.

20	6	చానధర్త	చానధర్త.
...	16	పుడును	పుడునును
...	20	దుర్బంధ	దుర్బంధ
23	2	యచ్చ	యదాచయచ్చ
...	1		
...	3	మాత్యకర్మ	కుభాకుధమాత్యకర్మ
...	2		
...	4	తచ్చ	తదాచతచ్చ
...	3		
28	3	పశిష్టలవారు	పశిష్టలవారు
...	18	క్రికృష్ణ	క్రికృష్ణ
29	18	వ్యాసుబిద్యా	వ్యాసుబిద్యా
31	4	అర్జునకు	అర్జునకు
34	2	కర్మాధిలంపార్థా	కర్మాధిలంపార్థా
36	9	పురుషాకదా	పురుషాకదా
37	18	శంభవి	శంభవి
38	2	హంసరాణి	హంసరాణి
...	23	దీర్ఘాదీర్ఘనయనా	దీర్ఘాదీర్ఘనయనా
39	12	పురుషునితోను	పురుషునితోను
...	15	వరుకుయవ్వనియని	వరుకుయవ్వనియనియూ
40	22	అత్స	అత్స
41	11	స్నాత్రవం	స్నాత్రవం
42	1	కరితి	కరితి
...	3	భమిశ్శల్ల	భమిశ్శల్ల
...	9	చమతోగూడిన	చమతోగూడిన
43	5	నిష్టివన	నిష్టివన
44	3	పాలిగుచ్చి	పాలిగుచ్చి
46	1	రెక్కపక్కలు	రెక్కపక్కలు
...	5	పాశురై	పాశురై
47	10	దేకున్నను	దేకున్నను
...	13	సర్పతి	సర్పతి

...	17	వైధవ్యము	వైధవ్యము
...	23	చేపి	చేపి
48	1	చెపించి	చెపించి
...	22	చెపించ	చేపించ
50	22	ప్రక్షేప	ప్రక్షేప
52	11	పునిలక్య	పునిలక్య
...	25	పుత్తరొత్తర	పుత్తరొత్తర
54	18	రక్ష	రక్ష
55	24	పరస్పరవిరోధ	పరస్పరవిరోధ
57	10	వైవాళికమందు	వైవాళికమందు
58	25	దోషావాపము	దోషావాపము
59	20	దృష్టాంతములు	దృష్టాంతములు
61	6	రుకుమరియైన	రుకుమరియైన
62	1	బాల్యపయస్సన	బాల్యపయస్సన
...	9	మొదలిడుచున్నారు	మొదలిడుచున్నారు
65	9	అనాహ	అనాహ
72	26	యూలాగు	యూలాగు
77	23	భార్యయందు	భార్యయందు
80	25	రావణుని	రావణుని
83	17	మాడుబాబులు	మాడుబాబులు
90	70	చరిత్రంకవ	చరిత్రంకవ
93	10	నూర్పు	నూర్పు
97	25	దిట్టవేగం	దిట్టవేగం
98	7	యెట్టులదగు	యెట్టులదగు
99	10	డి.	డి.
99	11	అన్నాహారము	అన్నాహారము
100	8	కుచస్త్రీరతియె	కుచస్త్రీరతియె
...	14	త్రాళినాదని	త్రాళినాదని
...	22	యూధర్మము	యూధర్మము
101	5	పొడుగానుండి	పొడుగుగానుండి
...	23	సమీపించు	సమీపించు

105	3	సెక్స్ కోటుక	సెక్స్ కోటుక
...	3	కాంచీపురంపత్తి	146 నెంబరువుంహవలెను
...	3	146 నెంబరుగీటు	కాంచీపురం వుండవలెను
...	14	ముడుపు	ముడుపు
108	21	పాటుపటు	పాటుపడు
108	24	కృష్ణకాస్తులవాగు	కృష్ణకాస్తులవాగు
109	3	యిచ్చగల	యిచ్చగల
112	5	వెంకిటరాప్పగారు	వెంకిటరామప్ప గారు
...	19	మద్దగిరి	మద్దగిరి
...	20	విద్యాపతి	విద్యాపతి
...	22	అన్నప	అన్న
...	23	చిత్రము	చిత్రము
115	23	సూతాత్మక	సూతాత్మక
116	18	చేయివల	చేయివల
118	11	విధిమునకు	విధిమునకు
121	4	సుఖాననమునుమడి	సుఖాననముననుండి
122	17	పుద్వ	పుద్వ
125	14	గ్రంథముల	గ్రంథముల
130	1	చాలామంది	చాలామంది
...	26	గుడ్డచైరవం	గుడ్డచైరవం
...	28	పాకుపతాక్తరసం	పాకుపతాక్తరసం
134	21	గర్భముకుక్షియందే	గర్భముకుక్షియందే
...	24	తతోవ్యాసస్య	తతోవ్యాసస్య
135	1	స్వపాన	స్వపాన
...	3	దేవిముల	దేవిముల
...	15	పొటాంకా	పొటాంకా

విషయసూచిక.

విషయసంఖ్య.	పుటసంఖ్య.
1. మనుష్యజన్మ.	1
2. కారవ్యసంఖ్యం.	2
3. శ్రీవిషయము, మాషణ	5
4. పిండ్కోర్పత్తలక్షణం	14
5. గర్భము నొచ్చటకు ముఖ్యకారణములు.	16
6. గర్భిణీ శ్రీ పుండవలనవిధానము	17
7. కర్తవ్యసురింది ..	22
8. ప్రసవమునుసురింది	28
9. జ్ఞానహర్షమునుసురింది	32
10. వ్యాయామము.	36
11. రతివిషయము	37
12. సురతముఖసంధానము.	39
13. శ్రీ విద్యనుసురింది	44
14. పరివ్రతలక్షణములు.	46
15. ప్రస్తుత శ్రీ చర్య.	47
16. ప్రస్తుత శ్రీ చర్యలో వైద్యులపధన.	49
17. ప్రస్తుత శ్రీ చర్యలో వ్యోమ్యులపధన.	50
18. ప్రస్తుత శ్రీ చర్యలో అపవిత్రబాధ.	51
19. శ్రీచాల్య వివాహము. ..	53
20. క్షాల విధవావివాహము	63
21. పురుషవిద్యా.	73
22. ధనముదానిచెడిపు.	75
23. లోభి	76
24. యాచనాదూషణ.	77

25.	దత్తాపహరము.	...	...	...	...	...	80
26.	మిత్రత్వము.	...	...	...	...	...	88
27.	స్త్రీ హైద్యము	...	...	...	...	...	84
28.	జారపురుష జార స్త్రీచర్య.	...	...	...	...	...	92
29.	పరస్త్రీ సాంగత్యముచే చెడుపు	...	...	...	...	...	99
30.	సత్సంగత్యము.	...	...	...	...	...	100
31.	పరోపకారార్థము సాటుపడువారలు	...	...	...	...	...	108
32.	వివేకము పోవుమార్గము	...	...	...	...	...	113
33.	విరక్తిమార్గము.	...	...	...	...	...	114
34.	వేదాంతమార్గము.	...	...	...	...	...	116

127 పేజీ మొదలు 186 వరకు యితర విషయములు. ....

శ్రీ.

వంశానుక్రమణిక.

|| ద్వీపద ||

శ్రీరామచంద్రునిచేరినుతింది । గారాబమునముద్దుగణనాథునెంచి ।
వాశిగాకారవనితనుబొంగి । భాసురంబుగరమాభామకుమ్రెక్కి-
వనిగాకాంభవివజాక్షిచలచి । పెనుపొందట్రహనుప్రమథాధిపతిని ।
వ్యాసకాల్పీకులవరబూజించి । కాశీకుమ్రుచలయినఘనమైనఘల ।
వినుతించిబాగునివిమలభవభూతి । ఘనకాలిదాసాదిఘనులమదినెంచి ।
పంకితర్కితవారనామాత్యు । మండరమిత్రునిమదినెంచిగురుని ।
మోససముననుచిమక్కువమీర । పూనికతిరుమలపట్టణమునకు ।
హితువుగామలుకూర్చితినామధేయి । మతులితంబుగల్గిమణిమయ
మగుచు వెలసెడిపురమందువిపులలోనలలితంబుగవేదకావ్య్రసిపు
ణుడువిదితకావ్యపగోత్రవిరుచుయజ్ఞకాఖిముద మొంద వెల్నాచుము
ఖవంకటేశముదితలొలత్తొంబముఖ్యపుత్రుండు । అధికవిద్యావంతు
వచ్చినభట్ల । యాతనికులసతియగుచండమాంబ । పాతివ్రతామణి
నాగుణముణికివరపుత్రుడనియెనువరగుణకాలి । ధీమదుసుగుణగాంధీ
య్యవారంబు శ్రీకృరంబుగక్రీచివాసాఖ్యవెలయు । ప్రాకటంబుగరామభ
క్తుడనిబొగచునాతనిప్రియసతిమితదయాళు । చేతోసుఖంమునచల
నునుబృహ్మ । నామకుపుత్రుడైయరిగుణకాలి । నేమముగావిద్యనిధి
వెంకటాద్రి । పకలనజ్ఞనగుణాగరిమనెను । ప్రకటితగ్రంథముబహు
సులభశైలి । కలియుగమందునకిలమహిమజూచి । సులలితంబుగజెప్ప
నరస్థులబొగడ ॥

శ్రీరాములు.

సకల సజ్జనానంద సద్గుణసాగరము.

శ్లోకము! శ్రీరామంజనకార్తజాకుచతటీ | శ్రీగంధవంశోల్లస |
 ద్వ్యక్షోవీధిముదారమాశ్రితముని స్రామర్థవత్కల్పకం |
 బ్రహ్మేశానముఖామరస్తుతమజు బ్రహ్మాండభాండాధిపం |
 వందేనీలకన్యకానుతమహం వారాశిగర్వావహం |

ఒంబ్రహ్మణేనమః॥

→ శ్లో (మనుష్యజన్మ). ←

శ్రీవిరాట్పురుషుడగు నారాయణుండు ప్రతియుగంబున దుష్టజన శిక్షణ శిష్టజన పరిపాలనార్థమై జననంబైత్తుట ఎల్లరకునుజెల్లమె. నై కుంఠవానుడగు దేవాదిదేవుండు జన్మములలో ఉత్తమంబగు మానుష జన్మంబునందే మహాసాహసకార్యములకేళియున్నాడు.

మానుషజన్మములో సమానమైన జన్మములేదని ఎట్టి అసాధ్య కార్యములనైనను అవలీలగా సాధింపవచ్చునని జన్మములలో ఉత్తమం బైన ఈమానుష జన్మమే శ్రేష్టమైనదనియు, దేవత్వముచే రంభాది సురకామినులయందు సౌఖ్యమునెంది యాపుణ్యము సమశినమీద వుని అధోగతిని పొందుసురనిన్నీ సమస్త పురాణములయందు జూచు టస్పటి మానవత్వమే మోక్షము నపేక్షించువారలకు ముఖ్యకారణము గదా. గోదాన, భూదాన హిరణ్యదాన అన్నదాన, అహింసాది సమస్తము లగు పుణ్యకర్మలచే దేవత్వమును సాధింపవచ్చును. ఈశ్రేష్టమైన జన్మ

ములోపుల తనకుదేవుడు యిచ్చునంతలో బ్రాహ్మణులకు బ్రాహ్మశత్రులై నప్పటికినీ గుడ్డివాండ్లకును, కుంటివాండ్లకును, చాలాబీదవాండ్లకును, మూగివాండ్లే మొదలుగాగల పాత్రాపాత్ర వివేచనచేసి సత్పాత్రమును చూచి దానముచేయవలయును. ఇట్టిపాత్రాపాత్ర వివేచన మార్గము దెలిసి దానము చాయకుండుటన్నట్టిది.

శ్లో॥ అదానదోషేణ భవేద్దరిద్రో దారిద్ర్యదోషేణ కరోతిపాపం ।

పాపాతవశ్యంనరకంప్రయాతి పునర్దరిద్రోపునరేవపాపి ।

→ దారిద్ర్యముఁబం. ←

మరియొక జన్మమునకు దరిద్రుడై పుట్టును. దరిద్రదోషముచే జీవహింసచేయడముల బద్ధములు బలకడంపరులయొక్క మనస్సునెప్పించడం పరులసామ్మ సహవారించడం, తప్పుసామ్యము చప్పడం, ఈ మొదలుగాగలిగిన పాపకార్యములుచేసి దేహవనానమందు మహారవరవాది నరక మనుభవించి పూర్వజన్మ సంస్కారఫలముచేతపునః సరజన్మమెత్తినట్లైన దరిద్రుడై పుట్టును. మరియు పైవివరించిన పాపకార్యములకేయును. ఈలాగు పూర్వభోగోక్తములలో పుట్టుట గిట్టుటయందు ఎడతెగనివారలై మహాకష్టముల సనుభవించుచున్నారు. ఇట్టి మహాపావమైన దరిద్రము సనుభవించు పురుషులకు తల్లితండ్రులు, భార్యయు బిడ్డలు మిత్రులు బంధువులు సర్వభూకశ్రువులుగా దోచుచుండురు. అట్టి దరిద్రపితౄణాచము పురుషునియందు ఆవరించిన.

శ్లో॥ దారిద్ర్యాద్రియమేతిహీనరిగతః సత్త్వాత్పరిభ్రష్టతే ।

నిస్సత్వఃపరిభూయతే పరిభవాన్నిశ్వేదమాపద్యతే ।

నిర్విద్యుక్త్యచమేతిశోకనిహతోబుధ్యాపరిత్యజ్యతే ।

నిర్బుద్ధిశ్చయమేత్యహం నిధనతాసర్వాపదామాస్పదం ॥

యెట్టిరూపవంతుణైనను కమల్పివేసును. తనకు మిక్కిలి శత్రువునైనను నొరువిడచి అమగునట్లుగా జేసును. బంధువులు మిత్రులుయొక్క గృహములకు వెళ్ళుకుండాజేయును. సభలకు బోవు కుండుటజేయును. తానుకోర్కొ కోర్కెలను విఫలముగాజేయును. ఇట్టి మహాశ్రేష్ఠమైన జన్మములో యీలాటి దరిద్రపిశాచముచేఱికి కష్టమనుభవించుట దుర్లభముగదా!

శ్లో! జంతూనాం సరజన్త దుర్లభం ।

• సమస్తమైన పిపీలికాది జంతుజన్త లన్నిటిలో సరజన్తమతి దుర్లభంబుగదా, యిట్టిజన్తలో దేవుడు శిక్షచేయవలయునని దలంచితే దరిద్రదేవతను అసన్నముగా జేయుటచాలును అదియే భూలోక సరకం ॥

ముందు వివరించియుండు దరిద్రావస్థ ననుభవించు జన్మములో పలనే తనకు దైవమిచ్చినంతలో దానధర్మ పరోపకారములజేయుచు, శ్లో॥ మహాతాపశ్చ పుణ్యపణ్యైః క్రీతేయం కాయనాస్త్వయ ।

చారంకుఃఖోదధేర్గంఠుంతరయావన్నభిద్యతే ॥

పుణ్యమునకు గొప్పవెలబెట్టి యీదేహమును ఓడనుగొనిన నీవు అది సశింపక ముందే ముఖసాగరమును యీదిగట్టు చేసుము. యక్ష కిన్నరికింపుగఱ సురసిద్ధ సాధ్యనాగగరుడయక్ష పిశాచ యీజన్మముల వారికి మోక్ష మబ్బును ఇన్నిజన్మములలో మోక్షము గైకొనుటకై వడవవంటి సరజన్తమే శ్రేష్ఠమైనది. దారిద్ర్యమునుభవించువాడైనను తనకు దైవమిచ్చినచానిలో దానముచేసినట్లైన మరివక జన్మమునకు పూర్వపుణ్యము రీతిగా ధనవంతుడై పుట్టుచున్నాడు. అప్పటిలో జ్ఞానమునహించి,

శ్లో! దాతృత్వం ప్రయవక్తృత్వం ధీరత్వముచితజ్ఞతా

అభ్యాసేనసలభ్యంతే చ త్వారిస్సహజగుణాః ॥

అనురీతిగా దానము చేయడము. ప్రియమైనమాటలు. ధైర్యము. పుదితమైన దానిని తెలియడము యివిజన్యగుణములని చెప్పచున్నది గాన దానముచేయుటలో వకరి ప్రోత్సాహమునకులోబడి యిచ్చుట గాక తన జన్యగుణముగా దాత్రిత్వమును వుంచుకొని, దానము, పరోపకారము, అహింస, సమస్త ప్రాణులయ్యందు దయగలిగి యుండుట ఇట్టివారు మరెవ్వరిక జన్తమునకు మిక్కిలి ధనవంతుడై పుట్టచున్నాడు అప్పటిలో,

శ్లో॥ అయశ్చైక చర్వణం ।

ఫణిఫణాన్తక్షేకర్షణం కరేగిరితోలం ।

జలనిధేః పద్మోల్లంఘనం నిశితఖడ్గసంస్పర్శనం ।

భవేత్సుకృతనామిదం నకృపణేన ధనస్యాస్థిం ॥

ఉక్కు-శినిగలను సమలవచ్చును సర్పములనుండు మణిని తివ్వ వచ్చును పర్వతమును అరచేతివ్రుంచుకొని తూకము చెప్పవచ్చును. సముద్రమును దాటవచ్చును. పరునైన కత్తిమీద చెయ్యివ్రుంది బలముగా రాకవచ్చును. ఇవి యొసర్చియుండు మహాశక్తిలైనను కృపణునిచే ధనము తివ్వడము చాలాకష్టమని జెప్పియున్నాడు గాన ఇట్టి బుద్ధిత్వమునకు మనస్సుచోరనీక దానముచేయవలయును. ధనవంతుడైనవాడు దానముచేయకుండిన,

శ్లో॥ చత్వారోధనదాయాదాః ధర్మగ్నిచ్చపతస్కరాః ।

శ్మేష్టభ్రాత్రవమానేన త్రయఃకుప్యంతిసోదరాః ॥

ధనమునకు సానుగుణ్యమైన సలుగురన్నదమ్మలుగలరు. అందు లో శ్మేష్టభ్రాతృయను ధర్మమునుయివ్వక అవమానించినట్లైన ముగ్గురగు తమ్ములు చాలావిసుకుకెంది, అగ్నిపడును, లేక రాజుపాలగును, లేక దొంగలు దోచెదరు, ఇది అనుభవసిద్ధము కాబట్టి ధనవంతుడైనవాడు.

దాన, ధర్మ, ధర్మోపసయన, కూప, తటాక, వన, అన్నచత్రమే మొదలుగాగల పుణ్యకార్యములు జేయుచుండవలెను. అప్పటిలో ధనమునున్నదనే మదాంధత్వముచే, చెడుకార్యములు చేయక, వకరి మనస్సునుప్పించక, సర్వప్రాణులయందు దయకలిగి, వర్తించుచు, మదోన్మత్తుడై యుండక, స్త్రీలనల్లలో జిక్కక.

—: స్త్రీవిషయము, దూషణ: :—

శ్లో॥ నేధాద్వేధాధమంచక్రే కాంతాసుకకేషుచ
తానుతేష్యవ్యనానక్ర: సాక్షాన్భ్యోనవాక్యతి: ॥

బ్రహ్మ రెంటియందు మనుష్యులకు చాలాప్రేమపుండు నట్లుగా కల్పనచేసెను స్త్రీలయందు, బంగారునందు, రెంటియందు యవ్వనికి మమతలేదో వాడు సాక్షాత్ కైలాసవాసుడగు శంకరుడే భూలోకము లో అవతరించినాడని తెలియవలయును. గాన స్త్రీలయందు ఆసక్తిలేక అరివర్షగణములను జయించినట్టి యోగిపుంగవుడే స్త్రీలవలలో జిక్కనివాడు అట్టి యోగిపుంగవునికి.

శ్లో॥ స్త్రీసాన్నిధ్యంవిరక్తానాం సతాంమజ్జాన సన్నిధి: |
మనతోభక రితస్తాత్ తత్సాన్నిధ్యంవివర్జయేత్ |

విరక్తిమార్గము నవలంబించియుండు యోగులకు యవ్వనరూపవంతులగు స్త్రీలుదగ్గర చేరడము, సత్పురుషులైన వారలకు దుర్జనసహవాసము, మనుష్యుకు చాలావ్యాకులము కలుగచేయుచున్నది. కాబట్టి విరక్తి మార్గము నవలంబించియుండు వారలకు స్త్రీలు శత్రువులు, విరక్తేతర పురుషులుకు స్త్రీలు మిత్రులాలంటె,

శ్లో॥ స్త్రితేనభావేనచలజ్జయాభి: పరాజ్ఞుభైరభాకటాక్షవీక్షణై: |

వచోభీష్మాకల హేనలీలయా నమస్తభావై: ఖలుబంధనశ్రియమ్ ॥

చిరునవ్వు హావభావవిలాసము, శిగుగానటించుట, మంచిలీల,
కడకంటిచూపు, సుగుణము, చిలుకుపలుకులు, అనూయ, కలహము,
వీట్లచే అప్రాదళ విధములగు, హావభావ విలాసములచేత యెట్టివిరక్తు
నైనను వారివలలో జిక్కువేసుకొందును. అప్పటిలో పురుషులు,

శ్లో॥ ద్రష్టవ్యేషుకిముత్తిమంమృగదృశః ప్రేమసరస్వంముఖం ।

ప్రూతివ్యేష్సుకింతదాశ్యపవః శ్రావ్యేషుకింతద్వచః ।

కింనాద్యేషుతదోష్టవల్లవసః స్పృశ్యేషుకింతద్వచః ।

ధ్యేయకింఽవయావసంసహృదయైః సర్వాప్రతిద్విభ్రమాః ॥

అనురాగముతో యుక్తమైన, చంద్రబింబముతో సమానమగు,
స్త్రీముఖము సమస్తవస్తువులలో జూడకమునుకు యోగ్యమైనది, ముఖ
మూల తమనువాసన వస్తువులలో ముఖ్యమైనది.

వ్యాఖ్యానం॥ నతుమస్త థానినాస్యః పద్మినీజాతి త్వాత్తిదాస్య
గంధస్య, పద్మినీజాతి స్త్రీయొక్క ముఖముమంచి పరిమళముతో యుక్త
ముగా నుండును. మదపశులయొక్క మృదువధున పదములే హృదయ
మునా నందించుచవి. తొండపొండునంటి పెదవియే కనములలో అమృ
తముగా వుండునది, మృదువగు సువర్ణచ్ఛాయగల స్త్రీ శరీరమే
తాకుటకు యోగ్యమైనది, మంచి యెవ్వనవంతురాలగు పువ్వుబో
ణిని ధ్యానించుటయే ధ్యానములలో అందమును బుట్టించునట్టి ధ్యాన
ము, రశికులైన పురుషులకు స్త్రీలయొక్క యవ్వనమే లజ్జగలుగు జేయు
నది. యీలాగు సర్వలూ భ్రమించి రూపముగల సుందరీముఖులతో
సమానమైన వస్తువు జగత్తునందు లేదని భ్రమించి స్త్రీలవలలో జిక్కు
బడుచుందురు.

శ్లో॥ వక్త్రచంద్రవికాశిపంకజపరీ హాసక్షమలోచనః ।

వర్ణస్వర్ణమపాకరీష్ణురభీషిషష్ఠ్యః కచానాంచయః ।

వక్షోజావిభకుంభవిభ్రమహరా గుర్వీనితంబసరీ ।

వాచాంహారిచమార్దవంయువతిషు స్వాభావికంమండనం ॥

చంద్రనిఖిల ముఖమున్నూ, కమలమువంటి కన్నులున్నూ, బంగారుకాంతిగల దేహమున్నూ, తుమ్మెదలవంటి కొప్పున్నూ, యేనుగ కుంభములవంటి గొప్ప చేళ్ళున్నూ, గుండ్రమగు గొప్పసిరుదులున్నూ తేనెలొలుకు చిలుక పలుకులున్నూ, కలస్తీ.

శ్లో॥ కుంకుమపంకకళంకితదేహా గౌరవయోధర కంపితహారా ।

నూపురహంసరణత్పదపద్మా కంసవశీకుసుతే భువిరామా ॥

కుంకుమ మొదలైన సుగంధ ద్రవ్యములచే అలంకరింపబడి నట్టి స్త్రీ వజ్రవైభూర్య మాణిక్య మరకత గోమధికంబులచే చెక్కబడిన కేయూరహంసములు కుచకుంభములపై చలంపబడినట్టిన్ని, గజ్జలంచెలచే ఘల్లుఘల్లుమనెడి శబ్దముచే యుక్తమైన హంసవలె నడకకలిగి నట్టి స్త్రీరత్నము యవ్వనితానే మోహింపజేయుదు, ఇట్లు మోహింపజేసి నెప్పటికిన్ని,

శ్లో॥ మధుతిప్తితివాచియోషితాం హృదిహాలాహలమేవ కేవలం ।

అనివనిపియ్యలేధరో హృదయంముచ్చితేవతాడ్యతే ॥

తేనెలొలుకు పల్కులచే అధరమునందు మధువుపుండును, హృదయమునందు విషము పదిలముగనుండును. కాబట్టి అధరమును పానముచేయుదును, హృదయమును పిడికిట బొడుతురు ఇందుకై, స్త్రీల హృదయమందు విషముండుననియు, స్త్రీలను నమ్మకూడదనియు పూర్వీకులైన పెద్దలు గ్రంథములందు చాలాకెప్పి యున్నారు.

శ్లో॥ ఔమంబరాశిపుష్పాశి న్వేతవర్నంచవాయసం ।

మర్శ్యపాదంజలేవశ్యన్నారీవృదయం నవస్థితం ॥

పత్తిపువ్వనైనా జూడవచ్చును, తెల్లకాకినైనా పెదకికన
వచ్చును, చాపలజూడ నీళ్ళలో కనిపెట్టవచ్చును. స్త్రీలయొక్క హృద
యమును కనిపించుట చాలా అసాధ్యంబుగదా.

తే॥ గీ॥ వకనితోగూడిభాషింతురొక్కనరుని ।

జాతురువిలాససంపదసాంపుగులుక ।

మరియునుక్కనిదలతురు మఱనులోన ।

కూర్చిప్రియుడెవ్వడో ముద్దుగుప్పలకును॥

వకనియందు మనుస్సుచే మంచిమాటాడు చుందురు, మరివకని
నిజాచుచుందురు, మనస్సున నెకని దలంచుచుందురు. కాబట్టి కురూ
పినైనను యంతసేవ జాతివానినైనను మఱస్సున దలంచకయుండరు
వారికి ప్రియుడైన పురుషుడెవ్వడో తెలియదు.

శ్లో॥ స్పృతాథవతితాపాయ దృష్ట్యాచోన్నాదకారిణీ ।

స్పృష్టాథవతిమోహాయ సానామదయితాకథం ।

మఱస్సునదలంచిన మాత్రముననే తాపమును, చూడకముచేతనే
ఉన్నాదమును, ముట్టిన మాత్రముచేతనే వ్యాఘ్రాహమును కలుగుచు
న్నది యిట్టివనిత దయిత యట్టులాయె.

గీ॥ యంతలోనింతికన్నుల కెరుటనిలుచు ।

చంతలోనింపువాటిండుచ మృతమట్లకాక ।

లోచనమార్గంబు కడచెనేని ।

గరళముచకంబె బ్రాణసంకటముక్షేయు ।

మఱస్సునదలంచుచున్న స్త్రీకంటికి గనుబడిన మాత్రముననే, అ
మృతమును త్రావివట్లందును, కనుమరుగా యనేనివిషమును దాగిన
దానికన్ననూ హెచ్చగు బ్రాణసంకటము కల్గును.

అ॥ గీ॥ పడతియొక్కదానిని విడిచియించుక ।

యమృతంబులేదు, భువివిషంబులేదు ।

అమృతలతనుబోలు సనురాగవతియైన ।

గాకమెలెగనేని గరళవల్లి ॥

అబలతో సమానమగు అమృతమూలేదు. విషమునూలేదు, పురుషునియందు స్త్రీ బద్ధానురాగయై యుండిన అమృతప్రాయమే, లేక వికటముగా నుండిన విషప్రాయము, స్త్రీపురుషుల పుభయమనుస్సులు గలసి మెలగియుండిన పుభయులకు మరివేరే అమృతము గావలెనా లేక, చాలాదినములు వకరిని వకరు విషవకలనురాగము కలవారలై యుండి కొన్నిదినంబులుకు వికటమువకరియందు గనుబడినదానితో సమానమగు విషము వేరేత్రాగవలెనా అదియేచాలును యిట్టి పియ్యూషవిషముచేయుక్తులగు స్త్రీలనుచూచి.

శ్లో॥ విశ్వామిత్రపరాశరప్రభృతయో ర్వాతాంబుపల్లాశనా ।

స్త్రీస్త్రీముఖపంకజం సులలితం దృష్ట్వైవమాహంగతా ।

శాల్యాంసస్ఫుతం పయోదధియుతం యేభంజితే మానవాః

తేమామింద్రియన్విగ్రహాన్యదిభవేద్వింశ్యువేత్సాగరే ।

ఆకులలములు వాయువే ఆహారముగాకలిగిన విశ్వామిత్ర పరాశరులు మొదలగు రుషిశ్రేష్ఠులందరూ యవ్వనవంతులగు స్త్రీలను చూచిన మాత్రముననే తపస్సును విడనాడి. వాతయొక్క వలలోదగిల యున్నారు. యిట్టిమహాపురుషులే స్త్రీలవలలోజిక్కి నవుపడు. నెయ్యి పెరుగుచాలు మొదలుగాగల వీర్యవృద్ధి పదార్థము భుజించు మనుజులకు యట్లతానే కామాద్రేకము కలుగకయుండును అట్లు కామాద్రేకంబు కలుగకయుండిన వింధ్యపర్వతము సముద్రంబున జేలియాడదా. అకులలములు భక్షించుకొనియుండు మహాపురుషులే. స్త్రీల

వలలో జిక్కుచున్నాను యిక శాల్యాన్నము చాలు నెయ్యి భక్షించు
మనుజులు స్త్రీలచే జిక్కుట హాశ్చర్యమాయనా, పురుషులు స్త్రీల
వలలో జిక్కుకయుండును. వింద్యపరంతంబు సముద్రంబున జేలియాడ
దుగాన.

తే॥ గీ॥ తథ్యమువచింపు పక్షపాతమునుగాదు ।

నిఖిల జగములయందెదినిక్కువంబు ।

తొయ్యలులకన్న రమ్యవస్తువులులేవు ।

వారలేకవస్తులకెల్ల కారణములు.

స్త్రీలతో సమానమైన రమ్యవస్తువ యీ పృథ్వియందులేకు
యీవస్తువకొరకై సమస్తకవస్తుములకు కాటపట్టె.

చ. తెలియకనాశ పోవుచును. తీవ్రతాపకీలలోపల్ల ।

శలభముజొచ్చగాక మతిచాలకమీఁదముగాలపుగొనన్ ।

గలపిళితంబుదామెనగుగాఁ యెరింగియుటఁ దోహదననితాసుఖంబు
విడనాడముమోహము తత్వమెట్టిదో.

నాశపోవునై జ్వలించే వెలుంగు అగ్నిలోబడి విడతనశించు
మాట్టి. గాలముకొనను. దు మాంసముదినుటకై వచ్చి గాలముకొనకు
జిక్కుమీఁదముమాట్టి. జనులు స్త్రీలవలలో జిక్కినశింతురు, యీలాగు
నశింతుమనే సంగతిదెల? దెలశి స్త్రీలను విడనాడమోహమునే తత్వ
మెట్టిదో. దెలయుటకు అపాధ్యులుగదా.

పు॥ పురగముముట్టెనానబలకుర్చిని వైద్యులుధర్మశీలునై ।

గరళమునెక్కుడింతురధికంబున నాయతమేచోర్యల ।

స్ఫురణవహించివక్రగతిబూనిన మానినిమాపుసోర్యన్ ।

పురుషున కెందుమధుమలనుపొందపుపొందకునై ద్యుతెవ్వరున్,

పాముకరచి విషమెక్కిన మనుజులకు లోకములో వైద్యులు విషమును దీసివేళి బ్రతికింతురు. కొనకంటిచేమాచిన తరుణిమణి చూపు సోకిన మాత్రముచనే మోహమును విషమెక్కి. తెలవిమాలయున్న వారలకు మందులుపని చెయ్యపు వైద్యులు సహాయేమియును జేయ జాలరుగాన కామముచే పరిత్యంపించు రోగులకు ఔషధములేదు హేసో దనులారా. పురుషులేనా కామముకలవారలు స్త్రీలు కామముకల వారు కానా. అనిన శరణాగత రక్షావ్రత దీక్షితులూ హవధీసులనిబే కొందియుండు ధర్మజ్ఞభీమార్జున నకుల సహజేవులయొక్క ధర్మపత్ని యైన పరమ పతివ్రతాశిరోమణియగు ద్రౌపదియే వదించి యున్నది.

శ్లో॥ సుందరంపురుషంధృష్ట్వా భ్రాతరంపితరంసుతం ।

యోనిర్ద్రివంతి నారీణాం తస్యంమేబ్రూహికేశపః ।

సుందర వంతుడగు పురుషుని చూచినమాత్రముచనే అతడు అన్న, తండ్రి, కొమారుడు అయినా స్త్రీలకు ఏర్లపై మనస్సు వికల్ప మొందుననీన్ని.

శ్లో॥ పంచమేపతయస్సంతి మహ్యంషష్ఠోపిరోచతే

పురుషాణామభావేన సర్వనార్యఃపతివ్రతా ॥

నాకు అయిదుమంది భర్తలుండిపప్పటికీన్ని, అరవఘాని యందు నామనమ్మ బోవుచున్నది, ఏవురు పతులుండునాకే యీలాగు కోర్కె వుండుటబట్టి లోకమందు వకవనితకు నొకభర్తయుండు కారణంవల్ల యింకయేలాగు బుద్ధియుండునో యోచించుచి అన్నట్లు పురుషాభావ ముచే స్త్రీలు పతివ్రతలుకాని మనస్కుద్ధిచే పతివ్రతలేదని భావన. పురుషులు కొందరికి యీవిషయమందు అగౌరవమనే కారణముచేత నూ, లేక భీతిచేతనూ, సిగ్గుచేతనూ, ధనములేని కారణంవల్లనూ, పురుషాభావమున వగవదిగాని పురుషులందు యీభావము లావరింప

బడ నప్పటిలో. పరివ్రతలు లేరు యిదిగాక స్త్రీలు మహామదాంధులు,
 పురుషునికన్ననూ హెచ్చైన కామము కలవారలు లజ్జలేనివారలు
 పరపురుషులయందు వారికి యిష్టము వ్రుంకింపబడినట్టి శమయిష్టము
 ను బయలుపరచక గంభీరముగా నుండువారలు పురుషునికి కొన్నివేళ
 లయందు అనూనుషమును గలుగజేయువారలు. పురుషుడు అన్నిదే
 శములలో మిత్రత్వమును సంపాదించి వ్రుంటున్నాడు అట్టి మిత్రులు
 యింటికి వచ్చింపబడితే. తనవలెని శరీరజాతిని నేను నంటజేయను
 కావలశినస్త్రీవేషేశిష్టము నీకుకావలశిన వారందరూవస్త్రీయిక్కడ
 చేశేవాండ్లు యెవ్వరు అని బిర్రమునుకు వేసుకొని పరుండేది అప్ప
 టిలో యాపురుషుడు స్నేహితులు విందులో యేమోయను శం
 కచే భార్యలో మెల్లగా యిట్లనుచున్నాడట, నాదేవుడా, నాధనమా,
 నాభాగ్యమా, యీదింమునన్న గడ్డకువేయి మాంబోగొట్టవద్దు యిక
 మీద యెవ్వరిని యింటికి రానివ్వను. యీదిం మాత్రంనన్న కాపాడ
 వలయునని స్నేహితులు విచకుండా భార్యను బంగిపోయి ఆపూట
 స్నేహితులను వ్రుంచుకొని పంపుచున్నాడట, పునహాస్నేహితులు
 వస్తారనే సంగతి తెలసి పెండ్లము కాటానోస్కరమై ఆదిశమం
 తియూ గ్రామములో వ్రుండుడట యిక యెవ్వరైనను పరస్థము
 వాండ్లు గ్రామానికి వచ్చినారను సంగతి తెలిశి మధ్యాహ్నంవేళ ఆవల
 పెళ్ళిడట అక్కడికి, పరస్థమువాండ్లు బలవంతముపై యింటికివచ్చినట్టె
 న వాండ్లను నెత్తురించి మంటాడడట (యందుకనగా) పెండ్లము భీతి
 కోస్కరమై. యీలాగు జరిగిచరిగి అన్నదానమనేది లోకములో మొద
 లంట నాశమైనది. కాబట్టి, మానమువచ్చి నాస్త్రీలచేతనే, అవమాన
 మయినా స్త్రీలచేతనే. అవమానముదెచ్చు స్త్రీలు 10 భాగములలో
 9 భాగములు గలది మానముదెచ్చు స్త్రీలు 10 భాగములలో 1
 భాగము కాస్త్రీగాలేదు కాబట్టి ఓరయస్నేహితులారా. స్త్రీలు, మహ

నీచులు, మహారవరవాది పాపములకే జేయువారలు, పురుషుడు యంత
పుదారియైనను వాని పుదారమును బోగొట్టివానికి పాపపాతము నమ్మం
ధమగు. కార్యములొడగట్ట దలంచునట్లుగా జేయువారలు, యివ్వడు
మన అనుభవసిద్ధములొడగట్టగా. 3 మంది మగవాండ్లు అప్పుదమ్ములు
వకయిటియందు వుంటున్నారు, త్వష్టుని భార్యయింటికి వచ్చిన పతికి
మహోధనులుజేసి వేరేతీయను (లేక) 2-వ వాని భార్యయింటికివచ్చు
వరకు అటు ఇటువుండ్లి మూడవవానికి వివాహము కాకమునుపే వేరే
'బోగురు ముందుననే వేరేబోక ముగ్గురికి లగ్నములయిన ముగ్గురాడు
వారు వకయింటిలో కలసిన ముగ్గురికీ యీర్ష్యములుబుట్టి కలహము
లకు కారణమై.

కం॥ వకలెకుడగములు వణకును ।

అగణితముగయిద్దైన అంబుధులొంకుక ।

ముగురాడు వారుగూడిన ।

సుగుణాకరపట్టపగలు చుక్కలురాల్కు ।

అని చెప్పివున్నది. ఆడివాడుకలకిన యిండ్ల విభాగములు కావ
లగివుంటే, యిందులో ఆడుదానిమాట యివ్వడు వినుచున్నాడో వా
డుశుద్ధ పనికిరానివాడు, వానికి చేటుకద్దు, వానికిధర్మము నశించి
పాపముచేకూరును.

శ్లో॥ అత్తబుద్ధిసుఖంచైవ గురుబుద్ధిర్విశేషతః ।

పరబుద్ధిర్నాశాయ స్త్రీబుద్ధిః ప్రళయాంతకః ॥

అని చెప్పివున్నది గాన స్త్రీప్రాణాపత్యం బలముగావుండే గృ
హములలో జూడుకి స్వతంత్రముగా స్త్రీలను హద్దులోబెట్టుక
యుండువానికి ఇంటిలోచూడండి యంగరవ్యముగా నుండును, గాన
శేషమిల్పలాభా స్త్రీలుయందు కూపనికి రానివారినియు, మానవమర్యా

దలేని వారనియు ముందే జెప్పియున్నాను, గాన వార్లను యావనిష
యము లోనునమ్మక నమ్మినను దగ్గరచేర్చక, దగ్గరచేర్చిననూ వాండ్ల
ప్రాజాపత్యము జరిగనివ్వక మీగౌరవమును మీరుకాపాడు కొనండి.

శ్లో॥ షర్మనాచ్చిత్తవైకల్యం స్పృశేనాత్మభ్రాతృయం !

సంభోగాత్పిల్బపంపాపం స్త్రీణాంప్రత్యక్షరాక్షసం ।

అని జెప్పియున్నదిగాన వీండ్లు ప్రత్యక్షరాక్షసులు వీర్ల విషయం
లో యంతదూషించిననూ చాలదు॥

శ్లో॥ స్త్రీపుంవచ్చప్రభవతి యదాతద్ధిగేహంవిసత్వం :

పురుషునివలె స్త్రీ యవ్వనిగేహమందు వర్తించునో యాగృ
హము జాగ్రతగా నాశనమగును.

శ్లో॥ అనాయకావిశ్వంతి సశ్వంతిభహునాయకాః ।

స్త్రీనాయకావిశ్వంతి సశ్వంతిభహునాయకాః ॥

నాయకుడు లేనియిల్లుచెడును పరిపిల్లకాయ నాయకుడుగాగల
యిల్లుచెడును స్త్రీలునాయకులుగాగల యిల్లుచెడును పరుగురునాయకు
లుగాగల యిల్లుచెడుని జెప్పియున్నదిగాన, ముఖ్యాంశం, వీండ్లను నమ్మి
మోసపోకండి, బాల్యాదిగా భయముగా బట్టుకరాండి, చీటకీమాటకీ
కొట్టాడి పలదన కావలడండి, వాండ్లు చేతికీబట్టు 'యచ్చిస విడిచించుకో
వడము యీ జన్మములోకాదు స్త్రీలను విడువమని నేనుజెప్పును. వాం
డ్లుపోందువల్లని నేనుజెప్పును, చాలాపాచ్చరిక కలిగి వర్తించువని చెప్పు
చున్నాను.

→ పిండోత్పత్తి లక్షణము. ←

భసముపున్నను ముందుజెప్పిన రీతిగావర్తించక విశేషముగ, దా
సముచేయడముచే మరివక జన్మమునకు రాజైబుట్ట వచ్చును అప్పటిలో
యజ్ఞయాగా దిక్రతువులు మోక్షపీఠి చేతచేసి స్వామిసాన్నిధ్యమునం

మట ముఖ్యాంశము, అట్లు మోక్షాపేక్షచేత జేయక కేవల స్వర్గానుభా
పేక్షచేత చేసినట్లున ప్రశ్న, జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గాకామో యజేత,
జ్యోతిష్టోమాది యజ్ఞములచెస్వర్గామును పొందుచున్నాడు.

కం॥ క్రతువులు మొదలగు సత్క్రియలతిభక్తిని ।

నాచరించియంత్యంబున సద్గతికరిగియతు ।

లిత సుఖమనుభవించి పుణ్యమరగిచమిడన్ ॥

స్వర్గామందు రంభాసంభోగమే మొదలుగాగల పాఖ్యముల
ననుభవించుట కాని శాశ్వతబ్రహ్మాండ పదవిదొరకదు.

శ్లో॥ క్షీణేపుణ్యమత్యలోకే విశంతి ।

అచ్చట సుఖము ననుభవించి పుణ్యావసానమందు పునహామను
వ్య లోకమును బొందుచున్నాడు. మనుష్యలోకమును బొందుమార్గం
బెట్లనిచి పంచభూతికమైన దేహంబువేరు అందు నివసించియుండు పురు
షుడు వేరుముందు చెప్పినరీతిగా స్వర్గామందు సుఖమనుభవించి యాతే
జస్సు చంద్రమండలము చేరి హిమబిందువుతో జలగలగి భూమిపైబడి
సన్యమైధాన్యముగా చూరిపురుషుని గర్భముచేరి స్త్రీపురుష సంయోగ
కాలమందు యోనియందు రేతమైజారి గర్భమునిల్చును. గర్భమందు
నిలచినపిండమే పంచభూతార్తకమైన శరీరమవచ్చును.

సీ॥ పాంచభూతికమైనభవంబు దేహంబువురుషుండుపీనిలోబూర్వకర్త ।

వశమునవర్తించుదీపించుదడియైన నుకవేళదలగిపోవు ।

జడదేహదేహంబుజనుగాని జడదాతనికినింతచేటులేను ।

పురుషునికినిదేహపుంజంబునకు వేరుగానియేకత్వంబుగానరాదు ।

దారువులవెలుంగుదహనునికై వడి గాయములజరించుగాలిభంగి ।

నాశలీనమైనసభముచాట్టున వేరుదెలియవలయు దేహిదేహములకు॥

పృథ్వి, అప్పు, తేజస్సు, వాయువు, ఆకాశమనే పంచభూతములతో యుక్తమైన శరీరముగో, పురుషుడనగా, ప్రాణిపూర్వకత్వానుగుణ్యముగా బ్రవేశించును. దేహివేరు, కరూమువేరు, కహియైతప్రాణికి యీ కరూము బహిష్కారవేషంక తోచినేని.

శ్లో॥ వాసాంసిజ్జర్ణానియథావిహాయ స వానిగృహ్లాతిహోపరాణి ।

తథాశరీరాణివిహాయజ్జర్ణాన్యన్యానిసంయూతినవానిదేహి ॥

సరుషు ప్రాతబట్టలను పారినేళి క్రొత్తిబట్టలను ధరించుమాట్టిమునలిదైన ఈకరూమును విడిచి క్రొత్తిదగు శరీరముగో ప్రాణిప్రవేశించును. ఈలాగుపుట్టుట గిట్టులయందు ఏడతేగినివాడే పురుషుడనంబడును. ఇట్టిపురుషుడు,

। స్త్రీపురుషసంయోగాచ్చ, మాతృపితృసంయోగాచ్చ, కథమిదం శరీరం ।

అనుశృతి ప్రామాణ్యములేగా ముంచువించిన రీతి మాతృగర్భమందు జారిపించుమగును.

వి గర్భమునిల్చుటకు ముఖ్యకారణములు. **వి**

శ్లో॥ ప్రథమేహనిచాండాళీ ద్వితీయ్యైబ్రహ్మభూతకీ ।

తృతీయైజీప్రోక్తా చతుర్థేహనిశుక్లతి ।

చతుర్థేహనిశుద్ధిస్యాత్ పతిసంయోగకర్తృణి ।

పంచమేహనిశుద్ధిస్యాత్ హవ్యకవ్యాదికర్తృసు ॥

అనువచన రీతిగారుతువైన నాల్గవదినమందు పురుషసంయోగములేకుండుట స్పష్టపడితి ధర్మలోపమనినీ, బ్రహ్మహత్యాది పాపములతో సమానమగు పాపమనినీ, ఇదియును, గాక పతిసంయోగము చాతనే ఐదవదినమునకు హవ్యకవ్య కర్తృలగుగాను నాల్గవదినమందు శుద్ధి యగునునియూ, రుతుస్నానదికము స్త్రీలకుకాదుము యెక్కువని

యూ, నాల్గవదినము మొదలు తొమ్మిదిదినములలోపల గర్భమునిల్చునని కొందరి వైద్యశాస్త్రజ్ఞుల మతముగలదు పంతొమ్మిది దినములలోపల గర్భమునిల్చునని కొందరి వైద్యశాస్త్రజ్ఞుల మతము, ఐనను దుతున్నాన దినముమొదలు తొమ్మిదిదినములలోపులనే గర్భమునిల్చునుగానిపిమ్మట నిల్వదని, నాయభిప్రాయము.

→ గర్భిణి స్త్రీపుండవలసిన విధానము. ←

స్త్రీగర్భము భరించియుండు సమయమందు కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యములను వర్జింపవలయు, ఒకరిచే కొట్లాడకూడదు, చెడ్డవస్తువులను ముట్టకూడదు. క్రోధముచే కడుపులోనుండు బిడ్డచల్ల క్రోధముకలది యగును. లోభముచే లోభగుణము కలదియగును. వివాదమువలన నల్ల బిడ్డకు మొండిగుణము కలుగును. శత్రువులను చూచుటవల్ల అసూయకలది యగుచున్నది. తనకు యిష్టములేని వదార్థముతాకుటవల్ల వ్యాకులమైనదియగును. ముఖోత్పాదన వస్తువులను దినినచల్ల ముఖముగలదియగును. గర్భమునుండు బిడ్డ జన్మించినంతరం యీబిడ్డ యేవిద్యకు అభ్యశించవలసిన తల్లితండ్రులకు యిచ్చవుండునో గర్భముదాల్చినది మొదలు స్త్రీ అవిద్యయందు కాలక్షేపము చేయవలయును. గర్భిణి స్త్రీ, ఎల్లప్పుడు మనస్సు ఉత్సాహముగా జేసుకొనియుండవలయును. తెల్లనిబట్టలేకట్టవలెను. దేహము శుభ్రముగా నుంచవలెను. భయమైనవస్తువులను జూడరాదు. భయపడుమాటలు వినరాదు. మరీయొక గర్భిణి స్త్రీ ప్రసవవయమును జూడరాదు చచ్చినశవము చంకకుపోరాదు. పరుండుమంచము యెక్కుగాను తగ్గుగాను నుండక సాధారణముగా నుండవలెను. పుష్టికరమైన యాహారమును భుజింపవలయును. గర్భిణి స్త్రీయొక్క మనస్సున కోరికపూర్ణము కాకపోయెనేని నల్ల బిడ్డ అపూర్ణావయవములు కలదియగును.

గును. గుట్టము, యేనుగ, బుడి, మొదలగు వాహనములనెక్కరాను. కసరత్తెయుట, నీళ్ళలోడచుట. జాగ్రతగాపారాశుట, కారమైనట్టి, ఉష్ణమైనట్టి, పదార్థములు దినుట, పగటినిద్ర, రాత్రి మేల్కొనియుండుట యివన్నియు గర్భిణీస్త్రీ విశువలయును. గర్భమునిలచినమీద పురుషునిచేత పగుడరాదు. పతితో సంభోగించిన నుర్బలమగు బిడ్డ పుట్టును. ఇంతమాత్రమేకాక, గర్భము చేరిపోయినను పోవచ్చును. లేక, స్త్రీయొక్క మర్తసాధమును అనేకరోగములు దృఢించి లోపల శిశుదేహము శిథిలమై పుట్టినబిడ్డ తక్షణమే జరిపోయినను బోవచ్చును. గర్భమునిలచిన వెనుక పురుషుడు స్త్రీసంభోగము మాని యుండవలెను. అది సాధ్యముకాదేని విషయ కలనమందినైనను ప్రాముఖ్యముంపవలెను. లోబ్బిదవనెల యిరుచునున్న భయోత్పాదమైన నూటవినరాదు. అటు వినిన పుట్టుబిడ్డ గర్భములోనే జరిపోవును. వైకవేళబుట్టిన తక్షణమేజనిపోవును. వైకవేళ బ్రతికిమున్న చివవయస్సునందే జరిపోవును. భాగ్యవమున జీవించి అడ్డము, పుష్పలవ్యము, పుష్పణము, కలదియగును. దేశరోగ్యము లేకకాలమును సంభోగము మానవలెను. అట్లుమానక గర్భమునిల్చి ప్రసవించిన బిడ్డకు తయరోగమైనను, తల్లి తండ్రులే రోగముచే బీరింపజేయునందున ఆరోగము బిడ్డకువ్యాపించును. గర్భమునిల్చిన బిడ్డు పురుషుడు స్త్రీతో బలమైతరిని పగు నిలువముల కక్కుచగారతి చాయరాను. అట్లుచేళి గర్భముచెదరిపోవును. గాన, యీ విషయములు స్త్రీలు గమనించి ప్రవర్తించవలెను.

ముందుకెప్పిర స్త్రీపురుష సంయోగాంతరం గర్భమునిల్చిన,

శృతి. పంచరాత్రావేళి, సప్తరాత్రావృద్ధుని, పంచవింశతిరాత్రాత్ స్వస్తితోధవతి, మాసమంత్రాత్ కతితోధవతి, మాసద్వితీయ్య సగ్రీవావ్యాధ్యతే, మాసతృతీయ్యత్యగ్వ్యాదేశః చతుర్థా మాసపంచమవ్యాదేశః, పంచమమాసముఖనాశికాక్షిత్రోత్రం

చ సంపద్యతే, వ ప్తేజీవప్రదర్శనం, న ప్రమేచలననమథోభవతి,
అప్తమేబుధ్యాద్యవశ్యతి, నవమేసర్వాంగసంపూర్ణోభవతి.

ఏమదివములకు వక వస్తువువలెనూ, ఏడురాత్రులకు బుగ్గవలె
నూ, ఇరవై ఏడు దినములకు మృదువైన మాంసము పిండముగను, వక
నెలకు కఠినముగను, అయి, పండవనెలకు గొంతుమొనగనుపడి, మూ
డవ మాంసమునకు చర్మముచే ఆవరింపబడి, నాల్గవ మాంసమునకు గో
ర్తులు వెంట్రుకలు మొలచి, ఏడవ మాంసమునకు ముఖము, ముక్కు,
కంఠ, చెవులు మొలచి ఆరవ మాంసమునకు పూర్వకర్మాను గుణ్య
ముచే ముందుచెప్పియుండు రీతిగా పంచభూతాంతికమైన శరీరము ఆరవ
మాంసమునకు యేర్పడియుండునుగా. పురుషుడగు ప్రాణి అందులో
బ్రవేశించి ఏడవ మాంసమునకు వర్ణముతోచలన మర్థము వహించి
ఏనిమిదవ మాంసమునకు జన్మాంతర కర్మను స్మరణజేయును.

“మృతశ్చాహం పునర్జాతః, జాతశ్చాహం పునర్మృతః, నానా
యోనిసహస్రాణి, మయోషితానియానివై, ఆహారావివిధా
భుక్తా, వీతానానావిధాస్తనాః, మోతరోవివిధాదృష్టా, పితరస్సు
హృదీస్తథా, అవాక్షాభిషీష్యమానః, జంతుశ్చైవ సమన్వితః,”
సాంఖ్యయోగసమభ్యర్చ పురుషంవాపంచవింశతిమితి.

జద్భియున్నాను, బుట్టియున్నాను, అనేక సహస్రయోనుల
యందుదృఢించియున్నాను. నానావిధజాతులయందు ప్రత్యసాసమునుజేసి
అనేకవిధములైన ఆహారములను భుజించి అనేకులగు తల్లులనుజూచి అ
జేరితిగా తండ్రులను, భ్రాతృపులను, బంధువులను, స్నేహితులను, జూచి
యున్నాను. ఈగర్భవరకములోబడి అనేకములగు క్రిమిజంతువులచే
వీక్షింపబడునాడుగానున్నాను. అని యీలాగు స్మరించుచు మాతృభు
క్తాన్నసారంబులు తన నూత్నగ్రంధంబు బరిగ్రహించుచు, శతజన్మ

కర్తలను స్మరించి ముగము నెందుచు ఇట్లనుకొనుచున్నాడు. అయ్యో! నేను గర్భసరికములో బడి యుండజాలను. అనల బొవుటకు. దైవముదారి యెన్నడొనంగును. ఆ ఘోరిమగు సరికములో సమాధిమైన ఈ గర్భము లో బడియుండి జాలనేపూర్వజన్మములలో అన్యమునకు జని హరియోగము నవలంబించి వైకుంఠవాసుడై శ్యాతిశ్రవణరూపుడగు నారాయణ మూర్తియందు ధ్యానము నిలువక బోతివే దాంధ్ర పరోక్షకాంక్షాన్వయ పాపిష్టుడై ఎలలకు హంస కీయుచుంటే స్త్రీలవలలోకికి మెలంగుచు మహాపాపములకాశీతివే, నారాయణ, దీక్షదూగో, భక్త పాలనా, నాకు ఈజన్మలుజాలును ఇది భూమిపై జన్మించిన బిడ్డట నిన్ను మరువక సంసారాంబుధిలో జిక్కిక పుట్టిన నాకు బుద్ధివట్టించలేనే అన్యమునకు జని నిన్నే స్మరణజేయుచున్నాను. నాకు ఈపాపపుడన్మలు చాలు, చాలును, చాలును, జాగ్రత్తగానన్న అవతల విడితేపుము శంభో, శంకర, యనుచు, కుయ్యో, మొదలయని ప్రలాపించుచుండ నవమానములకు అవయవములు సంపూర్ణములైనవి కాగ,

“కట్వానులవదన్యుష్టాః, వీక్ష్యమామహిహితాః.”

ఉష్ట, పులుసు, కాము, అతి ఉచును, దల్లితిగూడదు అట్లు విసువక తినుచుండిగా వీట్లచే విహింపబడిన శరీరము కలవాడై,

శ్యాతి విశేషమూసే ప్రజాయడే!

పదియవమానము సంధించింది కాగ

గీ॥ భువినిమన్థింధయుతి మైవబుటనుండి ।

క్రిందిసరగునబడుట్టి క్రిమిధమున ।

యోనియంత్రప్రవీడితుండై నడేహి ।

మాయలోగలసిగ్రక్కునమహినిబడును

మర్యాదతో యుక్తమగుపుంసుని క్రిందబడు పురుగుచు దము యోనియంత్రముచే వీడిపబడిన దేహముకలవాడై మాయగ

ప్రీతింద బడి గర్భములో దాగుచుండు అమృతమును గురించి కావ్య, కావ్య, కావ్య, అని అరచును (కావ్యఅనుట,) ఎక్కడ, ఎక్కడ, ఎక్కడ, అమృతమెక్కడ యని అరచుచు జన్మాంత్ర యజ్ఞానమునాశనమై బాల క్రీడసల్పుచు బాలారిష్టాది దోషములచే వీడి పబడినవాడై వునహాజ చ్చుచు బుట్టుచు, బాలారిష్టాది దోషములే నప్పటికిని బునహాజచ్చి బుట్టుచు,

శ్లో॥ లగ్నాధిపావాజమ్రాఽ- శుక్రోవాయదికే ద్రగః ।

రీత్యపుత్రస్యదీర్ఘాయుః ధనవోదాజనల్లభః ॥

అను జ్యోతిశ్శాస్త్ర) రీత్యాలగ్నాధి పతియైనను బృహస్పతియైన ను శుక్రుడైనను క్రేత్రముల యందుండగా ఉచ్ఛగ్రహములు బలవ్త ములై యుండగా, పూర్ణాయుర్యోగమున నుధధవింశతమా ధనవంతు లై యుండువృత్తిలో, న్యాయముగా ద్రవ్యార్జనచేళి వచ్చిన అతిథిల భ్యాగతులకు అన్నదానముచేయుచు, పెద్దలగువారలు తయింటికి వచ్చినపుటిలో, సత్కరించుచు,

శ్లో॥ సందంతిపిఠిరస్సర్వే చృశ్యంతిచపితామహః ।

ప్రసాదామహాశక్యగాయంతే శ్రోత్రియ్యేహమాగతే ॥

తెలిసి పెద్దలు యింటికి వచ్చినపుటిలో, పితృవులు మహాఅనం దముచే తాతగారు నాట్యముచే, ముత్తాతగారు సంగీతముచే నౌలలా సుచున్నారు. ఆయలగువారిలు, ఇంటికివచ్చిన మాత్రముననే, మనపితృ వులు, యీలాగు సంతోషించినట్లైనా, అన్నదానముచే, ఇక యంత ఫలముండునో యోచించవలెను.

శ్లో॥ నవిప్రపాదోదకకడమాని నవేదికాస్త్రధ్వనిగుంధితాని ।

స్వాహానుధాకాంవిపర్జితానీ స్త్రహాతుల్యనిగృహాగితానీ ॥

బ్రాహ్మణపాద ప్రత్యక్షపదే, బురదకాని, గృహము వేదపురాణ
ములుద్ధోషించని గృహము, స్వాహాసుధాయనెను, కొపాసనాది కర్త
లేనిగృహము, ఇవియన్నియు, స్వకావతుల్యములని, జెప్పబడి యు
న్నదిగాన.

శ్లో॥ నాన్నోదకిసమందాం ద్వాదశ్యాపేరంత్రతం ।

సగాయత్ర్యాపరమంత్రం సమానుపవైవతా ।

అన్నదాహముతో సమానమైన దాహములేదనియు, ద్వాదశీవ్ర
తముతో సమానమైన, వ్రతములేదనియు, గ్రాయత్రీ మంత్రముతోస
మానమగు, మంత్రములేదనియు, శల్లితో సమానుపవైవ, దేవతలే
దనియు, జెప్పియున్నదిగాన. ముంగువివరించి, పుణ్యకర్తలనే చేయు
చూ పాపకర్తకు ముప్పుచొచ్చినట్, మంచికర్త నాచరించవలసినది, కర్తి
చాతనే, సమస్తము అనుభవించుట, కర్తచాతనే, సృష్టితీలయములకు
భారణము.

అక్షిరం గురించి.

శ్లో॥ అక్షిరంకర్త, సదాపంచేంద్రియైరహం ।

విమృషంద్రియములచే, చే శివార్త, యెప్పటికిని నశింపదని, భారగ
ప్రమాణము, కలదు నగును, మనూవాక్యములచే చేయుకర్త కా
శ్విరముగానుండి చేశినవాని వెంటనంటి జనమరణమునే, కలుగజేయు
చున్నది.

శ్లో॥ యథాధేనుసహస్రేషు వత్సోవింతిమూతరం ।

రథాపూర్వకృతంకర్త కర్తారమనుగచ్ఛతి ।

బెయ్యి ఆవులమధ్య, దూడలు, రమరమ రలులన్నలు గనుగొను
చున్నత్రా, అట్లనే, పూర్వజన్మమున చేశికర్త చేశినవానినే మరలజన్మ
మొనవచ్చును, పొంగుచున్నదని, శ్రీ మహాభాగని ప్రమాణము కలదు
గాన.

శ్లో॥ యస్తాచ్చయేనచ యథాచయదాచ ।
 యచ్చయావచ్చయత్రచ శుభాశుభ ।
 మాత్మకర్మతస్తాచ్చతే సచతథాచతవాచ ।
 తచ్చతావచ్చతత్రచవిధాత్య వశాన్మతి ॥

మనుజులు, యేకారణమువల్ల, ఏ ప్రపకరణముచేత, ఏవిధముగా
 ఏకాలమునందు, ఏకార్యమును, ఏఫలములొకేయునో, అట్టి కార్యము
 యొక్క శుభాశుభఫలమును, ఆకారణమువల్ల, అదే ఉపకరణముచేత,
 అదేవిధముగా, అదేకాలమునందు, అదేఫలమునూ, ఆవిధమైన, కర్మ,
 విధివశముగా, పొందును.

శ్లో॥ సుశీఘ్రమపిధావతిం, విధామయథావతి ।
 శేషేపహశయానేన, యేయేయథాకృతం ॥
 పాపంతివృత్తివృత్తిం, ధావతిమనుభావతి ।
 కనోతిక్యవశకర్మ, ధాయదావశావిశ్చయతే

శ్లో॥ యేవయే యథాయద్య, పురాకర్మసునిశ్చితం ।
 తత్రదేవ్రాత్రరంభంతై, నిన్ద్యంవిహితమాత్మనా ।
 అచోన్యమూర్త్యాన్, యథాపుష్కానిఫలానిచ ।
 స్వంకాలంవతివర్తింతే, తథాకర్మపురాకృతం ।

శ్లో॥ బాగోయువాహవృద్ధశ్చ, యత్కనోతి, శుభాశుభం ।
 తస్మాంతస్యమనస్థాయాం, భుంక్తేజన్మనిజన్మని ।
 యేవయేకశీరేణ, యద్యత్కర్మ, కనోతియ ।
 తేనతేనశీరేణ, తత్తత్ఫల, ముపాస్మతే ।

ప్రాప్యకర్మపరుగైస్తానితో పరుగైస్తునూ పరుగోన్నవానితో
 పరుగొనును యవనిచే, యట్లచేయబడినదో అట్లనే పొందుచున్నది,
 పాపకర్మ నిలువబడినవానితో నిలుచుచున్నది, పనిచేయువానితో

పనిచేయుచు, నీడవలీ, వెంటనంటి యంటున్నది. యవదెవకు, యేదేది. ముందువెనుక కర్తజేయునూ దానిని ముందువెనుక అనుభవించును, పుష్పములు ఫలములు ప్రేరేపింపవడకనే, యేరీతిని తమకాల మతిక్రమించక. పుష్పించి. ఫలించుచున్న పూ అరీతిని, పూర్వమునచేళికర్త తనకాలమును అతిక్రమింపదు, బాలుకుగాని, యవ్వనపురుషుడుగాని, యేయేవయస్సునందు, శుభాశుభములనుజేయునూ, ఆయావయస్సులందు, తగినఫలము అనుభవించును, పైప్రమాణములను అనుసరించి, నకలముమా, సందిత కర్తానుసారముగానే, జన్మజన్మములకు, స్వేదాప్రాప్తించుచున్నదని, స్పష్టమూ. (సందితమరగా కూడబెట్టె) మానవదేహ మెత్తిపట్టినది. మొదలికుచున్నదని సూచింపబడుచున్నది.

శ్లో॥ సమస్కామోదేవా, స్మనుహత, విధిస్తే, వివశగా ।

విధిర్వ్యంధ్యస్సాపి, ప్రతినియతికర్తౌకఫలః ।

ఫలంకర్తాయస్తిం, యదికిమపరైః ।

సమస్తకర్తౌభ్యో, విధిరసినయేభ్యఃప్రభవతి ॥

దేవతలకు సమస్కారము జేయుచున్నాము. అటువంటి దేవతలు ఆచచ్చిరవాడగు, బ్రహ్మదేవునకు లోబడి, సంచరించుచున్నాను, గనుక ఆదేవతనువదలి. బ్రహ్మదేవునకు. సమస్కారముచేయుదమా, మరియు ఆబ్రహ్మదేవుడుకూడా, కర్తానుసారమైన ఫలమునే కలుగజేయునుగాని. అధికముగా, తక్కువగా, కలుగజేయుకు, కాబట్టి వాస్తవముగా, కర్తయే. ఫలమును గలుగజేయునది. ఇతరులైన దేవతలతో యేమిప్రయోజనము, బ్రహ్మచే, నేమిప్రయోజనము ఉండదూ, గానా అందరినివదలి, సత్కర్తయే, ముఖ్యముగా యొనరించవలయు.

శ్లో॥ బ్రహ్మయేనకులాలవన్నియమితో బ్రహ్మాండభాండోదరే ।

విష్ణుర్యేనదశావతారగహనే క్షిప్రమహాసంకటే ।

రుద్రోయేనకపాలపాణి పుటకేభిరూటనంసేవతే ।

సూక్ష్మోభ్రాంత్యుతి నిత్యమేవగగనేతస్మైనమకర్తతే ॥

కర్తచేత బ్రహ్మదేవుడు, బ్రహ్మాండభాండములయొక్క, మధ్య
యందు, సుమ్రుతవానివలె నియమింపబడియున్నాడు. కర్తబాధచే విష్ణు
దేవుడు కూడా, అధికమాఖమ్మలను, కలుగజేయుచుట్టి దశావతారముల
నియెడు, గహములందు ప్రవేశపెట్టబడెనూ, కర్తపాశముచే, పరమ
శివుడు, బ్రహ్మకపాలము హస్తమునందు బెట్టుకొని భిరూటనమును జేసె
ను. సర్వపాపానశకుడు ది మణికూడా, తనయొక్క కర్తబాధచే య
డతెగని గమముగలవాడై, సంచరించుచున్నాడు. గాన యిట్టివాడే,
కర్తచే పీడింపబడినపుడు, ముముక్షుర్వకర్తచే జిక్కుటయసాధ్యమా,
సత్కర్మ గుప్తులనుకూడా, సజ్జనులుగా జేయుచున్నది. మూఱుకలను
పండితులనుగా జేయుచున్నది, శత్రువులనుకూడా మిత్రులుగా జేయుచు
న్నది. దూరముగానున్నదానిని సగ్గరగా జేయుచున్నది, విషమును అ
మృతముగా జేయుచున్నది. యీలాగు అష్టైశ్వర్యసంపదను కలుగజే
యు చుట్టిదియగు సత్కర్మ కోరికలము అనుభవించుట కొరకు, పాటు
పడవలయును.

శ్లో సహకర్ష్యైతగమపి జాతతిష్ఠత్యకమకృతు ।

కార్యతేవ్యానశకర్మ సర్వప్రకృతిజైర్గుణైః ॥

పురుషుడు క్షణమైననూ, కర్తజేయక సుండడు సర్వజనులు,
ప్రకృతిలోబుట్టిన, గుణముచేత, స్వాధీనములేనిదై, కర్మను చేయుచు
న్నారు.

శ్లో కర్మబ్రహ్మహూష్యవంవిద్ధి బ్రహ్మకరసముష్మవం ।

తస్మాత్సర్వగతబ్రహ్మ నిత్యంయజ్ఞప్రప్థితం ।

కర్తవేదమువల్ల బుట్టినదిగా తెలియుము. ఆవేదము, పరమాత్మ వల్ల పుట్టినది, సర్వవ్యాపియైన పరమాత్మ యజ్ఞమునందు, యల్లప్పుడు, ప్రతిష్ఠితమై యున్నది.

శ్లో॥ యస్తాత్మరతికేవస్యా ద్వాత్మత్వప్రశ్నమూహః ।

ఆత్మాన్నేవచసంతుష్ట, స్తస్యకార్యంకేవద్యతే ।

యవ్వడైతే ఆత్మయందు రతిగలిగినవాడో ఆత్మయందు తృప్తి పొందినవాడో, ఆత్మయందు సంతోషించువాడో, అట్టివాని కర్తవ్యో టి కనిపెడదా,

కం॥ సుప్తింశౌచికనగవక ప్రాప్త బసలేశమైనది నేలనుచు ।

తృప్తిపొంది నిమగ్నుడగు సప్తదీపములనై శబ్దకర్మబసన

అని జెప్పయున్నది. విజోగుణమునందు బుట్టిన యీకామము, తృప్తిలేనిది, యీశ్రోత్రము పాదభూతమైనది. యీశ్రోత్రంబు శత్రువులు గా నెరుగవలయును. అని యీశ్వరీతిగా, శ్రీ కృష్ణుల వారు, అర్జునులకు, ఉపదేశించినారు.

శ్లో॥ మజ్జత్యంభసియాతుమేరుశిఖరం శత్రోష్టయత్వాహవే ।

వానేజ్యంకృషీసేవనాది సకలవిద్యాకలాశ్చమను ।

ఆకాశేవిపులప్రయాతు భగత్కృత్వాప్రయత్నంపరం ।

నాభావ్యంభవతీహకర్తవశతో భావ్యస్యనాశోకుతః ।

ఉదకమునందు మునిగిననూ, మేరుపర్వతము మీదెక్కిపోయిననూ, యుద్ధమునందు శత్రువులను జయించిననూ, సర్వాకవిద్య, కృషి విద్య మొదలుగాగల మరియు, నిరంతరములగు, అరవైనాలుగు విద్యలనభ్యసించినను, అధికమైన ప్రయత్నముచేసి, పక్షివలె ఆకాశమునకు యగిరిపోయినను, కర్తవశమున గాదగినదే యగునుగాని గాదగనిదియేది

యునూ గానేరదు, కాబట్టి హే సోమకులారా, వాడు యీలాగు దుర్తార్థకార్యములను జేయుచున్నాడు. ఈలాగుజారత్వమును, జేయుచున్నాడు. యీలాగు పరులకు హింసజేయుచున్నాడు, సన్తానప్రవర్తనయందు ఆశను వదిలినాడు, అని మనము, యితరులను, నిందించుచున్నాము, మనయందు నెరసులు యెన్ని యోయుంటున్నవి. మనదప్పులు మనకు దెలియవుగాదా, ఆలాగు నితురుల' నిందించుటచే, ప్రయోజనంబేమి, వారి వారి పూర్వకర్తానుగుణ్యముగా, అన్ని దుష్కర్తలు, సంప్రాప్తమగు నుగాని, పూర్వజన్మ కర్మలేనిది. యానదీ మాయత్మికానేరదు, కాబట్టి, వకడు యీలాగు పుంటున్నాడు. అని మనము కొనుటవల్ల మనము కష్టకు బద్ధులగుచున్నాము.

శ్లో॥ సస్యశుచేష్టతేస్వస్యాః ప్రకృతేర్జ్ఞానవాచసి ।

ప్రకృతింయాంతిభూతాని నిగ్రహింశింశివ్యతి ॥

జ్ఞానవంశులుకూడా, స్వకీయమైన జన్మాంతర కర్మవాసనకు దగి నట్లు, ప్రవర్తించుచున్నాడు సమస్తప్రాణులూన్నూ వాటివాటి జన్మాంతరకర్మ వాసనలను బొందుచున్నవి. గనుక కర్మేంద్రియ నిగ్రహము వలన అగుపని యేదియునులేదు. అని భగవద్గీతా వాగ్యమున్నది సర్వలూకత్త అనేచాశముచే, వీకింబులు చున్నారము మనము వకరిని దించుటెట్లు.

శ్లో॥ బుద్ధికర్తాను సారిణి ॥

ఆసురీత్యా కర్తానుగుణ్యముగా బుద్ధిపుట్టుచున్నది నకల అను భవములు, తాము పూర్వముచేసిన కర్మతప్ప వేరుకాదు.

శ్లో॥ సర్వమేవహింసదా సంసారేరిఘునందన ।

సంయక్స్మియత్నిత్సర్వేణ పౌరుషాత్సమవాప్యతే ॥

సంసారమందనగా జననమరణములందు, యిచ్చలు యల్లప్పుటికీ, నర్వంబునూ అందరికీ పునుషప్రయత్నముచేతనే, లభించుచున్నదని శ్రీ రాములవారికి పసిష్టులవారు ఉపదేశించినారు. పూర్వజన్మములందు చేసినకర్మయొక్క, అనుభవభాగముచేత ప్రారబ్ధమని. దైవమని ఉదాహరింపబడి యుండును. అందుకు అనేకప్రమాణములు గలవు.

శ్లో॥ పూర్వజన్మకృతం కర్మైదైవమితి స్మరేత్ ॥

అనగా పూర్వజన్మమందు చేసినకర్మ దైవమని బహుమన్నది మన్యువులరాములకును ఇహ యిట్లనే చెప్పియున్నది.

శ్లో॥ స్వమనోర్తదైవాశ్చ విద్ధిదేహతత్త్వమ్ ॥

విశేష దేహములందును, తానుకూడ జన్మించుకర్మ దైవమని పేరిడబడినది. యీ కాణముబట్టి, ప్రాజ్ఞము తాను చేసియున్నదేకాని, వేరుకాదు. ప్రారబ్ధానుసారముగా యిచ్చలుపుట్టుట మొదలై నవన్నియు కలిగేతీరును గాని, కలగకవూరదు.

→ ప్రారబ్ధమును నిరీచి. ←

శ్లో॥ సచాత్మ్యైతద్వాయము యాశ్వరేణ శక్యతే ॥

ప్రారబ్ధానుసారముగా కలుగునిచ్చాదులను వారించుటకు యీ కృతసక్త సను శక్తియు, గీతాశాస్త్రముయందు అర్జునునకు యిదేయశమే శ్రీ కృష్ణుధగవాసులు బోధించినారు.

శ్లో॥ సదృశంచేష్టతేస్వస్యాః ప్రకృతేజ్జ్ఞానవాసవి ॥

ప్రకృతియంతిభూతాని నిగ్రహానికరిష్యతి ॥

శాస్త్రములను చదివి అనేకవిషయముల జ్ఞానము. కలవానై ననూ, సర్వభూతములు ప్రకృతిని (అనగా) స్వభావము ననుసరించి, చేష్టలన్నియు చేయునూ, నిగ్రహమెట్లు విహించును. యీస్వభావము

ప్రారబ్ధమునుబట్టి కలుగుచున్నదని తెలియజేయునట్లు, (దీని ముఖ్యాభి ప్రాయమేమన), యవరేంతవిద్యా వంతులైననూ, స్వభావముగ ప్రారబ్ధము ననుసరించే. సమస్తకర్తలు, మనోవాక్కాయములచేత, జేయుచున్నాడు, 'అట్లుచేయక నెట్లు నిగ్రహింతును' ఇదియే సిద్ధాంతముగా సంగీకరించినప్పుడు జీవులెల్లప్పుటికీ, చెడ్డచేయువారలు చెడ్డచేయుచు, మంచి చేయువారలు మంచిచేయుచుండవలసివల్లెర్పడి, జీవుమూరుట కవకాశములేర్పడు, కనబడుచున్నది. యిది సిద్ధాంతముకాదని తెగితాశాస్త్రమునదిల్లకాదునిల్లకమే, వెల్లడిబడుచున్నది.

శ్లో॥ ఇంద్రియస్సేంద్రియశ్చార్థే, రాగద్వేషావృణాన్ ।

తయోర్ననశమాగచ్ఛే, తౌ హాస్య పరివంధినా ।

ఇంద్రియములు విషయములయందు, రాగద్వేషములు కలిగియున్నవి గనుక ఓప్రియస్నేహితులారా, రాగద్వేషములకు వశ్యులుగాకుదురని ముఖ్యాభిప్రాయము. (అయితే) ఇచ్ఛాప్రారబ్ధము బాధించుచుండునుగాదా, ప్రారబ్ధదైవమునే, నెవటివ్రాలని విధియనియు, వాడుచును.

శ్లో॥ జ్ఞానోదయాత్పురారిభం, కర్మజ్ఞానాన్నశ్యనే ।

అనర్థాస్వఫలంబుత్వా, ముద్దిస్యానుష్ట బాగావశు ।

వ్యాఘ్రబుద్ధ్యావనిర్ముక్తో, బాధత్వశ్చాస్త్రోగోమతే ।

ననన్యతిభివత్తేవా, లభ్యవేగేననిర్భరం ।

ప్రారిభంబలవత్తరం, ఖలువిదాం, భోగేనస్వత్వయః ।

నన్యజ్ఞాన, హుతాశనేనవిలయః, ప్రాక్సంధితాగామినాం ।

గురిపెట్టి విడిచినబాగాము, యేరీతి, అగురినిగులుచున్నదో, అరీతినే, ప్రారిభకర్త తనఫలమునివ్వకపోదు, జ్ఞానోదయమైనతోడనే శశిం, పదు, పులియునుకొని, గురిపెట్టిబాగాము విడిచినపిదప, పులికాదు. ఆవు

అని తెలిపినపుడు, వికచివబాణము వెనుక తిరుగక. గురిపెట్టిన వస్తువును. ఎట్లు, నీళ్ళుచున్నదో, అట్లనే ప్రారబ్ధము. కర్మనుయిచ్చి తీసును యెన్నివిధముల యోచించినను, ప్రారబ్ధమనుభవింపవలసిన. యేర్పడుచున్నది. (కొందరిమతముదీనికి) విరుద్ధముగానుండును.)

శ్లో॥ వివేకీజాగ్రతినతి, శోషవర్జ్యులక్షణే ।

కథమారబ్ధకర్తావీ, భోగేచ్ఛాజనయిష్యతి ॥

మనుష్యుడు విద్యావంతుడై, వివేకములిగి, మిక్కిలిజాగ్రతచే, ఇదిదోషము, ఇదిగుణము, అని విమర్శచేయు శక్తివంతుడైనప్పుడు, ప్రారబ్ధానుసారముగా యిచ్చయట్లు కలుగును. మనుష్యుడు, శాస్త్రాది జ్ఞానబలముచే, మంచి చెడ్డలు తెలియుటయందు జాగరూకుడై యుండినపుడు వానికి ప్రారబ్ధానుసారముగా. మన్వంశల్పములు ఎట్లు పుట్టుచున్నవి. యీశ్వరుని సమాధానము, యీశ్వరితోకముచే, తేటబడుచున్నది,

శ్లో॥ ఇచ్ఛానిచ్ఛాపరేచ్ఛాచ, ప్రారబ్ధః, తీర్థవిధంస్థుతిం ।

ఇచ్ఛాప్రారబ్ధము, అనిచ్ఛాప్రారబ్ధము పరేచ్ఛా ప్రారబ్ధమని మూడుభాగములుగా. విభజింపబడినది. (యిచ్ఛాప్రారబ్ధమనగా) పూర్వ జన్మానుసరణి ననునికీ కోరికలుబుట్టుట. (అనిచ్ఛాప్రారబ్ధమనగా) మనుష్యుడు తనకు ప్రాప్తమగు కార్యమునుగురించి. యేలాటి వంశల్పముగాని. యేలాటి ప్రయత్నముకానిచేయకా సుఖముఖముల ననుభవించుట, (పరేచ్ఛా ప్రారబ్ధమనగా) ఇతరులసంగత్యముచే, సుఖదుఃఖానుభవము, కలుగుట. కొందరు యంతతమనకులై నను. దుష్టకార్యములు చేయవలసనెను కోరికగలవారుగానుండును. కొందరు మూఢులుగానుండినను. చెడ్డతలంపులు తలంచక చెడ్డకార్యములు చేయకుండును, ఇదికోకమునందు. అందరి అనుభవములోనే ఉన్నది. చనువరులై నను. చెడ్డతలంపు కొంద

రికి పుట్టుటయందుకు. చదువగులు కాకపోయినను. అట్టితలంపులు పుట్టకుండుటందుకు. యీవిధమున, వారికిఁజలాటి తలంపులు. గలుగుట ప్రారబ్ధబలముతప్ప వేరుగాను శ్రీకృష్ణులువారు, రి వ అధ్యాయమందు ఈవిషయము గుంచి, అర్జునుకు. బాగుగా తేటపరచియున్నారు.

“శ్లో॥ అంత్యకాలేచమమేవా, స్మరణస్తక్త్యాకోశేబరం ।

యఃప్రయాశిసముద్భవం, యాతినాస్త్యత్రసంశయః ॥ ”

మరణకాలమందు. నన్నేదలంచుచు,యవ్వడు శరీరమును విడుచుచున్నాఁడు, వాడు నన్నేపొందుచున్నాడు, యీవిషయమందు, సంశయమించుకయును లేదు.

“శ్లో॥ యంయంవాపిస్తరంభావం, త్యజంత్యంతేకశేబరం ।

తంతమేవేతి కాంతేయా సదాతద్భావభావితః ॥ ”

జీవితకాలమందు, యీలోకములో, యల్లప్పటికి యెట్టి తలంపులు తలచుచున్నాఁడు, దేహమువిడుచు సమయమందు ఆతలంపులే, స్మరణకు విశేషముగా వచ్చును. వాటిని స్మరించుచు. దేహము విడిచినవానికి. ఆతలంపులు నెరవేర్చుకొనుటకు, తగినదేహములు, సందర్భములు మొదలగునవి కలుగును.

శ్లో॥ తస్మాత్సర్వేషుకాలేషు మామనుస్మరయ్యవ్యచ ॥

అందుచే, నేనే, అవసానకాలమందు, స్మరణకురావలెనని యపేక్షయున్నయెడల, సర్వదానన్ని స్మరింపుము, అనుకృష్ణులవారు క్రమకారము, నరుడు, దేహపాటవము తప్పకుండునప్పుడు. యేకోరికలను, సర్వదాగాని, బహుకాలముగాని, స్మరించుచున్నాఁడు. వాని మరణకాలమందును. ఆకోరికలే, విశేషముగా స్మరణకువచ్చి దివరకు ఆకోరికలనే తలంచుచు దేహము విడుచుచున్నాడనియు. ఆదేహము విడచిన తర్వాత భూరియు యీలోకములో జన్మించినపుడు, తాను పూర్వజన్మమున,

తలంచుచుండిక కోరికలనే, కోరుకును, ఆకోరికలు నెరవేర్చుకొనుట కును, తగినదేహము, యితరసందర్భములు, కలుగుచున్నవని, విశేషమగుచున్నది. యీజన్మమందు. నరునకు కలుగు కోరికలన్నియు, వెనుకటిజన్మకోరిక లనుసరించే, యుంటున్నావనుట. స్వప్నము, దీనినే యిచ్చాప్రారబ్ధమని చెప్పుదురు.

శ్లో॥ అపఖ్యసేవినశ్చోరాః పరదారరతాలపి ।

జానుతువవస్వానర్థా ఇచ్ఛాత్యాజ్యకర్తృతః ॥

కోరికి అపఖ్యము చెడ్డదని తెలుసును, దొంగకు దొంగతనము చెడ్డదని తెలుసును, వ్యభిచారికి పరదారాగ మనము చెడ్డదని తెలుసును, యివిచెడ్డవని తెలిసితెలిసి ఆకార్యములు చేయుటచే కలుగు మప్పులములు, కష్టములు, మఃఖములు, విపదలు, అనమానములు, చిరకాల ప్రాణహత్యయు, బాగున గోచరమగుచుండిననూ, అప్రకారము ఇచ్ఛయించు వారినిన్ని, మరియుయిచ్ఛను అనుసరించి, కార్యములుచేయువారిని, మనమంతటను జూచుచున్నాము. చెడ్డదని తెలియువాటిని యిచ్ఛయించుట, యిచ్ఛాప్రారబ్ధము.

శ్లో॥ కర్తృణాబాధ్యబుద్ధిర్నబుధ్యా కర్తృబాధ్యతే ।

సుబుద్ధిరపియద్రామో ప్రేమంహరిణమన్యగోత్ ॥

కర్తృచేత బుద్ధిబాధించబడును. బుద్ధిచే కర్తృబాధించబడకు, రాముడుమంచి బుద్ధికలవాడైనను బంగారపు లేడిపెంటబడెను గాన హేత్రాత్యవులారా మన యత్నమేదియును లేదు అందరూ పూర్వజన్మకర్తృచే జిక్కినాము (జిక్కినను) జ్ఞానమువహించి వరికొంచవలెను.

జ్ఞానమార్గమును గురించి. **జ్ఞా-**

శ్లో॥ త్రేత్రజ్ఞంచాపిమాంవిద్ధి సర్వత్రేత్రేమభారత ।

త్రేత్రత్రేత్రజ్ఞయోజ్ఞానం యన్త్రైజ్ఞానమతంతం

ఓయీ అర్జునా, సర్వక్షేత్రముల యందును క్షేత్రజ్ఞుడు, నేనే యని తెలిసికొనుము. ఈ క్షేత్రమునున్న, తదంతర్గతమైన క్షేత్రజ్ఞునిన్ని, విభజించి దెలియుట, యెద్దియో, అదియే జ్ఞానమని చెప్పబడును శ్లో॥ జన్తకర్తృచమేదివ్య మేషంప్ర్యాపేత్రితత్వతః ।

త్వత్కృతేహంభూతజన్తృనై తిమామేతిసోజానా ॥

ఓయీ అర్జున యవ్యదైతే నాదివ్యజన్తమును కర్తృను, యథాస్థిముగా తెలుసుకొనుచున్నాడో దేహమును చాలించినపిదప, వేదజన్తమును పొందక, సన్నె పొందుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఏతరాగభయక్రోధా మస్తయామాముప్రాశితాః ।

బహుప్రాక్షాన్తతపసా పూతామద్భావమాగతాః ॥

కామమును, క్రోధమును, భయమును, వశలిపెట్టినవారై, నాస్వరూపులైనను ఆశ్రయించి మహానుభావులు, జ్ఞానయోగముచే తపరిశుద్ధులై, నాస్వరూపమును బొందినాను.

శ్లో॥ కాంతంతఃకర్తాగాంధిధిం యజంతయిహ దేవతాః ।

క్షిప్రంహిమానుషేలో శిద్ధిభవతికర్తృజా ॥

ఈ లోకమునందు మనుష్యులు ఫలాపేక్షచార, దేవతలను పూజించుచున్నారు. ఈ మనుష్యలోకమునందు, కర్తృఫలము, శీఘ్రముగ లభించుచున్నది.

శ్లో॥ యవ్యసర్వేనమారంభా కామసంకల్పవర్జితాః ।

జ్ఞానాగ్నిదగ్ధకర్తాం తమ హిమంపంశితంబుధాః ॥

యవనిర్మలయితే, కామసంకల్పములేనివై, యవనిర్మల, జ్ఞానమనేఅగ్నిచేత దహరింపబడినవై అట్టివానిని, పంశితుడని విద్వాంసుడనీ, శ్రేష్ఠుడును.

శ్లో॥ శ్రేయాం ద్రవ్యమయాద్యజ్ఞాతు జ్ఞానయజ్ఞపరంతప ।

సర్వకర్తాభిలంపార్థా జ్ఞానేపరిసమాప్యతే ॥

ఓయీపాథాః ద్రవ్యసాధనసాధ్యమైన యజ్ఞమునకంటే, జ్ఞాన స్వరూపమైనయజ్ఞము, బహుశ్రేష్ఠము, సమస్తకర్తలు, బ్రహ్మజ్ఞానము నందు, లయించుచున్నవి.

శ్లో॥ తద్విద్ధిప్రతిపాతేన పరివ్రజ్యేనసేవయా ।

పువత్యంతితేజ్ఞానం జ్ఞానినస్తత్పదర్శనః ॥

యిట్టి బ్రహ్మజ్ఞానము తత్వవిమలైన జ్ఞాననిఘటలను ఆశ్రయించి వారికి శుశ్రూషలుచేసి, సాష్టాంగ నమస్కారములుచేసి ప్రార్థనచేసి దెలసికొనుము, వారు పువదేవమును చేయుదురు.

శ్లో॥ నహిజ్ఞానేనసదృశం పవిత్రవిహవిద్యతే ।

తత్స్వయంయోగవంసిద్ధః కాలేనాత్మనివిందతి ।

ఈలోకమునం దజ్ఞానముకంటే, వేరేపాపమైనది లేదు, అజ్ఞానమును. యోగసిద్ధుడు, కాలానుగుణ్యముగా, కాలేతనయందు పొందుచున్నాడు.

శ్లో॥ అజ్ఞాత్పితృధదానశ్చ సంశయాత్పావినశ్యతి ।

నాయంలోకోసినవరో నసుఖంసంశయాత్తనః ॥

జ్ఞానములేనివాడు, సంశయాత్త కలవాడున్ను, చెడిపోవును సంశయాత్తుడునిఁ యిహలోక పరలోక సుఖములు కలుగవు.

శ్లో॥ మహాభూతస్యహంకారో బుద్ధిరహ్యక్తమేవచ ।

ఇంద్రియాదిదత్తైకంచ పంచచేంద్రియగోచరా ॥

పంచభూతములయిన పృథ్వీ, అప్ప, తేజస్సు, వాయువు, ఆకాశము, అహంకారము, బుద్ధి, మాయయు, జ్ఞానేంద్రియములయిన త్వత్కు,

చక్షు, శ్రోత్ర, జిహ్వ, ఘ్రాణములున్న, కర్ణేంద్రియములైన, వాక్కు, పాద, పాణి, పాయు, ఉపస్థములున్న, మనస్సున్న, ఇంద్రియగోచరములగు, శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస, గంధములైన, పంచతామ్రములు, అంతూచేరి ఇవరచైనాలుగు తత్వములాయెను.

శ్లో॥ అమానిత్వమదంభిత్వ మహింసాతౌంతిరార్జవం ।

అచార్యోపాసనం శౌచం స్థైర్యమాత్మవినిగ్రహః ॥

తన్నీతాను పాగమకొనక యుండుట, తనధర్మమును తాను ప్రకాశము చేసుకొనకయుండుట, హింసజేయకయుండుట, యెట్టికష్టమునటస్థించినను త్రొక్కుకొనియుండుట, కృత్రిమము లేకయుండుట తమ, గురుసేవ, బాహ్య, భ్యాంతరశుద్ధి, అచంచలము, మనోనిగ్రహము గలుగుట, ఇతర దేవతారాధనలయందు మనస్సుచెలింపక నేనేగతియని యిచ్చినాయందు మాధమైన భక్తిచేయుట, జనరాహిత్యమగు స్థలవాసియగుట జనసమూహమునందు అనురాగము లేకయుండుట, అత్తజ్ఞానమునందు, నిత్యభావముగలుగుట, మోక్షప్రాప్తియందే, ప్రయోజనదృష్టియుంచుట, యివియన్నియు జ్ఞానమనిపెట్టలు జెప్పుదురు. ఇతరములన్నియు అజ్ఞానమని చెప్పబడునూ, అని శ్రీకృష్ణులవారు అర్జునునకు ఉపదేశించినారుగాన, ఇట్టి జ్ఞానమార్గమును దెలిసికొని అజ్ఞానములో జిక్కి నశించక, ఎట్టికార్యమునైనను, మనుష్యుడు తప్పక ప్రయత్నిము జేయుచుండవలెనని, మనగ్రంథము లుద్ఘోషించుచున్నవి. మనవారందరూ యవ్వడుచూచినను మంచికార్యములయందు ప్రయత్నిము చాయక అదృష్టముండినట్లు, అగుచున్నదని పిచ్చిజ్ఞానమును వహించి జెప్పుచు సోమరులై, దుష్కార్యములయందు మాత్రము నకలయత్నములు జేయుచున్నాడు. అప్పుడు అదృష్టమనను, మరియొకది కలియుగము. కలియుగములో అధర్మప్రవాచాము, అతివేగముగా

వృద్ధియగుననియూ, జనులందరూ ఆయుగ మహిమచే, అధర్మమందే ప్రేరేపింపబడిన వారలై, అందే వర్తించెదరని, మనపురాణము లందు నూ స్మృతులందునూ, చెప్పబడియున్నది. అట్లు చెప్పడము. అపథ్త మాయని అనేకులు తమ తమస్వకార్యముల యందుండక యట్టి యశ్చ త్యము లయినను. చేయుచున్నారు. దీని నెట్టికర్తయనవలయునో తెలియదు అట్టివారికి ప్రమాణములెట్టివన (పరాశర).

→ న్యాయాన్యాయము ←

శ్లో॥ జితోధర్తోవ్యాధర్తేణ, సత్యంచై వాస్య తేనచా ।
జితాశ్చోరైస్తురాజానః శ్రీభిశ్చపురుషాఃకదా ॥
సీదంతి చాగ్ని హూత్రాణి, గురుపూజాప్రణాశ్యతి ।
కుమార్యస్యప్రసూత్యంతే, తస్మిన్ కలియుగే, సతే ॥

కలియుగమునందు, అధర్మము ధర్మమును, అన్యతము సత్యమును, దొంగలురాజులను, శ్రీలు పురుషులను. జయించుచున్నారు. అగ్ని హూత్రములు, నాశ మొందుచున్నవి. గురుపూజలేక బోవుచున్నది, శ్రీలు కన్యావయసునందే. ప్రనవించుచున్నారు (విష్ణుపురాణమందు.)

“బ్రహ్మహూత్రధారణమేవ, విప్రత్వహేతుః ।

అన్యతమేవ వ్యవహారజయహేతుః ।

పువభోగమేవదాంపత్యసంబంధహేతుః ।

శ్రీత్వమేవ ఉపభోగహేతుః, లింగధారణమేవ ఆశ్రమహేతుః ।

యజ్ఞోపవీతము వేసుకోవడము మాత్రముచేతనే, బ్రాహ్మణత్వమును,

వ్యవహారమందలి, అన్యతమే జయమునకు, కారణమును, దాంపత్యసంబంధమే దేహసుఖమును, స్త్రీజాతియై సంత్వమాత్రముననె, ఉప

భోగమును. దేవధారణ మాత్రమున ఆశ్రమమునకు, కారణములగు నూ. యిప్పుడు యోచించిచూడ, పై ఉదహరించినరీత్యా, అన్ని యు జరుగుచున్నవనుట అందరికి అనుభవసిద్ధమే గదా, భర్తిష్టులను. యవరెన్నికకు దెచ్చుకొనుచున్నారు. న్యాయస్థలములందు యంతరిబద్ధము జెప్పినను ధనికుటుగానుండిన మాత్రముననె, వాని మాటలంగీకరింప 'వలెనని, వాదించుట లేదా, మనలో వాడుక న్యాయము, పంచాయతీ, అనుచున్నాము, న్యాయము దెలుసుకొని వర్తింపు పంచాయతీదారు డెవ్వడు. లోకములో న్యాయము మొదలంట నాకమైనది గదా, పంచాయతీ చేయుచున్నాము వాదిప్రతువాదులు ఇద్దరుంటున్నారు కలగిన పంచాయతీదారులలో కొందరికి వాదిపైన యిష్టము. కొందరికి ప్రతివాది పైనయిష్టము. ఈలాగు ఇలవంతులు యవరిపరముగా వుంటున్నారో వారిపరమే వ్యవహారము జయమగును గదా. యిది యనుభవము స్త్రీలు పురుషులను జయించుచున్నారని చెప్పియున్నాను.

—శ్లో రతి విషయము. శ్లో—

శ్లో॥ పద్మనీచి త్తనీచై వశంఖినీ హస్తినీతథా ।

శశోమృగోవృషోవృశ్చ స్త్రీపుంసోజాతిలక్షణం ॥

పద్మినియనియు, చిత్తనియనియు, శంఖినీలనియు, హస్తినీ యనియు, స్త్రీలు నాలుగువిధములు కలరు, కుండేలు, జింక, ఎద్దు, గుర్రము, సంక్షగల పురుషులు నాలుగువిధములు కలరు.

—శ్లో పద్మనీజాతి స్త్రీలక్షణం. శ్లో—

శ్లో॥ భవతికమల నేత్రానాశికాక్షుద్రరంధ్రా ।

అవిరళకుచయుగ్తా చారుకేళీకృశాంగీ ।

మృదువచనమశీలా గీతవాద్యానురక్తా ।

సకలతనుమనోహ పద్మనీపద్మగంధా ॥

ప్రజాతిమృదుసలీలం రాజహంసీవతస్వీ ।

త్రివలీలలితమధ్యా హంసరాశీసువేహా ।

మృదుశుచిలఘుభుంక్షా మానినీగాఢలజ్జా ।

భవభక్తుమమవాసో వల్లభాపద్మీనీస్యత్ ।

చూడుటకు అందమైన కన్నులున్నూ, సన్ననిరంధ్రములుగల ముక్కున్నూ, కమలనాళములోనుండు సన్నటిదారమైన జొనుపుట కు వీలులేక యేకముగానుండు స్తనములున్నూ, మంచిమృదువైన వెంట్రుకులున్నూ, సన్నదైన శరీరమున్నూ చిలుకపల్కులు పలుకువంటి మాటలున్నూ, మంచి స్వభావమున్నూ, సంగీతమందు యిష్టమున్న పద్మమువలనే దేహవాసనయున్న మెల్లగా, విలాసముగా నడచునట్టి దియూ మూడగు మడతలచేత రమ్యమైన, నడుముకలదియును, తేలిక యాహారమును భుజించునట్టిదియును, బంగారుచాయ దేహముగల, శ్రీని పద్మీనీజాతియని చెప్పబడును.

—❧ చిత్రినీజాతి లక్షణం. ❧—

శ్లో॥ భవతిరతిరసజ్ఞానాతి ఖవానదీర్ఘా ।

తిలకుసుమసునాసా స్నిగ్ధనీలోత్పలాక్షి ।

ఘనకతిగకుచాధ్యా సుందరీబద్ధశీలా ।

సకలగుణసమేతా చిత్రినీచిత్రవక్త్రా ।

నల్లకలువలుబోలు నేత్రములున్నూ, నూలు పువ్వుమువంటి నాసికమున్నూ, కఠినమైన కుచములున్నూ మంచిగుణమున్నూ, కలశ్రీని చిత్రినీజాతిగా యెరుంగునది.

❧ శంఖినీజాతి శ్రీలక్షణం. ❧

శ్లో॥ దీర్ఘాదీర్ఘసయనాహుసుందరీయకామోపభోగరసికాగుణసీలయక్తా
రేఖాత్రయేణచవిభాషితకంఠదేశ సంభోగశీలిరశికాభలశంఖినీసా ॥

పెద్దవగు కన్నులున్న గొంతుయందు మూడురేఖలచే అలంకరింపబడినట్టియున్న రతియందు నిపుణతయున్న గలస్త్రీని, శంఖినీజాతిగా యరుంగునది.

✱ శ్లో. హస్తినీజాతి లక్షణం. శ్లో ✱

శ్లో॥ స్థూలాధరాస్థూలనితంబ భాగాస్థూలాంగుళీస్థూలకుచాసుశీలా ।
కామోత్సుకాగాఢరతిప్రియా యానితాంతభోక్త్రీకరిణీమతాసా॥

పెద్దపెదవి పెద్దకుచములు, గాఢరతియందు ఆసక్తిన్ని, విశేషముగా భుజించడమున్న, యిట్టిస్త్రీని హస్తినీజాతిగా యెరుంగునది.

శ్లో॥ శశకేపద్మినీ తుప్తచిత్రిణీరమతేమృగం ।
శృషభశంఖనీతుప్త హస్తినీరమతేహయం ।

పద్మినీజాతిస్త్రీ, కుండేలుజాతి, పురుషునితోను. చిత్రినిజాతిస్త్రీ లేడిజాతి పురుషునితోను. శంఖినీజాతి స్త్రీ వృషభజాతి పురుషునితోను, హస్తినీజాతిస్త్రీ, తురుగజాతి పురుషునితోను. యీలాగున తృప్తిని తెందుమరు. 16 సంవత్సరముల వరవకు బాలయనియు, 30 సంవత్సరములవరకు యౌవనియనియు, 50 వరవకు ప్రాధయనియు పిమ్మట వృద్ధస్త్రీనిగా, తెలియతగును. మంచి మంచి ఫలములచే, బాలవశ్యురాలగుచున్నది. విశేషమైన రతియోగముచే. యవ్వనివశ్యురాలగుచున్నది ప్రేమచేత యిచ్చుటచాలను. ప్రాధవశ్యురాలగును. కొట్టుటచే, తిట్టుటచే, వృద్ధవశ్యురాలగుచున్నది.

➤ సురతసుఖసంభానము. ➤

శ్లో॥ కేశంకరేగానంగృహ్యదృఢంసంతాడయేద్భగంవదనేచుంబనంకృత్వా
భగంహస్తేనమర్దయేత్ కుచంకరేగానంసమర్ద్యపీడయేదధరంగృహం॥
" రమణంబద్ధబంధేన, పద్మినీ, రతిమాదినీతు "

వెంట్రుకలను హస్తముచే యెదటబట్టినవాడై భగమును ఎడమచేతితో తాడనముచేయుచు, క్రింది పెదవిని చుంబనముచేసి, పునహుడిచేతిచే కుచములను మద్దనచేయుచు అధరమును మాటిమాటికి పుడికిచూచుచు పద్మబంధముచే నఖిక్షత దంతక్షతములచే తృప్తిని బొందించుచు కళాస్నానములను దెలనుకొని, వద్దినిజాగిస్త్రీని, రమింప జేయవలయును.

శ్లో॥ నీత్కారం చుంబనంపీడ గళిహస్తేన చుంబనం ।

క్షణక్షణస్త నేహస్తం చిత్రినీరతి మాదిసేతు ।

హూహూయను నాదముచే, క్రింద పెదవిని పానము, చేయుచు కంఠమందు చెయివుంచి, మాటిమాటికి హస్తములచే, స్తనములను మర్చించుచు, చిత్రినీ జాతిని రతి చాచువలయును.

శ్లో॥ స్త్రీపునయోస్థానా న్యోన్యం, భగలింగచచుంబనం ।

రమణంతు తథాగాఢం శంఖినీ, రతిమాదిసేత్ ॥

స్త్రీపురుషులు భయలు, అన్యోన్యమాగా, భగచుంబనంపైకరున్న, లింగచుంబనం పైకరున్న, జేయుచు, గాఢ లింగనముచే, శంఖినిరమింప జేయవలయును.

శ్లో॥ కేశంకరేణ సంగృహ్య, పద్మశం గజబంధనం ।

భగంకరేణసంతాడ్య, హస్తినీరతిమాదిసేత్ ।

వెంట్రుకలుచేతబట్టి దృఢముగా గజబంధనమువేసి, హస్తముచేత భగమును తాడనముచేయుచు, నఖిక్షత, దంతక్షత ములను జక్కగాచేయుచు, బంధనములను జక్కగాదెలిసి, కళాస్నానములను, జాతులను. యెరింగి, స్త్రీలను రమింపజేసిన, స్త్రీలకుద్రవించును అప్పుడెట్లు పురుషులను స్త్రీలు బయింతురు. యీవిషయములు జక్కగాదెలిసి, స్త్రీనిద్రవింప, జేయకుండిన, స్వతస్సిద్ధముగా. స్త్రీలే, పురుషు

లను జయింతురు. హేపియమిత్రులారా, యివిషయములను చక్కగా గమనించి, స్త్రీలను, జయింతురని, ముఖ్యాభిప్రాయము.

శ్లో॥ అధరస్య మధురిమాణాంకుచకాశిశ్యాద్యశోశ్చైతేషీణ్యం ।

కవికాయాంపరిపాకంఘ్నానుభవరసికోవిజానాతి ।

స్త్రీలయొక్క అధరమునందలి మధురమును, శ్రవణములయందలి కాశిశ్యామును, కనుగొనలయొక్క చురుకునకమును, కవితయందలి పరిపాకమును అనుభవరసికు డెరుంగునుగాని యితరుడెరుంగడు.

(అయితే) కులస్త్రీలు రతికాలమందు. పురుషుని స్వేచ్ఛాను సారముగా, బంధనములు మొనలగునాట్లచే, వర్తించెదరా. (అంటే.)

శ్లో॥ ప్రాప్తామేతిమనాగనాగతరసం, జాతాభిబావంతత ।

స్సాప్రీతంతవనుశ్లశోద్యతి, మఖప్రవృత్త, ధైర్యంపునః ।

ప్రేమాశ్చ సృహణాయ, నిష్కరహా, క్షీడాప్రగల్భంతతో నిష్పంగాంగవికాశాధికసుఖం రమ్యంకులస్త్రీరతం ।

కులాంగనలు. మొదటముగత్వముచేత, అభిలాషలేనివారివలె. మెల్లమెల్లగా వద్దవద్దని జెప్పుదురు. పిమ్మట కొంచముగా శోర్కెకల వారివలె కనపడదురు. అనంతరము, భర్తలు, చీరగంటు విప్పటకు. ఉపక్రమించిపప్పుడు, సిగ్గుకలవారగుదురు. చిమ్మట వద్దవద్దని చెప్పక, పూరకుండెదరు. మరియు, భర్తను అడ్డగించుటయందు. ధైర్యములేని వారలై, అంతకొంతనేపటికి. సంభోగాత్సక్య, వంతోషము. విక్కిలి బెక్కనమై. అతి మనూహరములగు. రతి ఉత్తరతినే కాంతక్రీడల నల్పుదురు.

(కొన్నిక శాస్త్రమునందు.)

శ్లో॥ హుంకృతైనితనీక్కుతోక్కుతం ।

సాత్త్వతత్వసిఖకోదనాదికం ।

ముంచవీడయగృహణజవయగ్రాహిహాధిగతి నీక్తుశ్రంవిదుః ।
తచ్చలాపుకకపోతకోకిలాహంసకేః సద్భుతైరుపక్రమైః ।

శ్లో॥ ఉరసినిపతితానాం, ప్రస్తథమిల్లాకానాం ।
ముకుళితనయనానాం, కించిదున్నీలితానాం ।
ఉపరిసుకత. భేదస్విచ్ఛగంధస్థలానాం ।
మధరమధువధూనాం భాగ్యవంతఃపిబంతి ॥

పుసుషునియొక్క తొడలపైన కూర్చొని. విడిగిపోయిన కొవ్వ
కలవారలై, కొంచముగా తెరిచబడిన నేత్రములచే యుక్తులై, ఉపరితి
నిచేయుటచే, కలిగిన ఆయాసముచేత. చమతోగూడిన. గంధస్థలములు
గలవారగు స్త్రీలయొక్క, అధరామృతమును, మిగుల చదవ్వవంతు
లగునాడు, పానముచేయుకరుగాని, అదృష్టహీనులకు దొరకదు.

(మధుతివ్రతి.)

యీశ్లోకము ముంచుచనె. చెప్పియున్నాను అయినను కొమ్ముచ
ముష్టితాడనము చేయవలయును (రతికాలమును చంద్రకళాస్థానమగు
వృద్ధయముచ ముష్టితాడనముచేయుట కళాశాస్త్రప్రసిద్ధము "ముష్ట్యా
వక్షసితాడయంతి" అని కొక్కొక్కరు చెప్పియున్నాను, రతికల్లోలము
నందు.

తే॥గీ॥ చంద్రకళయుండుచొటుతానరవి నెరిగి ।
గుబ్బచను మొసలనునుల్లి కుటుకులాడి ।
బాహుమూలలగిరిగింత బాగుపరచి ।
కొమ్ముననుతాడనమునేయగొమ్మకరుగు అని చెప్పబడియున్నది ।

(స్త్రీలయొక్క అధరము చుంబనము చేయవచ్చునా) (అంటు.)

శ్లో॥ రతికాలముఖస్త్రాం గుద్ధమాకీటకీభునాం ।

రతికాలమందు, స్త్రీలయొక్క ముఖమును, వేటయందుకుక్కల
యొక్క ముఖమును, పరిశుద్ధము. సమస్తజాతి స్త్రీలయొక్కముఖము.
రతికాలమందు పరిశుద్ధమా, కాను.

శ్లో॥ కశ్చుంబతికులపురుషో, వేశ్యాధరప్లవమనోజ్ఞమపి ।

కారభట, చోరచేటక, విటనటనిష్టివన, శరావం ।

గూఢపురుషులు, దొంగలు, యోధులు, స్త్రీ పురుషులకు సం
ధానముచేయు పురుషులు, బాసులు, చటులు, మొదలగు వారందరు,
చుంబకముచేయు వేశ్యాస్త్రీయొక్క, చిగురుటాకువంటి. యధర్మోష్ఠము
మనోహరమై, సప్పటికిని, చుంబనాహమైనదికాదు. అయిన ఉస్తిమ
కులజను, తమజాతి స్త్రీలయొక్క, అధరము మాత్రము, రతికాలమం
దు, చుంబనముచేయునుగాని, యితర స్త్రీలయొక్క అధరము, చుంబ
నముచేయదు. అట్లుజేసినట్లయిన, రోగామృతప్రదనములకు. కానిమగు
దురుగాన, కులస్త్రీల అధరముమాత్రము, చుంబనము చేయవలసినది.

శ్లో॥ ప్రణయమధురా ప్రేమోదారా, రసాశ్రయతాంగతాః ।

భగినిమధురా, ముగ్ధప్రాయా, ప్రకాశిత సమృదాః ।

ప్రకృతిసుఖగా, విసంభార్దా, స్వరొదయదాయిసూ ।

సహసికిమపి, సయిరాలాపం, హరితి, మృగీప్రశాం ॥

స్నేహమును చూపించుటచాల, సంతాపమును హరించునట్టిది
యును ప్రేమచేత మిగులగొప్పదియగు, శృంగారసముపకు. ఆభార
త్వమును పొందినతై, సందర్భవిశేషములచేత, మనోహరములైన సౌం
దర్యముకలిగి, సూచనచేయబడిన సంభోగోత్సృక్యమువల్ల, విశ్వాసము
చేత నిండియుండినవియై. సహజముగానే, ఆనందమును, మిస్త్తభోదయ
మును, కలుగజేయునట్టివియగు, స్త్రీలయొక్క, యేకాంతమందలి మర్మో
క్తులు, ఇటువంటివియని. తెప్పశిశ్యముగాక, అత్యధికముగా, మనోహర
ములగుచున్నవి.

కం॥ బంగారుకుండలకెనయగు, నంగనకుచములనుసన్ననడుమునునారుకొ!
రంగారుతోడలయండము, శృంగారము మీరజూచి చిత్తవశుడై॥

గీ॥ పూలబంతులకొత్తైనపొలతిగుచ్చి ।
లదిమినునుమోవిపలుగంటులానజేళి ।
నారుమూలముచేనంటిమారు కేళి ।
గరగజేళినగాపండుఘనతవంబు॥

కాబట్టి, స్త్రీలులోకములో, మంచి వస్తువులనియు, చెడ్డవస్తువులనియు కూడా చెప్పియున్నాను. అయిన, కాముకులకు స్త్రీలమంచి వారనియు, విరుద్ధులకు స్త్రీలు చెడ్డవారనియు సందర్భానుసారముగా, తెప్పవలెనేకాని, స్త్రీలు సర్వదా చెడ్డవారేలని తెప్పజాలను.

➡➡ స్త్రీ విద్యనుగురించి ⬅➡

స్త్రీలు విద్యనేర్వవలెనని యిప్పటిజనులు, వర్తిమాన ప్రతికలలోను, ప్రబంధములలోను. చాలారీతులుగా, ప్రాయుచున్నారు. అట్లు నేర్చుటచే, ప్రమాదమునకు కారణమగుచున్నది. లోకములో ప్రతిపురుషును, బుద్ధివంతుడుగా వ్రుండిజాలడు. అట్లు విద్యనేర్వక, బుద్ధివంతుడుగాని వానికి, చమవరియైన పెండ్లమువొరకిన. భర్తను యంత్రలలక్ష్యముగా చూచునూ, యోచించుడి, భర్తను అలక్ష్యముగా జూచుట ప్రకటియెగాక యింటిలోపని పాటలు జేయక శృంగారభమును జెడబట్లకొన్ని పుస్తకములను ముందరవేసుకొని, తనకు సరియగు స్త్రీలను, గూర్పుండలెట్టుకొని, పుస్తకములను జమవుచు, అసభ్యములు జొధించుచు, అటొక్కొక్కరిని జొంచలేక, తారచంద్రుని వరించలేక, బ్రాహ్మదివ్యపురుషులుండినను, ఆరవవాడగు కర్ణునియందు, ఆశయుండలేక, హేనభయలారా, ప్రాయమును వృథానూల బోగొట్టగొనుచున్నాను నుభయకేకదా యాబద్ధము ముఖ్యకారణము, మీది యిట్టాగు.

సారముగా, మీకు కావలసిన పురుషులతో, గలసి, భోగించి సుఖించరాదా, మీకు కావలసినవారికి. లేఖలు వ్రాశిపంపరాదా, మీరుకూడా చదువరులైనారే. చదువు నేర్చినదానికి సాధిక్యమును పొందించుడి, యాల యీజన్మమును, వృథా కడలేర్పుచున్నారని బోధించుచు, అది మొదలు స్త్రీ సంఘములను చేయుచు స్త్రీ సంఘములలో (ఒక స్త్రీ) పురుషులకన్నను స్త్రీలు హెచ్చగుకాముము కలవారని గ్రంథములలో జెప్పియున్నది. మనసుకూడా అనుభవములతోనే పున్నది. అట్లుండియు పురుషులు హెచ్చనియూమనము కమ్మిలనియు యందుకై యోచించవలెను, దేహమంతయు వకటేకదా, తినుపదాఢకాము లన్నియు వకటేకదా మగవాడు తన స్వేచ్ఛానుసారముగా తనకంటికి రమ్మమైనదానితో సాంగత్యము చాయవచ్చును. ఆదుది చాయరాదా, చూచితీరా యంత అన్యాయము నామాట మీరువినుడి మీకు ఇచ్చులైన పురుషులకు కాకితములు వ్రాసి పంపుడి, వారితో సంభోగాది విషయములలో మనస్సు సంతోషపెట్టుడి, యీజన్మమును వృథాజేయకుడి, అని యీలాగు జూచి నిడతగల స్త్రీలను జెరచుటకు విద్యనేర్పుచున్నారే కాని మరేవియూలేదు విద్య వచ్చినమాత్రమున మంచి పటివ్రతల చరిత్రములు, జనువుచు పతిభక్తి కలిగి పతిసేవశేయుచు, ఉండకూడదా దైవమున కన్నమా పతియేముఖ్యదైవము, వ్రతములతోటి పూజలతోటి మమగు ఆచారము ఉపవాసములతోటి నేమి ప్రయోజనముండదుగాన, స్త్రీలు విద్యనేర్చుట చాలా అన్యాయమని నాయభిప్రాయము యీ విషయమై కాళిదాసుచరిత్ర రిజేత బాడవచ్చును. ఇందుకు విరుద్ధముగా మద్దగిరితాలూకా మిడిగిరి పండితనంజుండ శాస్త్రులవారి కొమారుండగు మి-రా-రా-శేఖరి, చంద్ర శేఖరరావ్ గారి యభిప్రాయము, వారి యభిప్రాయమున స్త్రీలు విద్య నేర్చుట మంచిదనియు నిపుణత కలవారగుదురనియు, గృహకృత్య

విషయమై లెక్క-చెక్కులు మొదలుగాగలిగిన ధనభాగ్యములను నాజూకుగా చూచుకొనుటకు, పతి లజ్జానియై నప్పటిలో పతికి గ్రంథములు జదివి బోధించి జ్ఞానపంతునిగా జేయుటకు విచక్షణకలుగుకు పతివ్రతల చరిత్రల చదువుటకు యంతవిద్య కావలెనో, అంతయే చాలునుగాని పాపములై తలవిసురుకొని తిరుగు, విద్యకూడకుని వారియభిప్రాయము, నేను సహావిద్య వలదనిజెప్పను. విద్యవచ్చిన దానికై పతిని నారాయణ మూర్తిగా భావించి సర్వకాల సర్వావస్థలయందు పతిమాటకు బదులు జెప్పకా పతియెట్టి దువృత్తియందుండినను దాని కి సహ్యాపడక పతివ్రత యని పేరొంది, యుండవలయును.

→ పతివ్రత లక్షణములు. ←

శ్లో॥ కోకిలానాంస్వరంరూపం పాతివ్రత్యంతుయోషితాం ।

విద్యారూపంకురుపాగాం శూచ్యరూపంతపస్వినాం

కోకిలకు స్వరమేసాందర్యము, స్త్రీలకు పాతివ్రత్యమే సాందర్యముకురూపులకు విద్యయేసాందర్యము తపస్వీలకు శాంతియేసాందర్యము పతివ్రత శుభయమున లేదనితోడనె, పతిపాడిములకు సమస్కరించి గృహకార్యములుజేయుచు, మధ్యాహ్నమునకు దేవుడిచ్చుదానిని గొప్పగా భావించుకొని సచనముచేసి, భక్తితో ఆచరింపజేసి, పతికి భోజనము పెట్టి పతిభోజనానంతరం పతికి తాంబూలమునిచ్చి తాను భుజించవలెను రాత్రివేళ పతిమనస్సుకు సరియగానుండి, పతినిద్రబోవు వరపుకు పతికిత్రూపజేయుచు పతి నిద్రబోయిన పిదప తాను నిద్రబోవలెను.

శ్లో॥ కార్యేషువారీకరుణేషుమంత్రీ హవేచరంభాత్తమయాధరిత్రీ ।

భోజ్యేషుమారాకాయనేకునెక్యా హేష్ట్యాయుక్తైకలభర్తపత్నీ ॥

అనురీతిగా పోషించడములో తల్లికన్న హెచ్చైన మమకారము కలయగుచు వేళ్ళకన్నను హెచ్చైన సుఖము నివ్వడము, మొదలు గాగల లక్షణములతో యుక్తురాలుగా, వుండవలసివది.

శ్లో॥ సాభార్యాయాపతిప్రాణా సాభార్యాయాప్రజావతి !
మనూవాక్కర్తృభిశ్చైతా పత్యాదేశానువతికాని ॥

పతిప్రాణమును తన ప్రాణమువలన జూచుకొనునది యూసంతా నము కలదియు మనూవాక్కర్తృ ములచే పతిసేవచేయుచు పతియిష్టానుసారముగా, నుండుచట్టిదియే పతివ్రతయగునట్లును. పతిగ్రామాంతరము బోయిన, మంచి హెచ్చువెలయగు చీరలు ధరించక జడ వేసుకోక చక్కగా సొమ్ములన్నియు ధరించక మలినాంబరమును గట్టుకొని పతిసేవచేయున సర్వకాల సర్వావస్థలయందు. భ్యానించుచు, పతియాగ మరమును, నీరీక్షణ జేసుకొనుచు పతియింటికి వచ్చిన యేమిదెచ్చినను, దెబ్బను, యల్లప్పుడు పతినిజూచి సంతోషభరితస్వాంతయై పతివ్రత యుండవలసివది.

(విధవకోరకు తెప్పట.)

శ్లో॥ యశుస్సాతానుమానాః భర్తారంనోపసర్శతి ।
సామ్యతానరకయాతి వై ధన్యంచపురుషః ॥

యశుస్సాన వై భర్తను సంతోషపెట్టకయుండుట మొదలగు పాతకములచే మీకు నరకముకలిగినది. ఆనరకముముగిసి మరల జన్మముకలిగినది ఆ పాతకముచేతనే యీ జన్మమందు వైధ్యముకలిగినది మరల నరకమును ప్రయత్నముచేయక ఓర్పుకలిగి భర్తతోడి స్వర్గమును ఈ మార్గమే నను పొందును.

→ ప్రస్తుత శ్రీ చర్య. ←

లోకములో కొందరిశ్రీలయొక్క విద్యమానమేమియన యప్పుడు చూచినపతిని దుభాషలాడుచు, యింటిలో కూర్చుకొనియుంటే మధ్యాహ్నమునకు యల్లవచ్చుచున్నది. సంపాదిస్తావా, సొమ్ములుచేసీస్తావా నీవేమి జేసిస్తావు, నీముఖము పోసిగింటిలోచూడువాని భార్యకు,

యంతసామ్యములు చేపించినాడు, సిగ్గులేదా అని గడ్డికన్ననూ పలచనగా చూచుచు కొందరు వర్తించుచున్నారు. మరికొందరి విద్యమానమే జూస రాత్రివేళ పరుండనమయమునందు, ప్రక్కలోకి భార్యవచ్చి పరుండి వీనికోర్కెను దీర్చుకుండా జ్ఞానాకు అడ్డికలు చేపించుచున్నానని చెప్పితిరి, ఇంకా చేపించలేదు. వంకీలు, నాగబండెలు, మొదలగునవి పెట్టుకొందామని యంతో భ్రమ అవుచున్నది, యెన్నిదినములు చూచిన ఇంతే. అనుచు వీనిమనుస్సుకు, యంతవినుకుకావలెను. అంతచేసేది, అప్పుడు వీనికి ఆకురసమయముగాన, రేపుచేపించెదను. మర్నాడు చేపించెదను, అనిజెప్పచు నెలదినములు వరకు గడచేది, వీనికి యక్కడికి యత్నములేక రాత్రిపూట యిల్లుచేరడమే పెండ్లము దగ్గరపంపు కొనడమే మున్నజేసేది. అక్కడనుండి వీరుకామము పెట్ట బాలక వేరె యింకొక స్త్రీని చూచుకొనేది. మంచివనిత అయితే మంచిమాటలచె, పొమ్ములు రాత్రిపూటనే, అడుగుచున్నది. గయ్యాగియైన పడునందున, ముందుచెప్పిన రీతిగా, చూచున్నది. నేను పరపురుషుని సాంగత్యము చాయలేదు. నేను పతివ్రతను అనుకొని యుండేది, పరపురుష సాంగత్య మును చాయకుండిన మాత్రముననే పతివ్రతయగునా, కానేరదు. ముందుజెప్పిన రీతిగా, పతిశిశ్రూషచేయుచుబలించెవముగా భావించు కొన్నచే పతివ్రత, యీ విషయములో జు|| రా|| రా|| జేస్త్రీ, మద్దగిరి తాలూకు మడిగోటి సకలవిద్యాప్రవీణులగు చంద్రశేఖరరావుగారి, అభి ప్రాయము, తేటపరచెదను. స్త్రీపురుషులు భయము, హరికొకరు శుశ్రూషలు చేయవలయును. స్త్రీఅభిలాషిగావున, స్త్రీచే, శుశ్రూష చేపించకూడదు. పురుషుడు యావకార్యములలో, యేవిషయములలో యావసందర్భములలో యావసమయములలో, యంతటివాడో స్త్రీ వహి, అంతటిది యే, కాస్త్రీపద్ధతిమేరకు సమస్తమైన కర్మలకు నమస్త మగు కార్యములకు స్త్రీవహియము లేకుండిన యట్టికార్యములైనను

జరుగవు శ్రీ, వేదాధికారము. కలదు, ఉపనయనము కలదు బాల్య
వివాహము కూడదు, విధవవివాహముగా వచ్చునని, కాస్త్ర సమర్థితచే
వీరి యభిప్రాయము.

ముందుజెప్పినరీతిగా, శ్రీలు, తెలివిమాలినవారలై, పతిని,
రాత్రిపూట, యిల్లుజేర్చకచేసి, అతడు ఇతరశ్రీలతో సాంగత్యము
చేసిన మాత్రముననే, మేహ, చర్మ్యాదుపద్రవములు కలుగ జేసుకొని,
వైద్యులను బలిమాలి. కొవ్వధములు దీనుకొని దానిచే యడతెగని
రోగములు గలవారలై. దేహము కృశించి, పురుషునకు రక్తము. వీర్య
ముచెడి. స్త్రీలకు గర్భకమలముజెడి. సంతానము నిలువక. నిలిచినను
మధ్యహా జారిపోయి. లేక నవమాసములై ప్రసవించినను. తక్షణమే,
పుట్టినబిడ్డ చనిపోవును. అట్లు చనిపోక బ్రతుకియూడిన, పుండు, పా
క్కులు మొదలగువాటిచే, ఆవరింపబడియుండు అనవ్యముగల. బిడ్డగా
నుండును. అప్పటిలో మనుస్సుకు వినుకుజెంది. దేహము స్వస్థతజేసుకొం
దును. వైద్యులనాశ్రయించి, కొవ్వధములు, తీసుకొనుచున్నాడు.

→ ప్రస్తుత స్త్రీచర్యలో వైద్యులపద్ధతి ←

శ్లో॥ నాతిధైర్యం ప్రదాతవ్యం, నాతిభీతిశ్చోగిణి ।

నైశ్చింత్యా దాదికుదానం, నైరాస్యాదేవ నాస్తియః॥

వైద్యుడు రోగి వ్యాధితప్పక కుదురునని అతిధైర్యమును నీయ
కూడదు, ఇకబొత్తిగా కుదురదని నిరాశను జెప్పకూడదు, అతి ధైర్య
ముగా జెప్పటవలన వ్యాధి కుదురునను నిశ్చింతచే వైద్యునకు ధనమొ
నగడు వ్యాధియట్లులెనను కుదురదను నిశ్చింతచేతనైనను ధనమొనగడు.
శ్లో॥ భిషజ్యతు యథాకామం, పథ్యంతుకఠినంవదేతు ।

ఆరోగ్యంవైద్యనూహాత్మ్య, దన్యథాత్వమపథ్యతః॥

వైద్యుడునుండును, ఇప్తముచచ్చినదానిదేనినైనా ఇవ్వని, పథ్య
ముమాత్రము, కఠినముగా జెప్పవలయును. వ్యాధిగుణమాయనా, నా

మందువలన కుడురిన దనవలెను. కుదరకపోయినా, నీవు సరిగా పథ్యము వ్రుండలేదని, తప్పించుకొను చుండవలయును.

శ్లో॥ రోగసౌఖ్యవక్రమేసాంత్యం, మధ్యేందిధనవ్యయం ।

శస్త్రరనాదరశ్శాంతౌ, స్నాతోవైద్యం, నపశ్యతి ॥

మనుజుడు రోగము బొడమినప్పుడు, వైద్యుని బ్రతిమాలుకొనును, నడుమవైద్యునకు కొంచము ధనమునిచ్చును, వ్యాధి కుమరగానే, వైద్యుని కొంచము వలమ్యముజేయును, స్నానము జేసినప, వైద్యుని వంకయెజూడడు, యీలాగు, వైద్యుడు బొడమించినను, కుదరకపోయిన, అక్కడనుండి ఇదిగ్రహచారమని, జ్యోతిష్కులవద్దకువచ్చి మహాత్మాజ్ఞానములవారు. నాకుగ్రహగతి యేలాగువున్నది. నేను యీ రోగముచే. జచ్చెదనా, లేక బ్రతుకెదనా అని యడుగగా.

➤➤ ప్రస్తుత స్త్రీచర్యలో, జ్యోతిష్కుల పద్ధతి. ◀◀

శ్లో॥ ఆయుఃప్రశ్నేదీర్ఘమాయుః, వాత్సర్యంమాహూర్తికైస్సచ ।

క్షేపంతో, మహామన్యంతే, మతాఃప్రశ్నంతికంపునః ॥

యీరోగముచేత బ్రతుకెదనా, జచ్చెదనాయని యడుగగా. అం, దుకునీవు, చాలాకాలమే బ్రతికి యుంటున్నావనే, చెప్పవలయును అట్లు కెప్పటవల్ల. యేమిలాభము, వాడు జీవించెనా, నీవు కెప్పినది వాస్తవమని నన్నాంచుచున్నాడు, లేక. జచ్చెనా, నీవెట్లు కెప్పితివని. పునః యవ్వరినడుగును గాన, యవడైనరోగివచ్చి, చస్తానా, బ్రతుకుతానా, అని ప్రశ్నచేస్తే, నీవు బ్రతుకుతావనియే కెప్పవలెను.

శ్లో॥ పుత్రౌత్త్యేవపితరి, కన్యకేత్యేవమాతరి ।

గర్భప్రశ్నేషుకథయా, దైవజ్ఞో, విజయీభవేత్ ॥

యేశికుపు కలుగునని, ప్రశ్నచేయగా, పురుషునితో, మగశికుపు పుట్టుననియు, స్త్రీతో ఆశికుపు కలుగుననియు, కెప్పవలెను.

స్త్రీ శిశువుజనించిన. పురుషుడువచ్చి, జోన్యలువారు. యీలాగు జెప్పితే, అబద్ధమాయేనే, అని ప్రశ్న జేయగా, అయ్యా, నీభావనను బట్టి నీకు సంతోషకరముకొరకై, పుత్రసంతానముగునని, హాస్యముగా జెప్పితిని, అప్పుడే నీభార్యతో, యేమి జెప్పియున్నానో విచారించుకో అని యుక్తిగా తప్పించుకొను చుండవలయును.

శ్లో॥ శతస్యలాభేతాంబూలం, సహస్రస్యశుభోజనం ।

దైవజ్ఞానాముపాలంభో, నిత్యకార్యవిపర్యయే ॥

యవలై నను వ్యాపారవిషయమై. లాభమువచ్చునా రాదా అని ప్రశ్న చేసిన లాభమువచ్చునని చెప్పినది. నూరు లాభమువచ్చెనా, ఒక తాంబూలము దొరికుచున్నది. వెయ్యివచ్చెనా, స్వప్నగాభోజనము లభించుచున్నది. చెప్పినది బహుగునెడ, తాంబూలముమాత్రం దొరుకును, తాంబూలము దొరకక బోయినను బోవునుగాని, జెప్పినది దప్పునెడ దిష్టమాత్రము దప్పనేరవు. యీలాగు జ్యోతిషులు జెప్పుదబ్బరలను గ్రహించి, అందుచేత, మనస్సు నిష్క్రమములేక, చాలామట్టు, వ్రయము జేసుకొని. అప్పులవాండ్లు పాలై శ్రమలుజెంచుచు.

→ ప్రస్తుత స్త్రీచర్యలో అప్పులబాధ. ←

శ్లో॥ స్మృతేనీదంతిగ్రాతాణి, కృష్టైప్రజ్ఞాపినశ్యతి ।

అహోమహదిదంభూత, ముత్తమర్థాభిశబ్ధితం ॥

అప్పుయిచ్చినవానిని మనస్సున దలంచగ నవయవములు గడ గడవణింకుచున్నవి వాడుకనుల కగుపడగన తెలివియు దప్పచున్నది, అప్పుయిచ్చిన వాడన పెనుభూతమయగును, వానివద్ద ధనముతీసుకొనినవానికి పెనుభూతమువలన కనుబడచున్నాడు.

శ్లో॥ నపన్యామోముఖేదప్త్యాం నపశంవాకరాంచరె ।

పుత్రిమర్గమపేక్ష్యేవ, తథాప్యవ్యజితేమహా ॥

అప్పిచ్చినవాని, మూఢమునందు. కోరపల్లులు, చేరియందు, నాగ
 పోముగాని. కనుపడవు, యమలక్షణములులేవు. అయినను. వానిని
 చూడగనే, మనస్సుకంపముందు చున్నది యీలాగు అప్పులకాండచే
 తిక్కి- వాండచే భాధనొందుచు, చాలాకష్టములకు గురియగుట, దుర్మ
 ర స్త్రీలచేతనేగదా, యిదియునుగాక. ఆకవిడ్డలు విద్యనేర్చి యుంటు
 న్నారు. అట్టివిడ్డను. విద్యాహీనునకు ఇవ్వడమునకు బుద్ధివుట్టరు.
 స్త్రీలు, మిక్కిలమైన విద్యనేర్చినగదా. పురుషులు విద్యాహీనులని
 దెలియుట, అట్లుదెలసి, తమవిడ్డలను యవ్వరికి ఇచ్చుటకు బుద్ధివుట్టక.
 లోకములో వరుడు దొరికడమే. మహాదుర్లభముగా నున్నది. కాబట్టి
 స్త్రీలు అతివిద్యనేర్చుటలో, పురుషుని ప్రయత్నం సాగనివ్వరు. పురు
 షుని లక్ష్యపెట్టరు, ఇదిగాక మహాప్రమాదములకు కారణములగుచు
 న్నవి, స్త్రీలు విద్యనేర్చిన మాత్రమును తగ్గినదవరు, అయితే, నేను
 యీలాగు చెప్పియుండుటకొట్టి, చాలా స్త్రీలు దీనిని విరుద్ధముగా,
 దలంతురు. లోకములో, విద్యనేర్చిన స్త్రీలనుజూచి, అనుభవముపైనను,
 కొంతమంది పురుషుల అభిప్రాయముపైనను, యీలాగు ప్రాతియున్నా
 ను. గాన స్త్రీలు ముందుచెప్పిన రీతిగా తనవతి మనస్సుకు, విసుకుతెంచని
 వ్యక్త పతి స్వేచ్ఛానుసారముగా, వర్తించిన లోకములో, పర్వలకుయం
 దుకు కష్టములు తటస్థించును. ఇది వకటిలో స్త్రీలు పురుషులను కష్ట
 ములు తటస్థించునట్లుగా చేయుదురు గాని, మిగత విషయములలో స్త్రీ
 లు పురుషులకు, యేలాటికష్టములును గలుగజేయరు. పురుషులుమా
 త్రము స్త్రీలను అనేక కష్టముల బాల్చుచునట్లుగా, గురిచేయుచుందురు.
 నను సప్రప్రణాలు దై వాళీనములేవ్వు, ఇతరుల అధీనములేక, వివాహమైన
 సవినహా అందరు, తమతమ దేహములకు స్వతంత్రులే. బుద్ధిలేని చిన్న
 దానిని, అతిబాల్కుములో విద్యాహీనునకు నిర్దమము కుదూపికి ఇచ్చి
 నట్లయిన, వాడు యెట్లు యాచిన్న దానిని, ప్రత్యర్థి, బాలించగలడు.

దటాలున, బాల్యవయస్సునందు బుద్ధిరాని పసిపిల్లలను కొరతకు యిచ్చిన మాద్రీగా, వకగాటికి కట్టివేయుచున్నారు. అక్కడ మేతనీళ్లు, అదృష్టానుపరణిగా, వచ్చునని, దలంచి, యీ క్రూరకార్యమును జేయుదురు. ఆపసిపిల్లలను బాల్యాధిగా సాకి, యిదిమంచి, యిదిచెడ్డ, అనుట తెలియకుండు నప్పుడు వివాహముచేయుట, అన్యాయముగదా చిన్నది గుఱుమతియై, ప్రస్తుతమై యింటికి బోయిననంతరము. కష్టసుఖములు, తాను అనుభవించునుకాని, తలితండ్రిలకు తెలియునా, తెలియదు, కాబట్టి బాల్యవివాహము అతిదూష్యము.

➡➡ బాల్యవివాహము. ⬅➡

మనుసంహితయందు అష్టవర్షముల, గౌరికి వివాహమున్నూ సవవర్షముల గౌహిణికి, వివాహమున్ను, ఆమోదించు వచనములు కనబడుచున్నవి. గుఱుమతిలగుటకు పూర్వమందే, కన్యకకు వివాహము. చేయతగినదియని, ఉక్తవచనముల, తాత్పర్యము. తెలియుచున్నది అట్లనే, అనేకులు సహజెప్పుచున్నారు. (పరాశర)

శ్లో॥ ప్రాప్తేతుద్వాదశేవమే యకన్యాయనప్రయచ్ఛతి ।

మాసిమాసిరజస్త్వస్యః పిబంతిపితరానికం ।

మాతాచైవపితాచైవ క్షేప్తభ్రాతాతథైవచా ।

త్రయస్తేనరకంయాంతి దృష్ట్యాకన్యాయరక్షస్వలాం ॥

12 వర్షములగు టనయము, కన్యకకు వివాహము కాకుండునపుడు, వివాహపూర్వమే చిన్నది గుఱుమతియైన, నెలనెలకు బైటబడురక్తమును. తమ పితృపులు ద్రాగుచురనియు, తల్లితండ్రి, అన్నకు, యాచిన్నచానిని చూచిన మాత్రముననె. సరకప్రాప్తి కలుగుననియు.

శ్లో॥ యస్తాంసముద్వపేత్కన్యాయం బ్రాంచగోమదమోహితః ।

అసంభాష్యే, హ్యపంతైయః, సద్విప్రోవృషరీపతి ।

అట్టి చిన్నదానిని, మదముచేత యుక్తుడై, యవకు వివాహము చేసుకొనునూ, అతడు మాటలాడుట కైనను, సపంజీ భోజనమున కైనను, యోగ్యుడుకాదని జెప్పియున్నాడు. యందుకు జెప్పియున్నారనగా, రుతుమతిఅయితే కన్యవృద్ధియ మందు భోగలాలన బుట్టుటకాకనె, అప్పుడు పెండ్లిజేయక బోయిపట్టయిన ధానిచరిత్ర, భంశమునకు, అశంక బుట్టుచున్నదని.

శ్లో॥ అతోప్రవృత్తిరజసీ కన్యాందద్యాప్తితానకృతు ।

తస్మాదుద్వాహయేత్కన్యాం యావన్నతు మటభవేత్ ॥

ప్రాకృతోస్తస్యపూర్ణవృక్షుర్వృక్ష సదోషభావః ॥ ఇత్యాది.

అనేక వచనములలో రుతులాభముకు పూర్వము, కన్యాదానముకు కాలనిర్దేశము గలిగియుండడము గాకనె, రుతువైన బిడ్డలను సహా కన్యాదానముజేయుటకు విధాయకమైన, శృతియేర్పడియున్నది. మరియు రుతుమతియైన, బిడ్డలు, కన్యకకు వివాహము జేయుట అధర్మజనకమైనదనియు జెప్పియున్నది. అవన్నియు, వచనములను వట్టుగూడి, యభిమానములేకనే యోచన చేసినట్టయిన, ఎనిమిదిసంవత్సరముల చిన్నదానికిగాని, తొమ్మిదివర్షముల చిన్నదానికిగాని, వివాహము జేయుట శాస్త్రసమ్మతమని అంతగాజెప్పటకు అవకాశములేదు.

“శ్లో॥ అప్రవర్ణాభవేద్గారీ॥ అను ఇత్యాదినచనములకు, రహోయోగానంతరం, వ్యభిచారశంక, గలుగుచున్నదనె, కారణముచె, రహోలాభమునకు పూర్వమే, కన్యాదానము ప్రశస్తమని, అర్థము చేయవలయును. గారీ, రోహిణి, యనుపదములకు, యనిమిది వర్షములలోగాని తొమ్మిది వర్షములలోగాని, యని అర్థముగాదు, గృహ్యసంగ్రహమును గ్రంథమందు.

శ్లో॥ అప్రాప్తరజసాగారి ప్రాప్తరజసిరోహణి ।

అప్యంజితాభ విర్కన్యా కుచహీనాచన్నీకా ॥

అనుశబ్దార్థము నిరూపితమైనది రజోయోగమునకు పూర్వమే గారి యనియూ, రజోయోగానంతరం రోహిణియనియు, యవ్వనవిశేష చిహ్నములు, ఉద్భూతమగు పర్యంతరము కన్యయనియు, కుచోద్భవము నకు పూర్వము నగ్నికయినియూ, తాత్పర్యము. ఇప్పుడు “అష్టవషా భవేత్తారి” “నవవర్షాతురోహిణీ” యని జెప్పియుండు వచనములయందు, పయినజెప్పబడిన సంగ్రహకాపల వచనములను జేర్చి ప్రకృతార్థము యేమగుచున్నది. “గారి” రోహిణీ” యులవివాహమనిన రజోయోగమునకు పూర్వమే, జేయవలసిన వివాహమని, మొదలుయోచించితిమి, ఇప్పుడు పైవచనముచే, అది సరికాదని, చెప్పవలసినస్తున్నది కదా. “ప్రాప్తైరజ సిరోహిణీ” రజన్వల వివాహమనిననూ, “రోహిణీ” వివాహమనినను, వగలే అర్థమును, సూచింపబడుచున్నది. తొమ్మిదివర్షములు గలదానికి “రోహిణీ” యనియు ఆపూర్వవయస్సు గలదానికి “గారి” యని మనువుజెప్పడము. సమన్వయము కాచాలను, బాల్యవివాహ ముపాతముగల వారలు ఉక్తవచనములను మనువుయొక్క నూటిలో, వేళివట్టుగా దోచబడుచున్నది. అదేమనువు మరి వకఫలమందు.

శ్లో॥ త్రిశద్యహోదహేద్భార్యాం హృద్యాంద్వాదశవామికీం ।

‘ముప్పై సంవత్సరములవాడు పండ్రెండు సంవత్సరముల చిన్నదానిని వివాహము జేసుకొనకలయును. యని జెప్పియున్నాడు, సాధారణముగా, అడిచిన్నవాండ్లు, పండ్రెండు సంవత్సరములలోపల రుతు మతులై యుంటున్నారు. అప్పుడు వాండ్లకు, వివాహము చేయవలయునని మనువు పైవచనమందు. జెప్పియున్నాడు. మరివక వచనప్రకారము పది సంవత్సరముల సంతరం, అకన్యరజన్వలయని, అట్టిదానికి వివాహము చేయడము ముహూపావమని, జెప్పియున్నాడు యిది పరస్పర విరోధవస్తువులుగావా. అష్టవషా” మొదలైన. వచనములు, ప్రక్షిప్త

వచనములుగాక, మనువుయొక్క వచనములు అయితే, కన్యా, రతో
యోగమునకు పూర్వమందు, అథవా, దానికి అవ్యవహితమును, పర
మందు. వివాహము చేయవలయునని. అవచనములకు, అర్థము చేసి
నట్టియును, అప్పుడు అవి సార్థకమగుచున్నవి. అట్లు అర్థమునుచేసి, వచ
నములను, సార్థిక్యతను బొందించితే, బాల్యవివాహము, మనువు ఆమో
దించి. యుండలేదని స్పష్టముగా తెప్పినట్లు, అగుచున్నవి. మహాభారత
మును జూచితే, ముప్పైసంవత్సరముల పురుషుడు, పదియారు సంవత్స
రముల “నగ్నిక” యను. దానిని. వివాహము జేసుకొనవలయునని,
వేదవ్యాసరుషి, వచనములు జిక్కుచున్నవి. “నగ్నిక” యనుశబ్దము,
అక్షి-డను, ప్రయోగమైన కారణముచే, “అనాగతార్థమే” (గుతుమ
తియైన కన్యా) యని అర్థముజేసితే, స్త్రీతికి విరోధముగా, నుండునని
కొందరు తెప్పరురు అదియుసరియని. తోచదు రోగవీరితరాలై. నుం
డడముకాకనే. పదహారు సంవత్సరముల చిన్నది. గుతుమతి, కాకుం
డము. అసంభవము, మరికొందరు “కుచహీనాచనగ్నికా” యను వచ
నమువలనే, “నగ్నిక” శబ్దార్థమును జేయవలయునని, “భారత”
మందు చిన్నవాండ్రకు, పరునారు సంవత్సరముల ప్రాయమందు, రతో
యోగముగాని, ప్రసూజ్యేదముగాని, అగుచుండలేదని, అభిప్రాయ
పడుదురు. కాస్త్రీము, పురాణము, కావ్యము, మొదలైన పురాతన
గ్రంథములను జూచితే, పరునారు సంవత్సరముల చిన్నవాండ్లు, వయ
స్సుకలిగిన స్త్రీలవలనే, వర్ణనజేయబడియున్నారు. “నగ్నికా” యను
సామాన్యపదమునకు యావలార్థమును, కల్ప చేయవలసినదైనను, వయ
స్సును సూచించబడు సంఖ్యావాచకమైన, పరునారు. అనుదానికి అర్థాం
తరమును. కల్పనచేయడము. గాఢాలదని, దోచుచున్నది. అకారణ
ముచే. పరునారు సంవత్సరముల పర్యంతరము. కన్యకకు వివాహము
చాయవచ్చునని, కాస్త్రీరిత్యా, తెప్పవచ్చును. “మహాభారతమందు”

“క్షోదకవర్షాం భార్యాం, విందేతస్మికాం” యను “వ్యాసవచనము” స్పష్టమైనది. గాంధర్వ వివాహమునందు మాత్రమే, రుతుమగిరి వివాహము, ఉక్తమైనదనియు. తదితరమైన, బ్రాహ్మ్యది. వివాహములందు, అదినివీధ్యమనియు, అనేకులు జెప్పుచున్నారు, “పూరికూత్సాండానితమైన; యీమతమును. గూర్చి, ఆలోచనజేయుటకు సమయములేదు. బ్రాహ్మ్యది విధానములయందు, రజస్వలవివాహము. నిందితముగాదు, బైవాహికమైన వేదమంత్రము. రజోయుక్తమైన. దాని వివాహమును, సమర్థన చేయుచున్నది. “సామప్రథమోవివిదే గంధర్వ, వివిదఉత్తరః తృతీయో, అగ్నిష్టోవతి తుర్కాస్తే, మనుష్యజా” యని, రుగ్వేద, బైవాకకమంతు, ఉక్తమైనది, సోమకు, మొదటిపతియనియు. అనంతరము గంధర్వుడనియు, అగ్ని మూడవవాడనియు. నాల్గవవాడగు, మనుష్యుడు, సోమ, గంధర్వ, అగ్ని, వీరు సంభోగముజేసిన నంతరము, మనుష్యుడగు వరుడు, కన్యను, సంభోగముజేయును. ఆకారణముచే వాడు నాల్గవవతి, సోమ, గంధర్వ, అగ్ని, సంభోగకాలము, శాస్త్రముందే ఉక్తమయినది. పైన చెప్పబడిన సంగ్రహమందలి,— “వ్యంజనేతు సముత్పన్నైః, సోమోభుంజేతు కన్యకాం” వయోధరైస్తు గంధర్వ, రజసాద్భి ప్రకీర్తితాః । వ్యంజనోపలక్ష్మితకాల పరియంతరము, సోమకు, వయోనగోచ్ఛేద కాల పరియంతరము, గంధర్వుడు, రజోయోగ కాలపరియంతరము, అగ్నియు, కన్యకను సంభోగము జేయుచున్నారు. అగ్ని సంభోగకాలము రజోయోగ మనఁబడును. అగ్ని మూడవవతి నాలగవవాడు, వసుదై సంమనుంచి, రజోయోగానంతరం. కన్యను సంభోగముజేయు వాడాయును. యీతివయము, గర్భాభార కాలమంతు జెప్పవలసినదనియు దానికి మొదలు వివాహమగునేగాని, సంభోగముగా జాలదనియు కొందరు జెప్పుదురు. అటువంటియుక్తి. అవకాశములేదు మంత్రము

వివాహమునకు అంగమగును. వరుణి నాల్గవవతియని జెప్పబడే,
 మంత్ర విశేషత్వము, పరిత్వమే, వివాహమునకు ఆత్మభూతమైనది.
 సంభోగముగాదు, సంభోగకాలమును, మంత్రము, దెలుపునదైతే,
 యావలింగబలముచే, వివాహప్రకరణమందు ఉక్తమే, ఉండవచ్చు
 ననుట, పండితులే. యోచించి చెప్పవలెను. వివాహోగమైన, హా
 మమంత్రమందు. "సోమోదదతు గంధర్వాయ గంధర్వో, దదదగ్న్య
 యే, రైంచపుత్రాంశ్చాదద :దగ్నిర్భవ్య, మభోధిమాం" యనియు
 వ్విది. సోముడు యాచిన్నదానిని, గంధర్వనకు ఇందియించెను. గంధ
 ర్వడు అగ్నికి యిచ్చియుండెను. అగ్ని నాకుయిచ్చెను, నాకు
 పుత్రులను ధనమును యివ్వగలడు, అని హామమంత్రముయొక్క,
 అర్థము, అగ్ని తనకుదానముచేసెనని వరుడు జెప్పుచున్నాడు. అగ్ని
 రజోయోగ పరియంతంవరకు సంభోగము. జేయుచు, తత్పరమే ఆ
 చిన్నదానిని దానముచేసినాడు, దానప్రసక్తియిచ్చట, పరిస్ఫుటమైన,
 భావముచే, విద్యమానమైనది. సంభోగకాలముయొక్క, ప్రసక్తియైతే
 నూ, అపరిస్ఫుటమైనది. వివాహమంత్రము, వివాహప్రకాశికమైనది
 మంత్రము చిరకాల కర్తవ్యకాళకమైనది. కర్తవ్యకాళమైన, ఆమం
 త్రము ఆకర్తవ్యప్రకరణమండే, యుక్తమైనది, శాస్త్రబ్ధులైన పండితులు,
 దీనిని తెలిసినవాండుకారేను. యాకాలము పండితులు, వైవాహిక
 మంత్రములను వేరవిధముగా దెలుసుకొని వర్తించుచున్నారు. అవిధ
 ము, యాప్రతిభమందలి, విచార్యమాణమైనదిగాదు. సోమ, గంధర్వ
 అగ్ని, వీండ్లు యవర్తనవి. యిక్కడ ఆలోచనచేయవలగ్గ, విషయము
 కాదు. యిక్కడ జెప్పవది యింతే, యేమనిన. రజోయోగానంతరమే,
 వివాహమని. తెలుసుకొనదగినది. రజస్వలయిన తిన్నదాని, వివాహ
 మందు, ఉక్తమగు దోషకృతి, ప్రాయశ్చిత్త పరిముఖముగా. నివారిత
 మగును, రుతుమతియైన కన్యకకు వివాహము, దోషాహతముగాదు,

“నిర్ణయసింధు” అనుగ్రంథమందలి; రజస్వలయినదానికి. బ్రాహ్మ వివాహము. నడవవచ్చునని, జెప్పబడియున్నది. అయితే, ప్రాయశ్చిత్త పూర్వకముగా నడవవలయునని జెప్పినది. బాల్యవివాహ సాంప్రదాయము ప్రారంభమైన పిమ్మటనే, ప్రాయశ్చిత్త ప్రకరణము స్పష్టమైనదని వ్యక్తమగుచున్నది. ష్టత్రయోది యితరవర్ణముల కన్యకల వివాహము, యవ్వనమునందు, గౌరవచ్చుననియు, బ్రాహ్మణులకు మాత్రం అది యుక్తముగాదనియు, కొందరు జెప్పదురు. ద్రాపతి, కుంతి, సావిత్రి, కకుంఠల, మొదలైనవారలు, పెద్దవారైనమీదట వివాహములై రనియు, బ్రాహ్మణులుకు, ఆలాగు కాకూడదనియు, ఉదాహరించెదరు. అట్లుజెప్ప మహాత్ములగౌరవార్థముకొరకై, “భవిష్యత్పురాణ” విషయములను ఉదాహరించెదను. శీల, కాంక్షిన్యరుషిభార్య, సుమంతరుషికొమార్తె, ఆమెవయస్కునందు అనుమానముండువారలు పురాణమునందుండు, శ్లోకమునే, జడవవచ్చును.

“దృష్ట్యానుమంతః కాంశీలాం, కదాచిత్ ప్రాప్తయివ్వనాం, కాందృష్ట్యా చింతయామాన, వరాకవిగణయాన్భవి! ఇటువంటి దృష్టాంతము లేమో, అభావములేక యున్నవి, దేవయాని అహల్య, మొదలైన వారల అనేక దృష్టాంతములు గలవు. వేదాది శాస్త్రములయందు, యోజితమైనవివాహము, అను మోడింపబడియున్నది, మంటియందు ఆడుకొనుచుండు పిల్లకాయల వివాహము యచ్చటను, జెప్పబడియుండలేదు. యికా కొన్నిదృష్టాంతములు, ఇచ్చట వివరించుచున్నాను. “తైత్తిరీయే కాగ్నికాండ” గృహ్యసూత్రే, సుప్రజాస్త్వాయ, హస్తంమయా పత్య, జరదప్తర్యహ సహ “నత్యంతానము కొరకున్న, మీపతియగు నేను కవిరకాలమంతయు, గడపుటకొరకు, మీహస్తమును చేకొని నాను. “వీరమార్దేవకామ శోభనకన్నాభవ” తూరులగు, పుత్రులను జనియించి దేవతలుకు ప్రియురాలై, మాకు సుఖములొన

గుఱు, అని యీలాగువరుగు వివాహమును కన్యకు జెప్పటకదా, యీ విషయమున చిన్నది వయస్సురాక యీ విషయమును, దెలనుకొనక యుండిన యేమిప్రయోజనము, యీవిషయముచే, యుక్తవయస్సుకలిగియుండవలయునని, స్త్రీలకు సహవేదాధ్యయ నాధికారము, కలదని, సూచింపబడుచున్నదో లేదో శాస్త్రజ్ఞులైన నారలే యోచించవలెను. “సఖా సప్తపదాభవ సఖాయానప్త పదాబధువ ” యేడడుగులు నడచి, మిశ్రురాలవుకమ్ము, ఏడడుగుల నడచి, స్నేహితులమైనాము. జైముని గృహ్యసూత్రమందు ” “ తావేవంభవావ, సహారేతోరదావ హైపుంసే పుత్రాయవైత్రవే ” రమ్ము మనరుద్ధరము. పుత్రసంతానము కొరకు తగుప్రయత్నము జేయదము. అని ఈలాగు, జెప్పటవలన, యుక్తవయస్సు వచ్చియుండినము చేతనేకదా, యీలాగు చెప్పట మను “ ఉత్కృష్టాయాభి రూపాయ వరాయ సదృశాయచ, అప్రాప్తామ పితాంతస్త్వయి, కన్యాండద్యాద్యభావిధి” ఉత్తిమమై రూపవంతుడై, సమానుడైన, వరునకు యుక్తవయస్సురాలు కాకుండినను సమానుడగువరునకు కన్యనిచ్చి యభావిధిగా వివాహము జరిపింపవచ్చును, యుక్తవయస్సురాలు కాకుండినను, అని జెప్పటవలన సమానుడై రూపవంతుడైన, వరుడు దొరకినప్పటిలో, అట్టివరుడు ఇట్టి సమయమును విడిచిన, పునహ దొరకడను భావనచే, యుక్తవయస్సు కాకుండినను. వివాహము జేయవచ్చునని మనువే జెప్పియున్నాడు. యుక్తవయస్సనగా రజోదర్శనము పడవ. ముందు జెప్పినటువంటి వరుడు దొరకనివ తమందు, యుక్తవయస్సుగుట వరవకు, వరునివెదక వచ్చునని, యుక్త వయస్సుయినను, వివాహము జాయవచ్చునని, వృద్ధులుగుచున్నది. “త్రీణి వహాన్యదీక్షేత కుమారీగుకు మతీసతి, ఊర్ధ్వకాంతు కాలాదేతస్తాత్, వింతేతసదృశంపతిం” కుమారి కుకుమతిలయినవంతర్థం మూడు సంవత్సరములు నిరీక్షించి చిన్నుట సమానుడగు పతినిజూచి, యిచ్చి వివాహ

ముచేయవలసినది. యీలాగు మనువు స్పష్టముగా తెప్పియుండుటవల్లనే సందేహము కించకయునులేదు. రుతుమతియైన మూడుసంవత్సరముల పిదపైనను తండ్రి సమానుడగు వరుని, విచారించి దన్ను యివ్వకుండిన శ్లో॥ అదీయమానాభరారం అధిగచ్ఛేద్యదిస్వయం !

నయనాకించిదవాప్నోతి నచయంసాధిగచ్ఛతి ।

రుతుమతియైన మూడుసంవత్సరముల బిదప సమానుడగు వరుని జూచి, తండ్రి, యివ్వకుండిన, తానే, స్వతంత్రముగా, వెళ్ళి సమానుడగు వరునిజూచి, వివాహము చేసుకొనవచ్చుననియు ఇందుచే దోషము కలుగదనియు, మనువెతెప్పి యుంటున్నాడె, మనపూర్వీకులు, పురుష పక్షపాతము కలవారని తెప్పటకు సందేహమించు కయిననులేదు, అతి బాల్యవివాహములు జేసిజేసి, లోకమునయంతయు, విలంతువులు పెంచుగా నుండుటచే, యీలోకము సంతానాభి వృద్ధిలేకా మౌనస్సనకు ఉత్సాహములులేక యున్నది యావిలంతువులు కామము బట్టజాలక, పురుషసంగత్యముజేసి, గర్భముధరించి, బిడ్డలు శిశుహత్యకు బాల్పడుచును. యహహా! జూచితరా యట్టి క్రూరకార్యముయిట్లు లోకములో రహస్యగర్భ ప్రావములు జరిగిజరిగి, శిశుహత్యకొల లోకమందంతట జట్టుకొని అధర్మ ప్రవాహముబలమై, వషణమునకు ప్రతిబంధములే యున్నవి విలంతువు కామబాధచే, శుష్కించుట ఒకటి. శిశుహత్య వకటి క్రూరకార్యములుగు యివిరెండితచే లోకమునకంతయూ వారిగోకు జట్టుకొని నానాటికి భరతఖండము యీదకకు వచ్చియున్నది. అతిబాల్య వివాహముచే, గ్రహచారవశాత్తుగా, బాల్యములోని విలంతుకావడము వకటి (యిందుకు దృష్టాంతము) ఒకభూమియందు విత్తినవ్వులు విత్తగా విత్తినములన్నియు కోమలముగా బుట్టునఁ రాగరాగ నానాటికి వకటివకట చనిపోవును నదిసంవత్సరములు అయ్యేవేళకు యావృక్షములు బాల్యమందె చాలా చనిపోవును. 100 యేండ్లు అగువేళకు నిల్చు

జీవము. 4 భాగములలో 1 భాగము, బాల్యవయస్సున జనిపోవువా
రము. బహుమంది చాలాకాలము జీవించియుండు వారు కొంతమంది
గాని బాల్యమందె వివాహముచేయరాదు.

బాల్యమందె పురుషసంభోగమునె గర్భమునిల్చి ప్రసవించిన
వారిగతి యేమయివున్నదో, తెలిసికొనియున్నారా? బాల్యమంద
నూ, పమనాలుగు వర్షములలోపల శ్రీ సంతభోగము, దూష్యమనియు
పమననిమిది సంవత్సరములలోపల, పురుషునకు సంభోగము దూష్య
మనియు, తెప్పియున్నది. 11-12 సంవత్సరముల పురుషులు శ్రీలు,
యిట్టివయస్సునందే, సంభోగమునకు మెదలిపడుచున్నారు యిందుకై
దేహపాటమును దప్పి బాల్యముననె, చారుణము మిక్కుటమై చర్ది
ముదలగు, రోగాద్యుపద్రవము లుద్భవించి నానాటికి ఆయువుక్షీ
ణించి, శ్రీపురుషులు దుర్బలులగుచున్నారు “తలితండ్రులు దుర్బలు
లైనప్పుడు, వారికి జనియించు బిడ్డ, అట్టి దుర్బలత్వమే గలదియగునని,
మూడే గర్భిణి విశాసమునందు, తెప్పియున్నాను. అట్లు బాల్యవివాహ
ములుచేసి కట్టెలొత్తులు కూడివారిని జూచి సంతోషించి వారిబలము
నానాటికి క్షీణించి, వారిసంతానముకూడా బలరహితమైనదై, మనశ్శర
ఖండము, ఆయుస్సు యెక్కువగానుండు వారలేలేక క్షీణదశకు వచ్చి
యున్నది.

(యిందుకు దృష్టాంతము.)

ఒక వృక్షముమంది ఫలమును యివ్వవలెనని మనకు కొరకై
ప్రండేన మొదట యావృక్షము వేయింభూమి సారసంరక్షై సక్తువగలది
గా మొండవలయును. సక్తువలెన భూమియందు విస్తనమువేసిన మొ
లకావోవును, నకవోచుట్టినను బలహీనమై యంతవరామరికగా చూచు
కొన్ననుకాద్యములు మొదై చేసనిలుక జనిపోవును. నకవో బ్రతికినను
మొదిఫలములివ్వకపోవును యిట్టిచట్టనందు పుట్టుని క్తనములు భరణ

విత్తినట్లయిన దుర్బలమైన చెట్టుబుట్టి పీకమైన ఫలమునిచ్చి బొత్తిగ విత్తనములేకయే నశించి చెట్టుతూపము లేకయేపోవునుగాన ప్రాయము వచ్చి శరీరదా ధన్యము కలిగిన సంతరం వివాహముజేయవలెను.

“అయ్యో” మనమెంత బుద్ధిహీనులు, మనశ్చూర్వపువారలు. యింతకెలియనివారలు, యీవిషయములను పండితులైనవారలు గమనించి, స్త్రీలు గుతుమగుటకుమునుపే వివాహముజేయక వాండ్లకు యిదిమంచిది యిదిచెడ్డఅని, దెలయుట వరవకు నిదానించి యుండవలెను యాచినదోని తలి తండ్రులు మాభారము మేము దెంచుకొంటే చాలును. అను, పిచ్చయూహనువిడచి. వాసువ్యతంతరించివరుని, వప్పుటవరవకు, లగ్నముచేయుకొండురనియు నన్ని, జెప్పియున్నాను. “యిట్లువ్రాయుట అన్యాయమనియు. దూష్యమనియు. పితురాచారము, కాదనియు, స్త్రీపక్షపాతియనియు. నన్ను దూషించక యిచ్చటవ్రాసియుండు విషయములను కన్నులారనుజూచి, సంతోషించి, బాల్యవివాహములువదలిస్త్రీక్షేమాభివృద్ధికి, పాల్పడుదరని, ప్రార్థనజేయుచున్నాను. యికనూమీకు సందేహముగిన మాకు బాబులు వ్రాశినపక్షమున చాలా ధర్మకాస్త్రములు జూపు చున్నాము. యీవిషయమై సందేహపడక వర్తించెదరని, నన్నియున్నాను. . .

❧ బాల విధవా వివాహము. ❧

మూడుతెప్పినంతికి విరోధమై వర్తించిన కాల్యమునందే. యొక భూమిస్సూరకనే. యిట్లుతెడునూ యేమోయను శంకకలిగి యుండవలసి కది యీకాలమునకు. మనమాయస్సు కలవారలుగావున్నారు. లోకమొలో. అధర్మప్రవాహముచే. ప్లేగు, మారికామ్యునద్రవములు. మెండు గొప్పబలి బులును. అపమృత్యువు పాలుగా. జేయుచున్నవగుట. అందరికి అనుభవసిద్ధమే అట్లు తెలుసి తెలుసి బాల్యమునందు వివాహముచేసి.

యాధిన్నచానిపతి అపమృత్యువు నొంటిబడగ చిన్నది. దిక్కుదరిదాపు
 లేక యుండడా, పెకనపరచియుండు విషయములను గ్రహించి, అను
 మానములేక యీవిషయములు. వకరికొకరు చూచుకొని పదిమంది
 ఏకకంఠోక్తిగా, నిలచిననేను చెప్పియుండు అంశములు జారిలోకి వచ్చు
 చున్నవి. పిచ్చుట వకరికొకరు చూచుకొని దేర్ఠమందంతటను. వ్యాపించు
 చున్నది. ఇప్పుడే దేర్ఠమంతటను వ్యాపించియున్నది. మరమధ్యరాష్ట్రము
 నందు మాత్రము, తెలివిలేక, దిక్కుదోచకాపితురాచారము, పితురా
 చారము అని అన్యాయముగా జెడిపోవుచున్నారు. ఏమిపితురాచారమో
 జెలియదు పితురాచారమునకు. వ్యతిరేకముగా, నడచుట నిషిద్ధమని, కొం
 దరందుకు, మరముముపుడు నడచునన్నియు, నిషిద్ధములుగా వానద్యో
 వివాహ ప్రకరణములో జెప్పియుండునీతి ఉపనయన ప్రకరణములో, జెప్పి
 యుండునీతి, సంధ్యావందన, ఔచాననాగ్ని కార్యనిర్వహణ మిత్రిక కర్త
 లుజేయువారెవ్వరు ధర్మశాస్త్ర విషయములను జెలసి, ప్రవర్తిం
 చువారెవ్వరు. నిషిద్ధములగు మరము దినుషదార్థములలో కొన్ని
 విడచియుండు వారెవ్వరు, సముద్రయానము, దూరదేశప్రయాణ
 ముల, విషయములలో ఆచారములు సరిగా జరుపుచున్నవారలా
 నల్లలు మొదలగువాట్లలో నీళ్లుద్రాగక యుండురా, అజాతిబిక్షతో
 సమానమగు హోటాలు మొదలగువాట్లలో, భుజించక యుండురా,
 పరనానోదరుడై, పరధనముల కానపడక, యదృచ్ఛలాభసంతుప్తః,
 యంతదొరికితే, అంతలో దృష్టినిజెందుదురా, కోపములేకయుండురా,
 యివన్నియు, శాస్త్రనిషిద్ధములుగావా, ఇవన్నిటిని, సరిగా, ప్రవర్తిం
 చగల, మహాత్ములు వున్నాగ. వారికి యీ విషయములు, తెప్పనేల,
 కలియుగ మహాత్మ్యమును జరుపు, మఱుమాత్రము యీ విషయము
 ను జెప్పియున్నాను! యీలాగు శాస్త్రనిషిద్ధములగు పనులన్నియుజే
 యుచు, అట్లులగు స్త్రీల విషయములో, ధర్మని రూపగణేయుచున్నా

ము, వారు దిక్కులు లేని పక్షులుగానుండిన గదా, మనము యీలాగు జేయుచుండుట, మనకు రెండు, మూడు, నాలుగు, వివాహములు గావచ్చును. స్త్రీలకుగారాదా, స్త్రీలకు పెదాధ్య యనాధికారమున్ను పువనయమున్ను, వివాహమున్ను, యివన్నియు గావచ్చునని, జెప్పియున్నది పురుషులకెన్ని విషయములలో, ప్రవేశతకలదో, అన్నివిషయములలో స్త్రీలకు, ప్రవేశతకలదు అట్లుండును, విధవకు, పునర్వివాహ విషయమై, పురుషులు, మనస్సుకు దెచ్చుకొనక, పురుషుడు పాతులమై వాండ్లకుగుట్ల చెట్లుపాలుజేసి సంకటపడునట్లుగా, జేయుచున్నాము అహహ యంతరిన్యాయము, యంతరిన్యాయము. బాల్యమునందె, వివాహమై, విధవయై, వనిత, విషయములో, మనువు యీలాగు జెప్పియున్నాడు.

శ్లో॥ కామంతురుపయే దేహం పుష్పమూలఫలైశ్శుభైః ।
 నతునామాపిగృహ్ణీయాత్ పత్యోప్రతేపరశ్యత్ ।
 మృతేభ ర్రిసాదీప్తిస్త్రీ బ్రహ్మచర్యమృతాత్ ।
 స్వర్గంగచ్ఛత్యపుత్రాపి యథాచేబ్రహ్మచారిణః ।

కామము విగబట్టిన దేహముకలదై, శుభమును పుష్పఫలములను విడనాడి, మరియొక వరుని నామము నైనను, మనస్సున దలంచక, బ్రహ్మచర్య వ్రతముననుష్ఠించిన, పుత్రులు లేనిదైనను, స్వర్గప్రాప్తికలుగునని, మనువు జెప్పియున్నాడుగాని, బ్రహ్మచర్య వ్రతమునే, అనుష్ఠించవలెనని, కంఠోక్తిగా జెప్పలేదు. ఈ విషయమందు అనుమాన మించుకయు లేక పారాశరలు సహాః.

నారదః॥ శ్లో॥ నష్టేమృతేప్రప్రణతే క్లితేచపరితేపతా ।
 పంచత్వాపత్సునారీణాం పరిరన్యోవిధీయతే ।

పతిసమృదును అనగా దేశాంతర గతుడును, మృతుడును, సన్యాసియు, సపుంసకుడు, పతితుడును అయిన యీ అయిదాపదలయందును అన్యుడుపరిగా విధింపబడుచున్నాడు.

శ్లో॥ అష్టవర్ణాఙ్మదీక్షేత, బ్రాహ్మణీప్రవీతంపతిం ।

అప్రసూతాశుచత్వారి, పరతోన్యంసమాచరేత్ ॥

సవ్యభిర్యకయగు బ్రాహ్మణస్త్రీ పతిని ఎనిమిదేండ్లు యేమిట చూడవలయును, అప్రసూత నాలుగేండ్లు వెనుక చింకొకచి నాశ్రయింప వచ్చును.

శ్లో॥ క్షత్రియావత్సమా స్తిషే, ప్రసూతాసమాత్రయం ।

వేశ్యాప్రసూతాచత్వారి ద్వేవత్సరేత్వితావసేత్ ॥

క్షత్రియ స్త్రీ ఆరేండ్లుండవలయును, ప్రసూత మూడేండ్లు ప్రసూతవైశ్య నాలుగేండ్లు అప్రసూత రేండ్లు యీ సవ్యభిర్యకులకు చెప్పినకాలము కూడ్రస్త్రీకి చెప్పబడలేదు, బ్రతికియుండిన సమాచారము తెలిసియుండేనా యీ విధిద్విగుణమును అటువెనుక భూత ప్రవృత్తి నిలచిపోయినయెడల అన్యుని వివాహమూడవచ్చును.

శ్లో॥ అతోన్యగమనేస్త్రీణాం యేషవోదోవిన్యతే ।

తే అటువెనుక అన్యునితో సంగమించిన స్త్రీలకు దోషము లేదు అయితే నిరీక్షణము రేండ్లు మూడేండ్లు అత్యల్పకాలము గావున యీ విధిమాత్రము పునర్వివాహమునకు అనవకాము,

యిట్టివిషయమునకే పునర్వివాహము చెప్పియుండుచప్పుడు భర్త మృతుడయిన పునర్వివాహము నిషేధమా, కాదు.

“యస్తయివాచాదతాన వివాహమంతరేణన్యః పతిరిత్యనేనా యన్యతే” యవనికొరకు కన్యవాచాదానము చేయబడెనో వాడు వివాహములేకయే దానికి పతియని యీవచనముచేత తెలియపడెనని విజ్ఞా

నేశ్వర భగవత్పాదులవారు వివరించియున్నారు వాగ్దాన మాత్రమున పరియగుట బట్టి అట్టి శ్రీని వాగ్దానము చేసినవాని కివ్వక మరివైక నికి యిచ్చుట లేదా, యిది పురివివాహప్రశంసకాదా (యికను నారదులవారు.)

శ్లో॥ ప్రతిగృహ్యతుయకన్యాం, వశోదేశాంతరంప్రజేత్ ।

ప్రస్తుతూసమతిక్రమ్య, కన్యాన్యంవరయేద్వరం ॥

వివాహమాడినవాడు దేశాంతరముపోయిన మూడు రుతువులు చూచి ఆకన్యయన్యుని వివాహము చేసుకొనవలయును, అని నారదుల వారు జెప్పియుండుటను జూడగా విధవ పుత్రువైన బిడ్డుటను వివాహము గావచ్చునని సూచించుటచున్నది.

“కొమారా పూర్వవచనే” పాణినీయము 4 వ అధ్యాయము 2 పాదము 13 వ సూత్రము, ఇందులవృత్తి సిద్ధాంతము (కొమారే త్య విధత్తకో నిర్దేశః అపూర్వత్వే నిపాతమునం అపూర్వపతిం కుమారీం పతికుపవన్నః కొమారపతి) అపూర్వపతియయిన (అనగా) అదివరకు పతినగుగని కుమారిని పొందినపతి కొమారపతి, శ్రీలకు కొమారపతి యనగా ప్రభుమపతియొక్క జే ధర్మ్యుడు ఆవనలయందు నియోగము చేత సంతానముకొరకు అన్యుడు చెప్పబడియున్నాడు.

శ్లో॥ కోవాంశయుత్రా విధనేవదేవం,

మర్యంవయోమాకృణుతేసథస్థః.

యీరుక్కుపుసుర్వివాహమును సూచించుటచున్నది.

శ్లో॥ యదేశస్తి న్యూపేద్వేరశనే పరివ్యయతి ।

తస్మాదేశోద్వేజాయే విందతే ।

యన్నైకాగ్ం రశనాంద్వయోర్యూపయోః

పరివ్యయతి తస్మాన్నైకా ద్వాపతివిందతే ॥

యందుచేత వకయూపమునకు రెండురకనలను జాట్టుదురో అం
దుచేత వకడు ఇద్దరు భార్యలను ఏకకాలమందు వివాహము జేశికొనును,
యెందుచేత వకరకను రెండుయూపములకు జాట్టరో అందుచేత వకరె
ఇద్దరు భర్తలను యేకకాలమందు వివాహముజేశికొనదు యీశ్యతియొ
క్క అర్థమును బట్టి భిన్నకాలమందు మరియైక భర్తను వివాహముజేసు
కొనవచ్చునని సూచింపబడు చున్నది.

(అధర్వణవేదము) యాపూర్వంపతిం ఏత్వా అథాన్యంవిందతే
పతిం, పంచాదనంచ తావజందదా నవియోషితః, సమానలోకోభవతి
పునర్భవాపరివరిః, యోజనం పంచాదనం దక్షిణా జ్యోతిషగ్ందదాతి
అజాపంచాదన దానమువలన పునర్భువు, ధిభిషువును, సమానలోకమున
నుండురని యర్థము ఇది విధవా వివాహమును సూచింపబడుచున్నది.

(వ్యాసులవారు.)

కన్యాన్యస్తయిప్రదాతవ్యా, వాగ్దానేతుకృతేవరే ।

మృతేన్యస్తయి ప్రదాతవ్యా మృతేన ప్రదాతృరా ॥

వాగ్దాన మాత్రమునకు పిమ్మట వరుడు మృతిబొందిన ఆకన్య
యన్యని కీయవలసినది, నప్తదమునకు ముందు మృతిబొందిన, ఆకన్య
నన్యని కీయవలసినది.

(వశిష్ఠులవారు.)

శ్లో॥ పాణిగ్రహే మృతేనాల, కేవలంమంత్ర సంస్కృతా ।

సాచెదక్షతయోనిస్యా త్పునస్సంస్కారమర్హతి ॥

మంత్ర సంస్కార మాత్ర మయిన యక్షతయోనికి మరల సం
స్కారమును జేయవచ్చును అని చెప్పియున్నారు.

కాస్త్రప్రదీక్షమందు.)

శ్లో॥ కన్యాన్యస్తయి ప్రదాతవ్యత భానప్రదాతృరాం ।

అనుటవల్ల, సప్తపది అనంతరముకూడా పునర్దానము చేయవచ్చును.

(బ్రహ్మపురాణము.)

శ్లో॥ అశ్వాలంబంగవాలంబం, సన్యాసంపలపైతృకం ।

దేవరేణుతోత్పత్తి, కలౌపంచ వివర్ణయేత్ ।

మనుధర్మశాస్త్రమందు విశేషముగా విధవలు సంతానము కొరకై దేవరుణితో సంగమముచేసి సంతానము కలుగజేసుకొనవచ్చును అని చెప్పియున్నది (బ్రహ్మ) యిది కలియుగమున విరుద్ధమనినారుయిందుచే దేవరునికాక వేరెవనిని విధవ వివాహ మాడవచ్చునని సూచింపబడుచున్నదిగాని కలియుగమందు విధవా వివాహము కూడదని బ్రహ్మపురాణమందు యచ్చటను చెప్పియుండలేదు మనువు వహజెప్పియుండలేదు. ఇంకయు, అనుమానముండిన, విధవయగు స్త్రీ, బ్రంహచర్య వ్రతముననుష్ఠించితే, సంతానసహితుడైనను, స్వర్గప్రాప్తిగలుగునని, తెప్పియున్నది.

శ్లో॥ స్మరణం కీర్తనం కేలి ప్రేక్షణం గుహ్యభాషణం ।

సంకల్పోద్ధవసాయశ్చ క్రియానిర్వృతిరేవచ ॥

పురుషుని స్మరణచేయకయుండుట, నూటిచేత, పురుషునియొక్క చర్యలను ఇతరులచే, అనుకొనకయుండుట, పురుషసంయోగలేక యుండుట, పురుషుని జూడకయుండుట, రహస్యముగా పురుషునిచే, మాటలాడక యుండుట, నమ్మకముగా, వకనిమీద మరస్సుచేయకయుండుట పరపురుష సాంగత్యమందు ప్రయత్నముజేయకుండుట, సాంగత్యము చేయుట, మనస్సున వ్యాకులమునొందుట, ఇవేముదులుగాగలిగిన, అష్టవిధమై ధునాభావాత్మకస్తా, వర్ణిలింగి (బ్రంహచారి) యనబడుచున్నదిగాన. అష్టవిధమై ధునములచే, ప్రకృతమైనదే, బ్రంహచారి యనబడుచున్నది, యిప్పటికాలములో బ్రంహచర్య వ్రతమున నుష్ఠించక

యుంపవితంతువులకు సరికప్రాప్తి తప్పదుకదా. యట్లయినను సరికప్రాప్తితప్పదు అని భావనచేసుకొని ఇట్లే ప్రవర్తించకూడదా, ఇట్లు ప్రవర్తించుట, యిహలోక సుఖము జరుగును, పరలోక సుఖము సహా, జరుగుననుటకు (పరాశరుల) వాక్యమేకలదు. పుణ్య భ్రష్టత్వమునకు బాల్పడిక దేహపోషణలుగ జేస్సుకొనవలయును. అయితే యవలెవరిమితము. యేయేయుగములందు ఉపయోగపరచనలెనుగా, శ్లో॥ కృతేతుమానవాః ప్రాక్తాః త్రేతాయాం శాతమాస్త్వతాః ।

ద్వాపరేశంఖిలభిరేకతాపాచారిస్త్వతాః ॥

కృతయుగముందు, మనుధర్మశాస్త్రమున్ను, త్రేతాయుగము నందు, శాతముల ధర్మశాస్త్రమున్ను, ద్వాపరమందు శంఖిలిఖతులధర్మశాస్త్రమున్ను, కలియుగముందు పరాశరుల ధర్మశాస్త్రమునున్ను, అనుసరించి వర్తించవలెనని జెప్పియున్నది. కొన్నివిషయములు, అట్లను జెప్పియున్నారు. ఇట్లను సహజెప్పియున్నారు. అటుయిటు జెప్పియుండు కారణముచే, మహిష్టమైన దానియందు, మనము ప్రవర్తించవచ్చును ఈ విషయమై, ఇంకా అనేక పంక్తులుగలవు. ఇచ్చట గ్రంథవిస్తర భీతిచే, కొన్నిమాత్రము జెప్పియున్నాను. వెలనాడు వారు ములికినాడు, వారు వంగిపురమువారు తెలగాణ్యం, వారు ఈనలుగురు పరస్పరము ఇచ్చి తీసుకోవడిము. చాయేవచ్చును, ఈ విషయముగా అనేక పంక్తులు దృష్టాంతములు గలవు. వెలనాడు ములికినాడు, వంగిపురము తెలగాణ్యం ఈనాలుగు గ్రామములు వకటేస్థలము నందుండినవి యనియు, కాలానుసరిణి, ఈనాలుగు తెగలవారు, వారి వారి కిష్టమైన స్థలములయందు వచ్చి చేరియున్నారనియు ఈ నలుగురికి పరస్పర వివాహములు జరుగుచుండెననియు, చాలా, పురాతన గ్రంథములయందు తేటగానున్నది. జగద్గురువులగు శ్రీ శృంగేరి సద్విదానంద భారతి స్వాములవారు 2 సంవత్సరములక్రింద మనభరత ఖండ

నివాసులగు బ్రాహ్మణులకు అనుజ్ఞ యిచ్చియున్నారని విన్నాను, (యేమన) పంచనాడుల వారు (అనగా) వేల్పూడు, ములికినాడు, బడగనాడు, నీర్నాడు వేగినాడు. వీరు పరస్పర వివాహములు తేసుకొనవచ్చుననియు, పంచకంబులు, పంచద్రావిడలు, వీరందఱు, పరస్పర వివాహములు చేసుకొనవచ్చునని అనుజ్ఞ దయచేసినారు. ఈ విషయములు మనకెవ్వరికిని తెలియక నె పరస్పర వివాహకార్యములు జరగడము, అనుచితములని, కొందఱు పెడవాదములు, జేయుచున్నారు. ఈ విషయమందు, ఇంచునక్షై నను సందేహములేక ఈ నాలుగు తెగలవారు, పరస్పర వివాహములు తేసుకొనవచ్చును. ఈ విషయమును గమనించి, ఈనాలుగు తెగలవారు పరస్పర వివాహము చేసుకొని, భరతఖండమును నృధిపరచుటకు ముఖ్యోద్దేశమిదియె, ఇప్పుడు ప్రస్తుతము, బెంగళూరు, మహిసూరు, ఈ ముఖ్యపట్టణములయందు పెలనాడు ములికినాడువారు, పరస్పర వివాహములు, తేసుకొనియున్నారు. ఈ విషయమందు, పరస్పర వివాహములు, తేసుకొనవచ్చునని, నిర్దేశించితి. బ్రం || శ్రీ || మద్దగిరి, స్కూల్ హెడ్ మాస్టరుగారగు నేదాధ్యక్షుని సంపన్నులైన, సమస్తభాషల యందు పురాణేతి వాసములను ప్రవర్తించు, మహానుభావులైన భూలోకమునందు, పెరిచే సర్వస్వతియని కీర్తిపొంది యుండునట్టి, శ్యామ శాస్త్రిలవారికి, వ్రాసి తెలుసుకొనవచ్చును. ఈ విషయమున ఇంచు కయైనను సందేహములేక, సమ్మతముగా, ఈనాలుగు తెగలవారు ఈ పంచనాడులవారు పరస్పర వివాహములు చేసుకొనవచ్చునని, వారి యభిప్రాయముగలరు. భరతఖండనివాసులగు, ఓ భ్రాతలారా ముందునేను తెప్పియుండు బాల్యవివాహము. వితంతు వివాహము, క్రింద కనుపరచియుండు వారికి పరస్పర వివాహములు. మొదలైనవి, చూచి, అందలి విషయములను గ్రహించి యివిదూష్యములని యెంచక, దేశాభివృద్ధికొరకు, పాటుపడుదురని, మిక్కిలి విధేయుడై, ప్రార్థ

నాశూన్యముగా జెప్పియున్నాను. దేశముగోవుల ధర్మశాస్త్రము లంతయు వ్రాటకదా, యీదేశముగల వేస ఆదేశమునకు వేస కలదా, ఈరీతి వచనములు జెప్పియుండుట చూడ, వ్రాసు వివాహము కాకమునునే రుతుమతి అయి మరాచారము నడచుచుండిన స్త్రీనిచూచి అతనికి సహింపులేక అది దూష్యమని అతడు చెప్పివుండ వచ్చు, మరి వ్రాసు సహింపుకలిగి అతడు అట్లు చెప్పివుండవచ్చునని యోచించవచ్చును గదా. యిదిగాక పూర్వమందలి మనపెద్దలు ధర్మము గుడ్డలు గప్పుచు గట్టుచు, ముటిపాత్రలలో వంటజేయుచుండిరి యిపుడు అవిపోయి ముచిబట్టలు వచ్చినవి ముచిపాత్రలు వచ్చినవి అలా గుసనే పితురాచారమని వాట్లనె మనము అనుభవింపరాదా పితృవులు ఆచరించుచుండిన విషయములన్నియు మనము పునహా కారిలోకి దెచ్చిపట్టయిన మన పిదితురాచారమే అదికాక స్త్రీలయందుమాత్రము పితురాచారము నుచయంపులేదా దేశమందంతటను వ్రాటకాస్త్రము వుండగా దేశములగో యన్నివిషయములు మారినవి మనకుమాత్రము బుద్ధితక్కువయై పరిజ్ఞాంచుచున్నాము. అట్లు వర్తించక బాల్య వివాహము విడచి, రుతుమతి వివాహములు బాల విధవావివాహములు జేయుచు ఐకమత్యము కలిగి దేశాభివృద్ధికి పాటుపడుచుండవలెను బాల్యవివాహముజేయక రుతుమతి వివాహముజేసిన సంతరం విధవయైన పనితకు పునర్వివాహము జేయకూడదు బాల్యమందు వివాహమై రుతుమతికాకముందు బతి చనిపోయినను రుతుమతియైన బిడ్డుటను పతి సంతోగములేని ముందు బతి చనిపోయినను పునర్వివాహముగావచ్చును. పరిసంతోగాసంతరం పునర్వివాహము దూష్యము వుంటియందు ఆకు పిల్లలకు బతి చనిపోయిన పునర్వివాహముజేసి సత్కులమునందు పని బాటులకు గలుపుటకు యిష్టములేనియడల ఆ తెగను వేరె వ్రుంచ వచ్చును భోజన ప్రతిభోజనములు గావచ్చును అది సహా వారివారి యిష్టానుసరణి గావచ్చునుయూలాగునర్వలుగమనించివ్రత వర్తించవలెను.

పురుషవిద్యా.

స్త్రీలువిద్య నేర్చిన పురుషులను విద్యాహీనులని, దూషించుచు న్నారని చెప్పియున్నాను. యీ కారణమునుబట్టి పురుషులు విద్యను చక్కగా అభ్యసించవలసే కాని స్త్రీలు కొంచెముగా విద్య నేర్వవలెను, శ్లో॥ విద్యానామశరస్వయోఽమధికం ప్రచ్ఛన్నగు వ్రంధనం ।

విద్యాభోగకరీయశస్సుఖకరీవిద్యాగురుశాంకురు ।

విద్యాబంధుజనౌవిదేశగమనేవిద్యాపరాదేవతా ।

విద్యారాజనుపూజ్యతేనహీధనం విద్యావిహీనాపశుః ॥

విద్యపురుషునికి మంచిరూపమునిచ్చును రహస్యముగాదాచిన ధనముగాను, భోగము నిచ్చునదిగాను, మంచికీర్తియుతునిగా జేయ దగినదిగాను, మంచిసుఖమును జేయదగినదిగాను, నమస్తనైవ వారిని శిష్యులునుగా జేయదగినదిగాను, దేశమందరిని బంధువులనుగా జేయద గినదిగాను, నమస్తదేశములను జూపించునదిగానున్న ముఖ్యమైన దేవత నహాయముగా నుండినట్లుండును. రాజులచేత నహాపూజింపబడును. ఎంతధనము వ్రంధింపను ప్రయోజనము లేదు, విద్యలేనివాడు పశువుతో నమానము.

. .

గీ॥ త॥ విద్యయొనగును వినయంబువినయమునను ।

లడయుబాత్రత బాత్రతవలన ధనము ।

ధనమువలనను ధర్మంబుదానివలన ।

నైహికాముష్మిక సుఖంబులందునరుదు ।

విద్యనేర్చిన వినయముకలుగును, వినయముచే, యితరులచేత యిప్పించుకొనుటకు శక్తుడగును, యిప్పించుకొనుట శక్తుడగు కారణ మున, ధనముకలుగును, అధనముచే, ధర్మబుద్ధి పుట్టును, ధర్మబుద్ధిచే, యుహలోక పరలోకసుఖములు పొందగలడు,

శ్లో! దూపయన్వనసంపన్న విశాలకులసంభవః ।

విద్యాహీనానశోభంతే సాలాశకుసుమంయథా ॥

మంచిదూపవంతుడై నవ్వుటికిని, యవ్వన ధనవంతుడై నను, మంచి కులమండు జన్మించినను, మోడుగ పుష్పమువలన, విద్యలేనివాడు ప్రకాశించడు.

శ్లో! ఏబాలభావేనపకంఠివిద్యా కామాతురాయవ్వనసప్తచిత్తాః ।

తేవృద్ధభావేపరిభూయమాన దహంతిగాత్రంశిశిరయథాబ్జం ॥

బాల్యములో యవ్వడు విద్యనేర్వక బోవునూ, యవ్వనమునందు కామాతురముచే, మనస్సు చపలమైనవారలై, వర్తించుచున్నారు, వృద్ధత్వమున మంచి సభలకుబోయిన ద్రొప్పించు కొనినవారలై, అప్పటిలో బాల్యమందు విద్యనేర్వక బోతినే, శుంఠికాయి అయితినే దైవమా నాయొక్క జన్మకీర్తి కారణముకాకబోయనే, అని హృదయము కుట్లుచున్నది, కాబట్టి హే మితృలారా, విద్యతో సమానమైనది, యాచదిలేదు, సర్వప్రయత్నములలో, విద్యయే ముఖ్యకారణము.

శ్లో! మాతేవరక్షతిపితేన హితంనియుంతై ।

కాంతేనచాభి రమతిత్యపనీయ్యభేదం ।

తీర్ణించదిక్షువితనూతి తనూతిలక్ష్మీం ।

లింకింససాధయతి కల్పలతేవవిద్య ।

విద్య తల్లివలన సంరక్షణ జేయుచున్నది. తండ్రివలన, హితమును బోధించుచున్నది. భార్యవలన, సుఖము నిచ్చుచున్నది, భేదమును బాపుచున్నది, దిక్కులయందు, కీర్తిని ప్రచురము జేయుచున్నది. లక్ష్మీని యిచ్చుచున్నది, యేరుటినితానే అసాధ్యముగా జేసును, అన్నిటిని సాధ్యముగా జేసును కల్పలతతో సమానమైన, విద్యను సాధించుటలేను.

శ్లో॥ గాఢంగుణవతివిద్యా నముదేవినయంవివా ।

మూర్ఖాపవముదేభూయా న్నహత్సువివయాన్వితా ।

హెచ్చైనగుణము కలిగినవిద్య, విషయములేకున్న ప్రకాశించు విద్య ఉండినవానివద్ద విషయముండిన, అందరివద్దను శోభించును, గాఢ విద్యయే, భగముఁకు ముఖ్యకారణము ధనముచేతనే, సర్వకార్యములు జయిప్రద, మగును.

➡➡ ధనము దానిచెరువు. ⬅➡

శ్లో॥ ప్రకాశయత్యహంకారం ప్రవర్తయతితన్మూర్ఖా ।

ప్రోత్సాహతిదాయాదా లక్ష్మీకిందిమపస్థితాః ॥

* శిరికొంచెము వచ్చినదై, అహంకారమును పెంపుజేయును, దొంగలును రప్పించును, జ్ఞాతులను, ప్రోత్సాహపరచును.

శ్లో॥ శృంగ్వంతవవృచ్చంతి పశ్యంతోపినజానతే ।

విదంబనానిధనికాః స్తోత్రాణీత్యేవమవ్యతే ॥

ధనవంతులు విన్నదానినే అదియేమని యచుచుచుందురు కని యుం తెలిసికొన జాలకుండురు. తమనుయితరులు, పరిహస్యజేయచుండినను, స్తోత్రము జేయుచున్నారని, తలంచుచుండురు, ధనమురాగానే వివేకము పోవునని యభిప్రాయము.

శ్లో॥ ముగమాత్రంగ్రహణేశో యామమాత్రంనురామదః ।

లక్ష్మీమదస్తుమూర్ఖాగా మాదేహమినువతతే ।

గ్రహమయొక్క ఆవేశము ముగమాత్రమే యుండును, కల్లుయొక్క మదము, జాముసేపుమాత్రము యుండునుగాని, మూఁగులకు, శిరివలన గలిగిన మదమైననైనా, దేహముఁడువరకు నివర్తింపనేరదు గాన ధనము వుండినపుడు పొగుచుచేత లోభిగానుండక జానధర్మ పరోపకా

రములు కేయలు ప్రవర్తించవలెను, లోభివిషయము కొంచెముగా ముందు జెప్పి యున్నాను. ఇచ్చటను జెప్పబోవుచున్నాను.

❧ లోభి. ❧

శ్లో! కుష్కపవాసోధర్మేషు భేషత్వేషుచలంఘనం ।

జవయజ్జ్వల్యజ్జేషురోచితే లోభకాలిగాం ।

లుబ్ధులకు సకలవ్రతములలో కటిక యుపవాసముండు వ్రతమే శ్రేష్ఠము, సకలదిక్పలలో, లాఘవమే పరమావధము, సకల యజ్ఞములలో, జవయజ్ఞము. సర్వోత్తమమని, దోచుచుండును. ఇంచుచే, లుబ్ధగ్రేసర. చక్రవర్తులకు, అన్నివిషయముల, ధనము బోవునవేది యు సరిపడవు.

శ్లో! కింప్రశ్న్యరీతిధనికా ద్యావదుద్విజతేమను ।

కింప్రశ్న్యరీతిలుబ్ధోపి తావదుద్విజతేతతః ।

ధనములేనివాడు ధనమడుగుటకై, ధనవంతుని 'యింటికివచ్చి, అడిగిన నేమనునోఅని, భయపడుచుండును, వీనిని చూచిన, ధనికుడును, వీడేమడుగునో యని, భయపడుచునే యుండును. లోభి ధనము విడుచుటకు, ప్రాణము విడుచువానివలె, భయపడుచుండును.

శ్లో! సర్వమూర్తిశ్చకాస్త్రార్థం సాక్షాత్కుర్వంతిలోభినః ।

భిక్షాకలశమైకం ఏహిసశ్యంతిమెరువత్ ।

అతిథికితెట్టా మొక్కకలశము మేరుపర్వతముతో సమానమని, కాస్త్రములండు జెప్పబడియున్నది. లుబ్ధులు మొక్కకలశమును మేరుపర్వతము సమానముగా భావి, చిక్షము జెట్టబాలకుండుచుగాన, యాకాస్త్రార్థము వీరికి ప్రత్యక్షముగా గనబడుచున్నది.

శ్లో! లుబ్ధానామయాజ్ఞకృత్వ శ్చోరాణాంకండ్రమారివుః ।

హరశ్రీగాంపతికృత్వ మూర్ఖాణాంబోధరోరువుః ।

లుట్టుదు యాచకుని శతృవుగాచూచును, దొంగలు చంద్రుని శతృవుగాచూచును. కారస్త్రీవతిని శతృవుగాచూచును, మూఢులు బోధచేయువానిని, శతృవుగాచూచును. ధనమువుండి, లోభియైన వానికి లేకా, ధనముకలవానికే, సంపద్రోగమును, వశరోగముకలదు.

శ్లో॥ వికృతయతిగాత్రయస్థిం వాచంమూకయతి నయనమంధయతి ।
బధిరయతికర్మకుహరం సంపద్రోగోయమద్భుతంజగతి ॥

సంపత్తుకలవాడు, వికారముగా చేష్టలుజేయుచు, దేహమును యేదో వశరీతిగా, కదలించుచుండును. యవలై ననువచ్చి మాట్లాడించిన తటాలున మాటలాడక యేదోవ విధమైన, మదముచేత, మాటలాడక మూగివానివలె వుండును. యన్నిమారులుచూచిన మనుష్యులనైనను యేదోవ విధమైన గర్వముచే, యన్నదో నిన్నుచూచినట్లుండనని తెప్పును. చెవటివానివలె, విన్నదానినే తిరిగి యేమనియదుగును, గాన సంపద్రోగములచే యుక్తమైన, వారల చెంతకుపోయి, యాదించుట మహానీచపు పనికదా.

➡ యాచనాదూషణ. ⬅

శ్లో॥ దీనాదీనముత్తస్సదైవ శిశుకై రాశ్యవ్యతిర్నాంబరా ।
క్రోశద్భిక్షుధితై ర్నిరన్నవిమరా దృశ్యానచేద్గహినీ ।
యాచనాభంగభయేనగద్గదగళ తృట్యద్విరీలాశురం ।
కోదేహీతివదే, త్వదగ్ధ జతర శ్యాధై మనస్వీపుమా ॥

దరిద్రులగుటచేత, దీనమైనముఖము గలవారలై, అకలిచేత, బాధింపవడుచు రోధనముచేయుచున్న బాలురచేత, లాగబడుచున్న, వస్త్రములధియును, (అనగా) “అమ్మా అన్నమే అమ్మా పాప్పులే” అనునట్టి చిడ్డలతోగూడుకొనిన, బార్యయందు, ప్రియముచే లోకములో ధీరుడైన యేవురువుడు, పొట్టకొరకై యాదించినయడల, వ్యర్థ

మైపోవునేమోయను భీతిచేత, భిన్నభిన్నములై, మధ్యమధ్య నిలిచి పోవుచున్నవియును, అయిన యేకరములు కలుగునట్లుగా, దీన్నడై అయ్యానాకు యేమైనా సహాయముచేయుమని యాలయమగును, అడుగకుండుటయే మంచిదై నందువల్ల, —

శ్లో॥ ఉత్తమామానరుచ్చంతి ధనమానాహిమధ్యమాః ।

అధమాధనరుచ్చంతి మానాహిమహతాంధనం ॥

ఉత్తములు గౌరవమును గోరుదురు మధ్యములు, గౌరవమును ధనమును గోరుదురు. అధములు ధనమునే గోరుదురు. ఉత్తములుకు, గౌరవమే ధనముకదా. (అయితే) మనమిట్లు చెప్పుటవలన ప్రయోజనము.

శ్లో॥ నబంధుమధ్యే ధనహీనజీవనం ॥

బంధువులమధ్య నిర్ధనుడై బ్రతుకీయుండుట, శ్రేష్ఠమైనదికాదు, అయినను.

శ్లో॥ త్యజంత్యసూక్త శర్తచమానినోవరం ।

త్యజంతినత్యేక మయాచిత వ్రతం ॥

మానవంతులు, ప్రాణమైనను విడుచుచున్నారగుని అయాచిత వ్రతమును విడువరు. పై నచెప్పినవారలు బంధువులనైనను యాచించుదురు. వారికి యీ ప్రమాణములు చెడ్డవేకదా. చడ్డవైనను వారిస్వభావము పోవునా.

శ్లో॥ స్వభాశ్రాయాత్మకోయస్య నజహతికదాచన ।

అంగారశ్శతధౌతేన మలినత్వంనముంచతి ॥

“ఇతి చాణిక్యధృతం” యవ్వడు వానిస్వభావమెట్టిదో వానిని విడవదు తొగ్గునూరు వర్షాయములు కడిగినను వానినలుపు మానదు.

శ్లో॥ అర్థాతురాణాం సగురుర్నబంధుః

ధనార్జనము జేయువారికి గురువుబంధువని, దెలియక యాచింతురు అటుయాచింది కూడబెట్టిన.

శ్లో॥ అర్థానామార్జమనేమఃఖం ఆర్జితానాంచరక్షణే ।

నాకేమఃఖంవ్యయేమఃఖం కిమర్థంమఃఖభాజనం ॥

ధనము సంపాదించుచున్నపుడు మఃఖము సంపాదించిన, కాపాడునప్పుడు మఃఖము, అదిపోయినయడల మఃఖము, కర్పగుచున్నపుడు మఃఖము, యిట్టి మఃఖమునకు పాలగుటయేటికి, అనిన ధనమువలదనుటకాదు. ధనము వుండుట మంచిదే.

శ్లో॥ మాతానిందతినాభినందతిపితా బ్రాతానసంభాషతే ।

భృత్యకుప్యతినానుగచ్ఛతిసుతః కాతాచనాలింగతి ।

అర్థప్రార్థనశంకయానకురుతే ప్యాలాపమాత్రం సుహృత్ ।

తస్మాదర్థముపార్జయత్తుణుసఖే చార్థేనసర్వేవశా ॥

“ధనము” చేత లేనివానిని, తల్లిదిట్టును, తండ్రి సంతోషించు సోదరుడు మాటాడడు నేనకుడు కోపగించును. కొడుకు వెంటరాడు భార్య కాగిలించుకోకు, స్నేహితుడు డబ్బుకుగననే యూహతో, కండ్లు కగపడకు, కావున నామాటవిని, “యోమిత్రులారా” ధనము సంపాదించుడు, ధనముచేతనే యల్లవారలు, వశులవుడును, లోకములో వరి దృడైనను కష్టమే, ధనవంతుడైనను కష్టమే, యని కదా జెప్పియుండునది, ధనవంతుడైనప్పటిలో, లోభిగానుంటేనే కష్టము; లోభిగాలేక జాతయొయుండిన కష్టము లెందుకుగలుగును, చాతృత్వముచే కష్టము లన్నియు తారిపోవును, అందరు బంధువులే, అందరు దగ్గరవచ్చుతారలే, రాజాధిరాజునైనను వశ్యము జేసుకొనవచ్చును, యిచ్చుటలో యింకొకటి వున్నది.

—శ్రీ దత్తాత్రేయము. శ్రీ—

శ్రీ! అవదాకురుతే వదాకురుతే వదన్నపినకురుతే ।

ఉత్తమ మధ్యమ నీచాః పనసాం మ్రుణాటరీవృక్షాః ।

చెప్పకనేయిచ్చువాడు, చెప్పియిచ్చువాడు, తెప్పియివ్వనివాడు, ఉత్తమ, మధ్యమ, నీచులనియు, పనస, మామిడి, దాసాన, చెట్లతో సమానులనియు జెప్పుదురు “అవియట్టులనగా” రుతు వాసన్నమైనతోడనే పనసచెట్టు, పుష్పమువేయకనే, కాయకాయను, చెప్పకయిచ్చువాడు పనసచెట్టుతో సమానమని చెప్పుదురు. మామిడిచెట్టు, రుతు వాసన్నమవుతూనే పుష్పమువిడచి కాయకాయను. చెప్పియిచ్చువాడు, మామిడిచెట్టుతో సమానమని చెప్పుదురు. దాసానపుచెట్టు, పుష్పము విడచి, చూచుటకు అందముగా నుండును. అదియెప్పుడు పుదిరిపోవునో, యవ్వరికిని తెలియకనే, పురురిపోవునుగదా, చెప్పినను యివ్వనివాడు దాసాన చెట్టుతో సమానమని, జెప్పుదురుగాన, నిర్భాగ్యులైన నీచులు, యిస్తామని, ఆశను కల్పనచేసి, యివ్వకుండును. యిది యట్టిక్రూర కార్యమో యోచించుడి, (ఇదిగాక) యిచ్చినదానిని వెనకకు దీసుకోవడము, మాటయిచ్చి తప్పడము. మహాకారవాది, నరకమనికా ప్రాముఖ్యము జెప్పబడియున్నది, (యితిహాసము) వైకుంఠవాసుడగు, నారాయణుడు లోకకంటకులగు రావణ కుంభకర్ణులవధార్థమై దశరథ రాజాగర్భమున కోటిసూర్య ప్రకాశమూనుడై, సంపూర్ణాంశచేత జన్మించి తాటకిని వధి యింది, అహల్యాకావ విమోచనంబుచేసి, సుబాహునిచంపదది, విశ్వామిత్ర యాగంబుగాది, మునులకు మోచంబుబుట్టింది, హరవిల్లువిరచి, నీతను పెండ్లియాడి, పరశురాముని భంగపరచి, అయోధ్యప్రవేశించి, తండ్రియాజ్ఞచే, భార్యారమ్మునియుతుడై, దంకారగ్రంథు ప్రవేశించి మునులకు దర్శనంబిచ్చి తమ్మునిచే, కూర్మభిక్షుకు, చెవులకోయింది భరమామల త్రిశిరాది రాక్షసుల సంహరించి లోకకంటకులగు రావణు,

చే, భూజాత అపహరింపబడినదికాగ, మాయామృగమును మారీచుని సంహరించి, సీతను వెదకుచు, జటాయువునకు అగ్నివంస్కారముగా వించి, శబరికి కైవల్యపదవినుచు, సుగ్రీవునిచే సఖ్యంబుగావించి, వాలిని వధియించి, సుగ్రీవునకు కిష్కింధ రాజ్యపట్టాభిషిక్తముజేసి, ఆంజనేయులచే, సీతక్షేమమరళి, జబ్బదిరెండువెల్వల కపిసైన్యముచే, దండు వెదలి. వారిధిగట్టించి, మేఘరాధ, కుంభకర్ణ, అతికాయ, మహాకాయ, మహానర, మహాపార్శ్వ విరూపాక్ష, అకంపక, రక్తాక్ష, హరిణాక్ష, రావణుడే మొదలుగాగలగిన, సంఖ్యకు మిక్కుటమైన, మూలబలమును రావణుని వధియించి, సీత అగ్ని ప్రవేశంబు చేశినపిదప సీతతోగూడి. విభీషణసుగ్రీవ, ఆంజనేయ, జాంబవ, దంగద, శల, సీల, మైంద, ద్వివిద, శరభ, రుషభ, కేసరి, గవాక్ష, హరిరంభ, నుషేణ, గజ, గవయ లతో గూఢకొన్నవాడై, రామచంద్రుండు, లంకాపట్టణమును, జూడవలెనను పుద్దేశముతో, పూర్వద్వారమున, మొదట కోట.—

శ్లో॥ శతయోజనవిస్త్రీర్ణం త్రింశద్వ్యోజనమాయతం ।

అష్టద్వారంపురీంలంకాం ॥

అనునట్టి విస్తీర్ణముగల యిట్టి లంకాపట్టణముయొక్క మొదటి కోట పూర్వద్వారమును, ప్రవేశించిన వాసుకాగా. పూర్వద్వారముననే రావణాసురుడు, పార్షమియందు పండువెన్నెలతో, సురకామినులతో, సురతదేబ్బు వజ్ర, వైడూర్య, మాణిక్య, గోమధికంబులచే, చక్కబడి యుండు. పువ్యరాగళిలనుజూచి, శ్రీరామచంద్రుండు, తనమనస్సున నిట్లని దలంచె, “యహహ” ఇదియంతరమ్యంబు, దీని చూచినమాత్రముననే, జాళువాటొప్పువలె నామనస్సు దీనియందు ఆవరింపబడి యున్నది, పూర్వద్వారముననే, యిట్టి రమ్యముగు నస్తువునుజూచి తిని యికలంకయంతయు జూచిన పట్టణమును విడిచిపోవ బుద్ధిపుట్టుచున్నదో, లేదో, యీపువ్యరాగ శిలను దీసింపుకొనిపోయి అ

యోధ్యాపట్టణ పూర్వద్వారమందుంచిన, యంతశోభాయమానముగా నుండునని దలంచుచుండగా చిరంతేదియయి బహుకాలమువాడగు కాంబవంతుండు. శ్రీరాములు మనస్సున దలంచినది. తెలుసుకొన్నవాడై, వేగిర, శ్రీరాములను పరీక్షించి, శ్రీరాముల యధుటనిలచి, చేతులు తోడించుకొని, యిట్లనుచున్నాడు. శ్రీరామచంద్రా, తాము యాలాగు యోచనచేయుట యుక్తమా.

శ్లో॥ ఇంద్రంద్యౌత మమంథ పూర్వజలధిపంచాననంపద్మజం ।

తైలావతయుతా వాయాపితథా లక్ష్మీవతింపింగళం ।

వార్ధింకుద్ధజలం శివంశిలింగళం కామంచనద్విగ్రహం ।

కానేనర్వమిదం రఘూర్వహవతే దత్తాపహారంవినా ।

ఇంద్రునకు రెండుకండ్లు వుండగా జూచియుంటిని యిప్పుడు వెయ్యికండ్లు కలవాడుగానున్నాడు. బ్రంహకు అయిదు ముఖములుండగా చూచియుంటిని, యిప్పుడు నాలుగుముఖములై సముద్రమును దరువక ముందు జూచియుంటిని, సముద్రమును దరచియున్నారు, కొండలకు, గుట్టములకు రెక్కలువుండగా చూచియుంటిని, యిప్పుడులేవు, లక్ష్మీవతియును నీవు హేరనైన వన్నెగా నుండినప్పుడు చూచియుంటిని, యిప్పుడు వచ్చిన కరీరము గలవాడుగానున్నావు. సముద్రమంచుదకము మందినీళ్లుగానుండ జూచియుంటిని, యిప్పుడు తేరోదకముగా నున్నది. పరమేశ్వరుని కంఠము తెల్లగానుండ చూచియుంటిని, యిప్పుడు నల్లగానున్నది, మత్తభుడు మనుష్యునివలన, పద్విగ్రహముగా నొండడము చూచియుంటిని, యిప్పుడు మత్తభుడు ఆకార రహితుడైనాడు రామచంద్రా, యివన్నియు నేను చూచినాను. యిచ్చిన దానిని దెనక్కుతీసుకొను నటువలెనని, మాటయిచ్చి లేడు అనువానిని, నేనుగానను మహాత్మా, తాము సముద్రంగష్టననే, విభీషణునికీ. లంకా రాజ్యము పట్టాభిషేకమునుజేసి, లంకను విభీషణుని కొనంగియున్నారు.

అతనికి తాము దారపోసివట్టుగా లేదా లంకలోనున్నవన్నియు, అతని విగానా, తాము పునహా వెనుకకుతీసుకోవలెనని యోచించడము. మంచిదిగాదు రవరవాది సరకములకు కారణముగదా, తాము యాలాగు యోచించకూడదని చెప్పగా క్షీరాములవారు లంకాపట్టణ ములో ప్రవేశము జాయకునే, పెనుక్కు-వెళ్ళిరని, మనగ్రంథములలో జెప్పియున్నది, గాన యిచ్చిన దానిని పెనుక్కు-తీసుకోక ఆశీనమాట తప్పక, సజ్జన సహవాసముజేయుచు, దుర్భాధులతో సహవాసముజేయక యుండవలెను సజ్జనులగు మిత్రులు మంచిసమయమునకు బనికివచ్చు చుందురు.

→ ❧ మిత్రత్వము. ❧ →

శ్లో॥ వాగ్వాదశ్చార్థసంబంధః పరౌఽదౌచారభాషణం ।

యత్రమిత్రత్వ మిచ్చంతి తత్రప్రీతిసకారయేత్ ॥

మిత్రత్వముంచుచోట మూడు విషయములు, విడవవలయునని జెప్పియున్నది. వాగ్వాదము చేయరాదనియు, లావాదేవి చేయరాదనియు, మిత్రులులేని సమయమంచు, మిత్రనిభార్యతో, మాటలాడు చుండరాదనియు, జెప్పియున్నది “ హెసోదరులార ” మిత్రత్వ ముండు చోట, యీ మూడుకాబులు విడిచిపెట్టుడి. యిది విడువక మిత్రుల యొక్క భార్యలతో సహవాసముజేయుట యంతక్రూరకార్యమో యన్నిపాపములకు మూలమో యోచించుడి, అయితే యీవిష యము. కొందరు స్త్రీలు గమనించరు, నాభర్తకు యితడు మిత్రుడే, నేను యితనిని మోసించితే, వారిద్దరికి ఈవ్యక్తములుబుట్టునే, అనియోచించును. మీరై నను యీవిషయమును గ్రహించి, వర్తించుడి. యిదియునుగ గాక, కొందరి పద్ధతులును జెప్పుచున్నాను, పైకడు దరి ద్రుడు, వానికి మంచిహావనకురాలగు భార్యగలదు. వానికి అందరు మిత్రులే, అందరు సహాయము చేయువారలే.

శ్లో॥ తూరాశ్చ కృతావిద్యాశ్చ రూపవత్సశ్చయోషితః ।

యత్రయత్ర గమిష్యంతి తత్రతత్రశ్చతాదరః ॥

తూరులైనవారలు, విద్యనేర్చినవారలు రూపవంతులగు శ్రీలు
యచ్చటికి బోయినను సంతానింపబడుదురు రూపవంతురాలగు, అతని
భార్యకొరకై, అతికామముచే, అతిన్నేహితముగా నుందురు.

శ్లో॥ అతిదానాద్ధర్మకర్ణః అతిలోభాత్సుయోధనః ।

అతికామాశద్దగ్రీవః అతి సర్వత్రవర్జయేత్ ।

అతియగు దానముచే, కర్ణుచుచనిపోయెను, అతిలోభముచే,
దుర్యోధునుడు నాశమొందెను. అతికామముచే రావణుడు మృతినొం
డెను. కాబట్టి, యీలాగు తెలియక, అతిగా అతనితో స్నేహితము.
ఆమెయందు అతికామము కలిగి, కన్నులున్న తెలియక స్నేహితము
జేయుచున్నారు. అట్టిసమయములొ, యావనితపతివ్రత భావమువహించి
యుండవలసినది ముఖ్యాంశము.

→ శ్రీ ధైర్యము. ←

శ్లో॥ అశక్తస్సస్కరస్సాధుః కురుపాచేత్ పతివ్రతా ।

రోగీచడేవతాభక్తోవృద్ధావేశ్యాతిపశ్యన్తి ॥

శక్తిలేని దొంగ యోగ్యుడు, కురూపభంగుల శ్రీ పతివ్రత
రోగముగలవాడు దైవభక్తుడు, ముసలిభోగముది తపశ్శాలిగా నుం
దురు. రూపువంతురాలగు శ్రీ పతివ్రతగానుండడము. ముఖ్యముకదా,
“లజ్జాశ్రీభూషణం” యామె సిగ్గులనే భూషణముచే, అలంకరింప
బడినదై మొగునికి స్నేహితులైనవారితో మార్జనము, మార్జనము
ఎంతయో, అంతయే అట్లుండక విశేషముగా మార్జనముచే, యా
కామపురుషుడు, అనుకొనుచున్నాడు, నాయందు చాలాల సురాగము
కలిగియున్నది, నాతో బాగమార్జనముచున్నది, అనుకొనుచు మరింత
మాటి మాటికి ఇంటికి రావడమున్ను, యామెను కను సైగమొదలు

గాగల సైగలు చేయడమున్ను, యీలాగు వర్తించుచుంటున్నాడు. అప్పటిలో యావత్ప్రత యీవిషయములు మనస్సునకు వచ్చినదై, చాలా వ్యసనపడుటకు కారణమాయె, చూచితిరా పేతల్లులారా పేసో నరీమణులారా, మీరు పాతివ్రతలక్షణములను దెలిసికొని, పతిని యల్లప్పుడు, మనస్సున ధ్యానింపఁచు యుండుడి, పరపురుషుడు యవడైనా, నీవతి ఉన్నాడా అని ఏకవచనముగా, అడిగి, ఉన్నాడప్పా, లేడప్పా అని తెప్పండి. అప్పుడు, మరుద్దేశముతో వాడు వచ్చినను, గర్వభంగమగుచున్నది లేక మీరుసహా అట్లనే మాట్లాడిన, వానికి మరింత ప్రోత్సాహము యిచ్చినట్లగుచున్నది. వాడు పోకిరి మాటలేకాని కనుసైగలేకాని, చేసిన యింకాచూతాము అని ఉండవద్దండి తక్షణమే ముఖముమీద గొట్టండి, అప్పుడే ముఖముమీదగొట్టి నట్లయిన పురుషునికి దైర్యముచెఱును. లేక చూతామని ఉండిన రాగా రాగా.

చ॥ ముదితనుదూచి మోహముచమోముచ మోముగూర్చనెంచుచు॥

కదసినవేళొగిటను కంతునిరంతుల దేల్చనెంచుచు॥

చిదితరనీలకేణులకు తన్మృదులీలలు పచ్యసించుచు॥

మడవతిప్రేనిరంతరము మాననిప్రేమము దాల్చునంతిల॥

• యిట్లుమోహము విక్కుటమయి పురుషునికి దైర్యముజాస్తీ అగును దైర్యముజాస్తీ అయినపిమ్మట మీరు ముఖముమీద గొట్టినను వాడు యేమిచూశినా కూయుచున్నాడు. మగవాండ్లు ఫదిజనము ఉండుచోటికి బోకండి, శృంగారనాటకములు చూచుటకు బోకండి, శృంగారగ్రంథములను జనువక పతివ్రత చరిత్రలే, జదువుచు ప్రతిదినమును తులశీపూజను కేయుచు, మీసామ్మును మీపతి అవహరించి, పాడుచేతినను. మిమ్ము గొట్టిదిట్టినను యెట్టి కరుపవంతుడైనను, యంత బుద్ధిహీనుడైనను. అతనిని దిరస్కరించక అతని కనుగుణ్యముగా నడచుకొన్నను, వచ్చిన అతిథి అభ్యాగతులను ఆదరించి అన్నముబిట్టుచు

పతి అనుజ్ఞనుమీరక పతికి యిష్టరాలయి పతిసేవజేయుచు, పతివ్రతయై వర్తించవలెను " సోదరీమణులారా " మీకు మరియొకవిషయమును భోధించుచున్నాను, మీపతి ఉండినను లేకుండినను, మధ్యాహ్నకాలమునకు ఆకలిచే, వీడింపబడుచు యవరువచ్చినను, మాయింటిలో అయ్యేదిలేదని, జెప్పవద్దండి. వకవేళ మీపతి, యింటియందుండి, వచ్చినవారిని కొనరువేసి అయ్యేదిలేదు అని అతడు చెప్పినా పతికి మంచి మాటలచే, బోధించి, వచ్చినవారిని సత్కరించండి (యూవిషయమై మీపతికి బదులాడినట్లు కానేరదు) వడ్డించు సమయములో వా పిత్తికడన్నము పాత్రలోదెచ్చి " వేకునావద్దా, వేకునావద్ద " అని శ్రేష్టలు చేయకా భోజనము చేయువారి భావనూచుకొని, కడుపు నిండునట్లుగా వడ్డించండి, లోకమునందు యింకా నెకటి జేయుచున్నారు. యితరులు, తనవారు వకపంక్తిలో గూర్చొని యుండగా, తనవారికి వడ్డించు విధమేవేరు, యితరులుకు వడ్డించువిధమే వేరు, చూచితిరా యంతక్రూరకార్యమునకు పాల్పడుచున్నారు. ఈలాగు కడుపు నిండువరకు వడ్డించక యుండినను, పంక్తిలో ఎకరికి వకరీతి, వకరికి మరీతి, పంక్తిభేదము చేసినను, పురుషుడేకాని, యువతియేకాని, తాను మంచిమంచి పదార్థములను దినుచు, యితరులుకు కదాన్నము ఇడి నట్లయిన, మహారవరవాది సరకప్రాప్తియనియు యింకా విశేషపాపమును జెప్పుచున్నారు.

(" సరకప్రాప్తి విషయ మట్లుండని. ")

మీరు పంక్తిలో కూర్చొనియుండగా మీకు యితరులు ఆలాగు కడుపు నిండకుండునట్లు వడ్డించిన, మీవరమాస్త్రకు యంత సంకటము కలుగుచున్నదో మోచించుడి. తల్లులారా పంక్తిభేదముచేయకా, యవ్వరు వచ్చినను మాయింటిలో భోజనానకు వసతిలేదని జెప్పక వచ్చినవారల ఆదరించుచు పతివ్రతలై వర్తించండి. నేనేమోముందుజెప్పిన విషయములు యిప్పుడు జెప్పవిషయములు జూచు

జెప్పబోయ్యెవిషయములు మీరు జెలుసుకొని, పరివ్రతలై వర్తించు విషయములే, జెప్పితిని, యికముందు సహజైప్పదను, మీరు వినకుండిన శ్లో॥ కింకరివ్యతివక్తారః శ్రోత్రాయత్రసవిద్యతే ।

నగ్నశుభాకేదేశే రజఃకింకరివ్యతి ।

వినువాడు లేనప్పటిలో, జెప్పవారు యేమిజేయుచున్నారు. మానము మర్యాదలు విడనాడి, బట్టలు లేకనే పారాకుదేశములో, చాకలవాడు యేమిచేయుచున్నాడు నేను చెప్పినవిషయములు, మీరు చక్కగా గ్రాహ్యముచేసుకొని, వర్తించుచు, కీర్తిని వహించి, అపకీర్తి పాలుగాక, స్వర్గమును, బొందండి, కడకు మీరు రెండు మూడు మాగులు; పురుషుని చక్కగా ద్రిష్టించి జూచిన, పురుషుని మనస్సు వికల్పమగుచున్నది. మీరు ధైర్యమిచ్చిన, పరపురుషుని ప్రయత్నము సాగుచున్నది. మీరు ధైర్యమిచ్చు రాజాధిరాజైనను, మిమ్ము నేమి చేయజాలకు. మీరు పురుషులకు కొంచెం మనశిచ్చినట్లుగా దోచిన కార్యముజేయు మీరు మనస్సుయీకున్న, యట్టి బలవంతుడైనను, యట్టిధనవంతుడైనను, దిగులుబడి, మీరోమమైనను గదలించలేదు, ఇది నిశ్చయము. ఇది ప్రమాణము. పురుషులు బలాత్కారముచే, స్త్రీని చెరచఫని లోకములో వాడుక కలదు యిది అన్యతము ఇది అప్రమాణము.

శ్లో॥ సబంధుర్యోహితేషుస్యైవ సపితాయస్తు పోషకః ।

సఖాయత్రవిస్వాస స్సఖార్యా యత్రనిర్వృతిః ॥

యవడు హితకార్యములయందు దుఃఖమునచ్చునో, వాడు బంధువు. యవ్వడు పోషించునో అతడు తండ్రి, యవనియందు నమ్మకముండునో, అతడేమితృడు యేస్త్రీయందు సౌఖ్యముండునో అదియే భార్యయని చెప్పియున్నది గాన మీరు మీపతియ భీష్టమునకు బదులుజెప్పక విక్లిలి కనికరముతో అదరించిన, మీపతి వేరేనతితో,

పొందు యందుకు జేయుచున్నాడు. జాయడు " సాధ్యమయినంతమట్టుకు జాయడు ". నేను ముందు జెప్పినరీతిగా, వర్తించుచు, సాధ్యమైనంతలో విటపురుషులు జేయుచర్యలు, మీపతితో జెప్పకండి. జెప్పిన మహా ప్రమాదములు జరుగబోవును. యక్కడికి సాధ్యముగాక మిక్కుటమైన, మీపతిలతో జెప్పవచ్చును. ప్రమాదములకు కారణమయ్యెట్లుగా జెప్పకండి అట్లు జెప్పిన, మీపతి యేమి జేయవలయునంటే, ఇంత మి మిత్రుల గా యుండినవారిని యేలాగు విడువవలయును.

శ్లో॥ తస్మైరన్యవధోదండో దానీదండస్తుముండపం ।

భార్యాదండ పృథక్లయ్య మిత్రదండమభాషణం ॥

అనునట్లుగా అంత విశ్వాసముగా నుండిన మిత్రునిలో, మాడ్లడకయుండుటయే, దండన యనబడుచున్నది. కొట్టుట తిట్టుటచే, ప్రయోజనంబులేదు, అట్టిమిత్రునిలో మాడ్లడకుండును. యింటికివచ్చుట విడచిపెట్టును. ముందుననే మీరు తెలివి గ్రహించియుండుట మంచిది కాదా, యిదిగాక మీరు మంచి మనస్సువిడనాడి, చెడ్డమనస్సు జేను కొన్న మీపతి కనిపెట్టునా, కనిపెట్టజాలరు. యితరులు యేమిచేయ జాలరు. మీరు మంచిబుద్ధి కలిగియుండిన కైవల్యపదవిని మీరు పొందుదురు. యితరులకు మీరు దిగులుపడి యుండజాలరు. యితరులకు దిగులుపడి ఉండక మీమీన్వభాషములతో, మీపతికి కీర్తియే కాని పతియంతవరవకు కాచుకొని ఉంటున్నాడు. మీమనస్సంపూర్తిగా పరపురుషసంగత్యం చేయరాదన్న అగునేకాని, యితరులకు భయపడియు, పతికిభయపడియు మీరు పుండజాలరు ఇదినిశ్చయము. ఇంతమాత్రము, పురుషులకు సాధ్యముగాకుండినప్పటిలో, పురుషులయంతబలాత్కరించినను వానిప్రయత్న మేమిజరుగును. దానికిదృష్టాంతములు జెప్పచున్నాను వినండి (లోకకంటకుడైన రావణాసురుడు శీతను యస్తుకొనిపోయి, వశ్యురాలప్రకమ్మని యంతబాధించినాడు, సీతాదేవి వశ్యురాలా

యనా ద్రాపతిని, కీచకుసు, సైంధవుడు, యంతవేధించినారు. వశ్యురాలాయనా లోహముద్రను, యూశ్వరుడు యంత మోసగించినాడు, వశ్యురాలాయనా, దమయంతిని కలియగు జోయవాడు, యంతవేధించినాడు వశ్యురాలాయనా, శచీదేవి వృత్రాసుకునికి వశ్యురాలాయనా సప్తరుషుల భార్యలతో, అరుంధతివీనహా మిగత ఆర్గులు, అగ్నిచేత యంత వ్యామోహింపబడినారు. ఇదిమీకుం దెలుసునుగదా, యిట్టి వీర్లను తొందరచేసి పారిగతియేమాయెను మీరు నకలే యేకాంతస్థలమందు, దిక్కులేక యున్నప్పుడు, పరపురుషుడు. బలాత్కరించగా, మీరు ధైర్యము నవలంబించిన. వాడేమగును, యిందులోమీకు.

శ్లో॥ శ్రీకాండ్యగుణమాహరిం బుద్ధిశ్చాపిచతుగుణాం ।

నాహసంవక్ష్యమచైవ కామోష్టగుణముచ్యతే ॥

పురుషునికన్నను భోజనము రెండుపాళ్లు, బుద్ధి నాల్గుపాళ్లు, నావాసము ఆరుపాళ్లు, కామము ఏవివిదిపాళ్లు, యని జెప్పియున్నది.

శ్లో॥ స్త్రియశ్చరిత్రపురుషస్యభాగ్యోదేవునజానాతికుతోమనుష్యః

. శ్రీలయొక్క - చరిత్రమును పురుషులయొక్క భాగ్యమును, దేవతలయొక్కను. మేనుష్యులెల్లా తెలియుదురు. అని జెప్పియున్నది మీచేతనే, విశేషమైన భారముగల, యీభూమిని అదిశేషుడు మోసి యుండుట, సూర్యుడు తడబడలేక తిరుగుచుండుట, చంద్రుడు ట్టిగించి నను పునహా పూర్ణమగుట భూమియు. ఆకాశము లోకములు నుండుట ప్రజావృద్ధియగుట యివన్నియు దెలసి పతివ్రతలై వర్తించి విత్తును దేవుడ నన్నానించుచున్నాడు, లక్ష్మీదేవి పరిచర్య జాయవచ్చును, పతి శక్తి కలిగిన అనసూయకు లక్ష్మీ పార్వతి సరస్వతిసేవకేళినారు. సావిత్రి తనపతిని బ్రతుకించుకొనినది. కబీరుదాసు భార్యయు జనాబాయి, మీరాబాయి, సక్కుబాయి మొదలుగాగలిగిన, యీకాలము "పతి

ప్రతల చరిత్రలు" విన్నారుగదా, పరివ్రతలకు సాధ్యముకాని పనులెవ్వ, పరివ్రత నూర్యడు బుట్టకూడదనగా పుట్టకనిలుచు వాయువు వీచకూడదనగా వీచక నిల్చును, అగ్ని చల్లగా గావలెననగా చల్లగానగును. అంకా పట్టణమందు అంజనేయుని తోకకు, రాక్షసులు లగ్గ అంటించినవారు కాగా యీసంగతి పరివ్రతయగు సీతకు చెరిసి.

శ్లో॥ ఉపతస్థేవికాలాక్షీ ప్రయతాహవ్యవాహనంయద్యస్తిపతిశిశూషా।
యద్యస్తిచరితంతవ యదచాన్యేకపత్నీత్వం సీతోభవహనూమతః॥

నేను పతిభక్తిగల దాననైతినేని శ్రీరామచంద్రుడు ఏకపత్నీ వ్రతుడాయనేని హేలగ్నివా అంజనేయుని బాధించక చల్లగానుండుము అని సితప్రార్థనచేసుకోగా, అగ్ని చల్లనై అంజనేయుని బాధించక యుండలేదా, సీత, దండకారణ్యంబున నుంటిగానుండగ, రావణుడు, పది తలలు ఇరుపదిచేతులతో సీతకు కనబడి, దుర్మార్గపుమాటలు అడగా, సీత యిట్లనలేదా.

శ్లో॥ యదంతరంవాయసవై నతేయయో ।

ర్యదంతరంమద్గు మయూరయోరిపి ।

యదంతరం సారసగృధ్రయోర్వాసే ।

తదంతరందాశేర్భై స్తవై వచ ।

కాకిని గరుత్మంతునకును, నీరుకాకిని, నమిలికిని, గద్దకును, హంసకును, యంత హెచ్చుతక్కువలదో, రావణా నీకును, రామునకును, అంతభేదముకలదు. మూఢాత్మా అవతలపొవ్వుని, అరణ్యంబున వక్క తెయున్న సీత భయములేక యారావణుని తుచ్ఛముగా మాట్లాడలేదా, మీయూహా, ముందుచెప్పిన సమయములు తటస్థించిన, భైరవమునవలించి, మీరు తుచ్ఛముగా చూచిన వాడు యంత మోహముచే, కన్నుమిన్ను చెలియకవచ్చినను భైరవముచెడును యిద్దనిజము,

యితర పురుషులను నస్తుక వర్తించండి పురుషులు మంచివారనియు
 అటువంటివాడు కాదనియు, నస్తువద్దండి, యీవిషయమందు పురుషులు
 యంత మంచివారైనను, యంతనిబ్బరశాలులైనను, ఏకపక్షిత్తులై
 నను నస్తువద్దండి యీ విషయములో పురుషులు నిస్తుకమైన బుద్ధిగలవా
 రుగాను, పరనాచీ సోదరుడుగానూ, ప్రమాణముగా తేరని నేనుజెప్ప
 చున్నాను. శ్రీలు యీ విషయములను చక్కగా గమనించి ప్రవర్తిం
 చవలెను, మనమధ్యరాష్ట్రమందు, కొందరిశ్రీల చరిత్రలువిన్నాను.
 జూచియున్నాను నేను చూచినదానిలో, లోకమాతలతో సమానముగు
 జగదభిమానదేవతలగు విశిషేవయందును, అన్నదానములోను, (ఆత్మ
 నత్సర్వభూతాని) అను వాక్యము రీతిగా తమవలెనే అన్నిప్రాణములని,
 సమస్తప్రాణులయందు దయకలిగి, యెట్టికష్టములు తటస్థించినను పూ
 ర్వులలిగియుండు చరిత్రలు మన భరతఖండమున నేనుచూచినంతలో
 కొండరుకలరు. వారెవరన మురా||రాజేశ్రీ, పావగడతాలూకు మురా
 డ్రాయన పల్లిలో సుఖవసతిగానుండు, బ్రాహ్మణ, బడగనాడు, వెంకట
 రామప్పగారి భార్య సా|| కుం|| శోభితురాలైన హనుమక్కగారు.

కం. చిత్రేశుడవ్యవనితా యస్తుండై యున్నన ప్రియంబులునుప |

లైస్తుబలకృత్యుప్పటి చిత్తముతోభక్తికలిగిసేవలుజేయు ||

హిందూపురం తాలూకా కల్లుగు గ్రామంమే||మ||రా||రాజేశ్రీ,
 వెంకట్రామప్పగారి భార్య సా|| కుం|| రాలగుభీమక్కగారు.

హిందూపురం తాలూకా కల్లుగు రెడ్డిమిరాజీదార్ రామప్ప
 భార్య సా|| కుం|| గుండమ్మగారు. వీరు పతిభక్తిన్ని, పరులకు కష్టములు
 తటస్థించినప్పుడు కనికరముచే తోడ్పడి ప్రవకారమును చేయగలవారలు.

పావగడ తాలూకా గుమ్మగట్టలోనుండు స్కూల్ మాస్టర్
 ము-రా-రాజేశ్రీ, పావగడ శ్యామరావుగారి, భార్య, సాభాగ్యవతి, కుం||
 శోభితురాలగు కామాక్షమ్మగారు,

యిదేతాలూకు గుమ్మగట్ట పంచాంగం. బ్రహ్మశ్రీ, సరసప్పగారి, భార్య, సాభాగ్యవతి, కుంకుమ, శోభితరాలగు పార్వతమ్మగారు. నేను చూచినంతవరకువీరలే మహాత్మలు గారు.

ఉ॥ రామవిశాల వైఖరుల రంభయన్ దగినాథుకార్యమం ।
దేమరకిష్టమంత్రితెరగేర్పడ భోజనవేళమూత్రమే ।
భామహితంబుచెన్నెసగుచు రతితంత్రము వారకామినీ ।
శ్రీమెరయంగదాల్చిపతిసేవకుంధతిబోలు భామినులే ॥

కం॥ గౌరీప్రభులక్ష్మీ చారుముఖవ్రతము పారసప్రభుచందా ।
చారవ్రతములునొములు వారకనల్చిన సరోజవనలువీరలే ॥

వీరలవలనే, మిగతవారందరు నడచుకొని, కీర్తినహింతుని నాయభిప్రాయము.

పైకనుపరచియుండు మిత్రత్వవిషయము, స్త్రీదైర్యములో చెప్పియుండు సందర్భములు వరివృలకేకాక, ధనవంతులకునహా, అదియే యభిప్రాయముగా యోచించవలెను.

హేన్నేహితులారా, స్నేహితులయిండ్లయందు, పరస్త్రీలను గోరక, స్నేహితులయందు నమ్మకము చెరుచుకోక, వర్తించండి, అయితే పరస్త్రీలను గోరినవారియొక్క తాపమును పరస్త్రీసుఖమును, జార పురుషచర్య జారస్త్రీచర్యను, యిచ్చట కొంచముముచ్చటించుచున్నాను.

➡ జారపురుష జారస్త్రీ చర్య. ◀

చం॥ తలపకులాంగనా రతిసుఖప్రదమేమి సుఖంబువేళ్యతో ।

గలయుట ద్రవ్యహానికిని గారణమింతియె సందగొందుయిం ।

తులయడలించులన్న నతిదూష్యమగు బహుయత్నలభ్యతక ।

దలకొనుచన్యభామల రసబెరచు జగన్నుతంబుగ ॥

చం॥ గరగరికై నడై నెనరుగల్గినదై నెరనీటుక తైయై ।
 పరువపునిండుజవ్వనపు బాగరినాగరికంపు బ్రోడయై ।
 మురువగునవ్వుమోముదయి ముద్దలగుచ్చుయి ముచ్చటై నడై ।
 సురతకళాప్రవీణయగు సుందరియందరికిఁ లభించునే ॥

యిట్టిస్త్రీ లభించో కొన్నిదివములు ఒకసభమందు ఐక మిత్య
 ముచే, పోచ్చెన మమత కలవారలైయుండగా, వియోగము ఉభయు
 లకు సంభవించిన అప్పటిలో, స్త్రీ, వియోగదుఃఖము బట్టజాలక.

సీ॥ కొండపై బడినట్లు కొంతనేపేయి ననలేక మిన్నకన్గెనుచునుండు ।
 మిసలవెక్కనమైన మీనాంకుశిఖపాగల్ వెలికిదాల్చినరీతి వెచ్చ
 నూర్చు । విరహంపుపెనుమేటి వెల్లువకెదురీదిన్నట్లుగా చేతులట్టట్ట
 వైచు । ధనముగోల్పోయిచదారిగాపుప్పొడిమేసంబలిరిపాన్పుమీద
 బొమలు । కొలుకులను జారుకన్నీరు గోటమీటు । తొడరియడరె
 చు నిల్లాండ్రతోడనూలు । చింతచేడేర్చు చెక్కిటచెయ్యమర్చు ।
 సలరువిలుకానివటుధాటి నవ్వధూటి ॥

గీ॥ యిందురమ్మన్నమాటలచందమన్న ।
 నదిగొనెలనంక లెంతలేస్తాయయనిన ।
 రాజభోగంబులిన్న నారాజవదన ।
 కమలుపెరినిమదిసంచి భ్రమవహించు ॥

సీ॥ విభుమమా ముచోవెనకి తవ్వలబట్టు పొలయల్కయవల మో
 ముగబగుండు । గొనగోలబ్రియును చెక్కుచురక్కుననుడేర యిది
 యేమిసరమంచినకించు । ముచ్చటైనాథుండు మోవిపల్కననుక్క
 వెలయాలనాయంచువీడనాడు । తమకానధవును కందర్పకేళిచె
 నంగ నెంతనేపనిలీవరించసాగు । యక్కడమసంబటన్నను చిక్కురు
 మను । యాలనేకోపమనిన నేమేమొగొనగు । మేనువతిచంత మన
 స్థయావిలునిచెంత । నిలిపియాచేమ విగహంబు నెలుగుతోన ॥

సీ॥ పతిపిల్వవిల్వదా పలుకక వెడవెడ బనులచేగాలయావన మొనర్పు ।
మాటికిమాటికి మగనితోమిండ్లాడ్డి చలపాదితనమున నలిగియుండు ।
మమతతోనాధుండు మాట్లాడియించుక యటుమొగంబైనచో
మెటికెవిరుచు । రతిగాంచధవును చీరచరంగుమాసె సంచవ్వల
కేగు నిరాశగాగ । నెల్లగృహకృత్యముతయందుపేక్షనేయు । నఖల
భోగంబులను వ్యర్థమనుచురోయు । జారవిభుమిది మోహంబుసారి
కంటి । కాపురము నెల్లకుండు నాకలునకంటి ॥

ఉ॥ భామలజాతిచేష్టితవిభావములెల్ల నెరుంగుకామసం ।
గ్రామకోటియైనవిటరాయుడు మోహనమూర్తియంతయున్ ।
నామదిచల్లజేయుప్రియనాథుడు నన్నెడబాసెనయ్యయో ।
యామగడలయూసరస మేటికి తక్కినవేమియేటికి ॥

ఉ॥ కోరికకొన్ని నాళ్లుమదికొంక దొరంగకకొన్ని నాళ్లుచే ।
కోరకకొన్ని నాళ్లుజనకూర్చి విటుండొకడబ్బెనబ్బినన్ ।
వారకపేరులేనిప్రతిబంధము పెన్నిటినంచువచ్చినన్ ।
చారకపోరిబాపెనకటా మగనాలయిపుట్టజలున ॥

సీ॥ అలయించునుకవేళపొలయల్కచిక్కుల నెలయించునుకవేళసోగను
వగల । కరగించునుకవేళ కళలయింపువలంట మరగించునుకవేళమె
రగుమోవి । పలికించునుకవేళపాపురపల్కులు కులకించునుకవేళకొ
సరినవ్వి । యానించునొకవేళనరిదిమోమున మోముపూనించునుక
వేళపురుషరతికి । చిగురువిలుకానినైన నాసోగనుకాని । యొప్పలేద
న్నముదిమది దప్పినట్టి । యామగండేడ నేనేడయేడకేడ । నేటికీవా
రువీని పొందెవతెకోరు ॥

ఉ॥ ఆషికలైననేమిమగడా రడిబెట్టిననేమిచుట్టముల్ ।
వాడకయున్ననేమి సరివారలునవ్విసనేమికాపురం ।

బూడిననేమినాదగుప్రియుండెడ వాసిచనంగనేనునుక ।

తోడనెతోవనై తిమదిదోచక పొయెనికేమినేయునుక॥

గీ॥ యేకరణినై నవానితో నెనయుటాకటి కానిచోమేనిపైయాననుమా
నుటాకటి । యింతయేకాకమగడంచుని తనిమొగము । చూచిపైరిం
పలేను త్రికరణశుద్ధిగోళు ॥

చ॥ అనియనిశంబునెంచు మదనాశుగమదికనకుండనంబునక ।
ఘనమగుమూఁఛగాంచువగ కానివగల్గణియిచ్చకై జపుక ।
బెనిమిటిసేసడించుమదిపెక్కుత లంపులనించువాడువ ।
చ్చెననితలంచునెచ్చటను చీమచిటుక్కనినకజలింపుచుక॥

అని యాలాగు యాస్త్రీ విరహవేదన సహింపజాలక తనకిష్ట
మగు నొక నన్నాహకతైను బిలచి యిట్లనుచున్నది.

చ॥ ఏవంకజనెనొమాదీయ దయితుండెచ్చటనున్నాడోనే ।
నేవెంటబ్రయమోముగాంతు యికనేనెవ్వరితోదెల్పుదు ।
నీనవ్యాజవరోపకారపుగడేనెమ్మి ననుకబ్రోవవె ।
పావేవానికినావ్యభల్ దెలుపవేపుణ్యంబునీకయ్యెడిక॥

అని యాతేమనన్నాహ క తైను విటునివద్దకు బంపిన యిచ్చట
విటుండుతన ప్రియురాలియందు విరహంబు తాళజాలక నొక్కచోదిక్కు
తోచకకూచుకొండి.

చ॥ భ్రమగొనినట్లుమిన్ని రిగిపైబడినట్లుగ్రహంబుసోకిన ।
ట్లమితధనంబుగోల్పడినయట్లు ప్రపంచముగ్రుంకినట్లుచి ।
త్తమునికలత్వముండమది చాలిమిడిందగమేనుకండగా ।
భ్రమగొనియంతరంగమున చానిదలంచిదలంచియిట్లునుక॥

ఉ॥ చక్కదనాలకేమిరుచినంపదచిత్తము తొప్పుయ్యుగడుక ।
జక్కనగాదెఱింతనెర జాణతనంతొకచోటగానగా ।

మక్కువలోకమందెనహి మాటలపోడిమిదానికేతగుగ్గ ।

దక్కినభామినీమనులుదాని శతాంశముబోలనేస్తరే ॥

సీ॥ నునుపంటనామోవి నెక్కిచక్కనిసామి నెచ్చెనోయనుచు నాను
చునునెక్కు । సమరిపంతుగబల్కు మనుచుచెక్కిలగొట్టి కందె
నోయనుచు చన్దనుజేర్చు । సందీకకొగిలయందుచేర్చిచె మర్చె
నోయనిపయటచే నెనరవిసరుత్తడవుగాపడకచ్చిబడలితివ్రాయంచు
సయముగాజైకొని బయలులాగు । నట్టిచెలిబాశితలపోసి వెలసిఘా
సి । దాల్చినడచేసివెడడాసి తనుపురోసి । నిల్లడింపగనా యెహదై
వమాయ । ఏదిగతికేరవిరహాగ్ని కేదిమర ॥

సీ॥ బటువుగుబ్బలనెత్తిపక్కుకుహత్తి నావసునచెల్లించియందొకతై ।
కొనగోరునాటించికూర్చిపాటించిన తమకంబుకెరలించునలిరుబోసి ।
నాతెరపాలించివగలదేలించిన నలపులీడర్చినవన్నెలాడి । పావురావు
గబల్కి పట్టుకొనిచెక్కునాముచ్చటలే సమకూర్చు ముద్దుగుమ్మ ।
మక్కువనెనంగి కొరకెనమునుపొనంగి । గాకవిందిచకొమ్మ బంగారు
తొమ్మ । ననవిల్తులకు నెజ్జ నామిపజ్జ । నెన్నచొకచోటజేసినా నంక
లెపుడుదీప ॥

చి॥ యొసగినెయ్యపుగినుక సెంతయు మోక్షముసుంగులెట్టియా ।
కునుమనుగంధియున్నపుడు కొంకుచునేచెయిదాచనిద్రచె
గనరియట్లుమత్కరము గబ్బిచనుంగవపైకిదాల్చిమయి ।
నునులుచునీవిజార్చిన మనసాహరలీలలనెన్నకక్యమె ॥

చి॥ వకలోడనందిటాతొనిపి యొక్కలోడగవెలికేసియొక్కచే ।
రకమగుగుబ్బచన్నెకకడంబున పెన్నిరికొప్పబట్టిత ।
త్తకతకతాళమానములదారిగ గూడెనునన్నుజూచుచుగ ।
ఒకపకనవ్వునావలపులుంగుతొమ్మను జూచుతెన్నతో ।

సీ॥ వెనుదియ్యకుమటంచు వెడవిల్లుడాడించు జంత్రిపోలికకీలు జడనటిం
ప । స్తరనంగరంబున గురియుపువ్వులవాన క్రమముననులముత్త
ములురాల । మరుడనుజగ తెట్టిబిరుదు దక్కియుచూట్కిగళరవం
బులుఘటాక్కారమెనగ । చిత్తంబురాజ్యభిషేకాంబువులభంగిదో
డరించమట బిందువులుచెలగ । మదనపరదేవతాధ్యాన మహితని
ష్ఠ । బోలి యరమోహస్థకనుదోయి పలుకుమిగుల । మగసాగసు
జాణయాయుం త్రిమనునిదంత్రి । షగడసాలనుగెల్చిన పంతుమునను ॥

శా॥ ఏమాటాటిన జాళువారు నమృతంబేయం గమియించినా ।
హేమంపుందభుకుల్ తభుక్కును బలాయేదిక్కుముద్దాడినా ।
నేమాచక్కిరలప్పలంటినటులాలెచ్చట చైజాచినా ।
ప్రేమకాబెన్నిధి యబ్బినట్లగునయారెయాయోయ్యారేతగుకా ॥

సీ॥ దభుకుబంగరుఛాయగాజులల్లనమ్రోయగులకిపక్కకుహత్తికొంతనేపు
తనివిచాలకపేర్చి తనపైకిననుదార్చి వంతుగానమరతి గొంతనేపు ।
వదిచాలకెమరెక్కియనురాగమునమ్రొక్కిమితహత్తింపులకొంతనేపు
గసిదీరకటులేచి గ్రక్కున తమిలేచి కుసచగోరింతల కొంతనేపు ।
గొనముకోకిలరనముల గొంతనేపు ।
గొనమవగగుల్కుఫల్కుల కొంతనేపు ।
కరికిరిగించు వలపులకలిశిమెలకి ।
సాలకిసాలయించు నాతినేజూడనైతి ।

చ॥ కలిగినకొప్పుతో జటిలుగంధముతో విడబడ్డనై కతో ।
తలములవిల్లుపాళెమొక తట్టుతభుక్కును కట్టుకొంగుతో ।
సాలపులకన్నుల న్నిదురసాక్కులతో విరిపాన్పుడిగ్గినీ ।
వెలమినివచ్చువీ మది నెన్నడునొమదహంసగామినీ ॥

ఉ॥ పంతుదేలనే పెదవిచానకమానకతాళజాలనే ।
యంతటిదిట్టమే కనరకిప్పుడు నాకొకముద్దుబెట్టనే ।

వంతుల సైచోమరుదివాణము జూతునటన్న దాచకో ।
ఇంతులరేని, యింతచలమేటికి చీటికిమాటికి మాటిమాటికీ ॥

చ॥ అరిదికడాగిలొమ్మ మనముందపుటద్దపుటింటిలోపులక ।
సరసతమీరపెందోడల నందులపొందుల మోవివిందులక ।
తెరిమెచలంగిగూడి ప్రతిబింబిములక, గోనుపట్టిపట్టియా ।
గురుతులు వేట్క-నెండ్లొరులకు గనుపించ గనుండుటెన్నదో॥

సీ॥ ఆకాంతనాచెంతరాకున్న నక్కటాయీశంతు తాపంబు లెట్టులడగు ।
యామందయానయనామందనిలకున్న ఈమందమారుతంబెట్టులడగు ।
యారేమయాభామనానీమరాకున్న యీకామతాపంబుయెట్టులడగు ।
యారతారసమనారినాతాపురాకున్న యీతారతాపంబులెట్టులడగు ।
కలికితయడ లేకున్న కలత జెంద । జేయపురుగులతాపంబుమాయుల్లు
తాపకారణమైన యారకుగిరాని ।
మానభరియింది ప్రాణంబు బానుల్లు ॥

శ్లో॥ కవాకాంతాగారే పరిమళమిళితత్వవృక్షయనెకయాన ।
శ్యామాయాశకుచయుగభరం, ముసినవహా ।
అయెస్థిగైముగైచటులచయనే చంద్రవదనే ।
ప్రసీదేతిక్రోశన్ని విషమివనేష్యామిదివసాకా ॥

వకమనూహరమగు పడకటింటిలో మంచివాసనలు ఘుమాఘు
మాఱుంచు పూలపాన్పుమీద బయండి నిండు జవ్వనియగు కాంతయొ
క్క ప్రసవద్వంద్వమును నారొమ్మమీద నెత్తుకొని నానెయ్యంపుచలి
యా, నాముద్దులగుమ్మ నాచంచలాక్షి నాచంద్రవదనానామరుచంపు
ములకా, నన్నుకొగిలక జేర్చి, నీయధరనుధారపంజాననిచ్చి మరుసంగ
రంబుల నేలవేల్చామానినీమూగి, ఓవలపులసరగి, ఓపచ్చిక స్త్రువిగాపా

నెరజాకాయని నిత్యాదుల ననునయించుచు నాదినంబులెల్ల సౌకర్యటి ప్రాయంబుగా నెప్పుడు గడుపుచునూ.

అని యీ ప్రకారంబుగా విటపురుషుడు, విటశ్రీ, విరహావేద నను నహింపజాలక విలపించుచున్నాడు లోకములో పరశ్రీసాంగత్య మున కన్నమ హేచ్చగునుభీషు లేదనియులట్టిశ్రీ అనురాగవలెయైన అదియే అమృతమనియు పూర్వీకులు గ్రంథములయందు జాగడి యున్నారు నా యభిప్రాయము సహా అదియే.

→ పరశ్రీసాంగత్యముచే చెడుపు. ←

పరశ్రీసాంగత్యమే సుఖమనిజెప్పినకులశ్రీ సాంగత్యము సుఖ మునివ్వదా పెద్దలు తెప్పించునది పెరితనము పరశ్రీసాంగత్యము “యేమిసుఖమనిన” అన్న హారములులేక అవమానము నెడిగట్టి లోక నిందకు లోబడి ద్రవ్యనాశనము చేసుకొని బంధువుల తల్లితండ్రుల విడ నాడి అవకీర్తిపాలై దేహము కృపించి రోగాద్యుప ద్రవములుకలుగ జేసుకొనుటయే సుఖముగాని మరేమియు సుఖములేదు దీని అనుభవ కాలుల కేయిది జెలుసునుగాని దీని అనుభవములేనివాడికి జెలియదు పరశ్రీసాంగత్యము, సుఖములేదనియు చాలాకష్టములు తటస్థించున నియూ నా అభిప్రాయము “పేషాదలారా పరశ్రీని గోరిన స్వతం త్రములేక అతంత్రమగు కూసుగుడుచుచున్నాము, చాలాకష్టనష్టములు తటస్థించును చాలాధన వ్రయమగును, చాలా అమానుషత్యము కలు గును, అవకీర్తి పాలగుచుము.

శ్లో॥ స్వల్పస్నాయువసావశేన మలిననిర్మాంసమవ్యసీకా ।
కావలభ్యాపరితోషమెరిన చరస్తస్యతుభాకాంత్రయే ।
సింహుజంబుకమంకమాగ తమపితృత్వానిభాంత్రిద్విపం ।
నర్వత్కప్రకాగతోపి బాంచతి జుష్పత్కనుచాహంభలభే ।

కుక్క-వృల్లునుగు సరములతోడను మేదస్సుతోడను సూడుకొనియుండు మలిసమైన యముకనుపొంది మిక్కిలిగా సంతోషమును పొందుచున్నది. ఆయెముక ఆజంతువుయొక్క ఆకలిని దీర్చజాలదు, మరియు సింహము, సమీపముననున్న లేక సమీపమునకువచ్చిన నక్కనువదలి దూరమందున్న యేనుగనుచంపును. ఈపున లోకములోని జనులంతయు, నీచమైన పరశ్రీని కోరక తమతమ భార్యలతో సుఖించుడి.

శ్లో॥ రమ్యంకులశ్రీరతం ॥

కులచశ్రీరతియే సౌఖ్యము, యిదిగాక పరశ్రీని గోరుటచే.

శ్లో॥ సుఖించిందుమాత్రేణదుఃఖంపర్వతమేవవ ॥

అన్నట్లు సుఖముబిందు మాత్రము కష్టములు చూతామా కొండలకొద్ది.

శ్లో॥ నవ్వచ్చేన్యన్యవధూకభామ్ ॥

నవ్వముసందైనను పరశ్రీని గోరవద్దండి, యిన్నియుజెప్పనేల "అనుభవముపైసనే జెలుసును" యేమో వ్రాసినాడవి తాత్పరంచా యభ్యంతి ఇవన్నియు అనుభవ విషయములుగానవ్రాసినాను. పరశ్రీ సాంగత్యము కేయక సజ్జనసాంగత్యముజేయుచు, సజ్జనసాంగత్యముచే.

➡ సత్సాంగత్యము. ◀

శ్లో॥ భాద్యంధియోహరతిసిం చరివాచసత్య ॥

మామోన్నతిందికతి సాపమపాకరోతి ॥

చేతఃప్రసాద యతిదిక్షుతనూతిక్తిర్తిం ॥

సంతసంగతిఃకథయక్తిం నకరోతిపుంసాం ॥

సజ్జనసాంగత్యమునలన మూఢత్వము బోవుచున్నది సత్యమగు మాటలాడుట సంభవించుచున్నది, బహుమానాతికయమును గలుగజేయుచున్నది, సాపమను తొలగించుచున్నది, చిత్రము నిర్మలమునుగా

జేయుచున్నది, దిక్కులయందు కీర్తిని గలుగజేయుచున్నది కావున సజ్జనసాంగత్యముచే యేమి తానేకలుగదు.

శ్లో॥ ఆరంభగుర్వీక్షయిశీక్రమేణ లభ్యేపురావృద్ధిముపైతిపశ్చాత్ ।

దిశ్యేపూర్వార్థాపరాధాభిన్నా ఛాయేవస్తైత్రిఖిలుసజ్జనానాం ॥

మర్జనులన్నహము ప్రాద్దుటిపూటనీడ వలెపాడుగానుండు క్రమక్రమముగా క్షీణించిపోవును. సజ్జనులన్నహము మొదటకొంచమై రాగారాగా వృద్ధికాబోవును సాయంత్రినీడవలె అధికమగును గాన సజ్జనసహవాసము జేయుచు స్నేహితులను మోసబుచ్చక సమ్మివారిని చెరపక, (అనగా) స్త్రీలునమ్మినను చెరచవద్దండి, పురుషులునమ్మినను చెరచవద్దండి సమ్మివారిని చెరచి, మహాపాపమందును తానుచెడినను చెడవచ్చునుగాని మరిచేరిని చెరపరాదు సమ్మివారిని విడువగూడదు (యట్టివారు నమ్మినను విడువగూడదు. పుత్రమన్నేహితులు సమయమున ప్రాణమనను ఇత్తురు, (ఇందుకు దృష్టాంతము.)

సుబుద్ధి, ముప్పద్ధి, యని ఇద్దరు ధనవంతులుగలరు, ఇద్దరూవడ్డీవ్యాపారిము జేయుచుండిరి. సుబుద్ధియనువాడు భూతదయ పశ్చాత్తాపము కలిగిసవాచు, ముప్పద్ధియనువాడు, మహాపూర్ణాన్ని కలిగిచిత్తుడు, యిట్లుండగా సర్వజనులు సుబుద్ధివద్దినే లేవాదేవి విశేషముజేయుచు ముప్పద్ధి దగ్గరకు జనులు పోవడమేలేక బోయను, లేవాదేవి యప్పుడు నిలచను నానాటికి వాని ధనముచు క్షీణగతి ప్రాప్తించె, ఇట్లు లేనధనము వృద్ధిలేనిది జనులు తనవద్దకురాక మానుకొన్నది ముప్పద్ధి దెలుసుకొని సుబుద్ధియందు దేవమును పెంపుచేసి సుబుద్ధిని చంపదలంచి యుండె, ఇట్లుండగా, సుబుద్ధికి సుమతియను నొక అత్యంత మిత్రుడొకడు కలడు అట్టిమిత్రునికి వివాహమగువేళ సమీపించను, సుమతియను మిత్రునికి వివాహమగు చిన్నది 1000000 పతిలములు ద్రవ్యముకలది,

సుశీలకుని నామెపేరు, సుమతిపట్టణమునకు యామె పట్టణమునకు 4/10
 మైళ్ళదూరము యామె తలిదండ్రులకు పుత్రసంతానములేదు. ఇట్టి
 చిన్నదానిని వివాహమాడువో సమీపించినది కాగా సుమతియను
 మిత్రుడు సుబుద్ధి దగ్గరకువచ్చి, మిత్రుడనాకు వివాహవో సమీపించి
 నది నాచేత ద్రవ్యములేదు నీవు యిప్పుడు 1000 పదివేలు రూప్యము
 లిచ్చిన నాకు లగ్నమగుచున్నది పదిలక్షల ద్రవ్యమునహా లభించుచు
 న్నది యని ప్రస్తావముజేసెను సుబుద్ధి దగ్గర అప్పటిలో ధనములేనందు
 వల్ల చింతాకాంతుడై మిత్రుడా నీవుచింతిల్లవలదు లగ్నముచేసుకొని,
 నీవు భార్యతో సుఖముగానుంటే చాలును నాప్రాణమైనను ఇచ్చి పది
 వేలుద్రవ్యమును దెచ్చియిచ్చెదను అని తనపట్టణమంతయు విచారిం
 చెను పదివేలురూప్యములు ఇచ్చువారు లేకపోయిరి. అప్పుడు సుమతి,
 అయ్యో నామిత్రునికి లగ్నమువో సమీపించినది యిదిగాక పదిలక్షల
 ద్రవ్యము సహదోరుకుచున్నది యిట్టిసమయము విడచిన నామిత్రునికి
 లగ్నము కావడము కష్టసాధ్యముయని యోచించి తనయందు ద్వేషము
 పూని చంపదలంచి యుండినట్టి ముచ్చడిదగ్గరకుపోయి, ధనవంతుడా నీవు
 నాకు యీసమయమున పదివేలు రూప్యములిట్లు నీకుబాండువ్రాశి
 యివ్వగలను అనిజెప్పగా అప్పుడు ముచ్చడి నాకోరే-యీడరెను యీ
 విషయమును గురించియే వీనిని జాపవలెనని యోచించి అయ్యో ను
 బుద్ధీ నీవు అడిగినట్లుగా ధనమునిచ్చెదను పది దినములలోపుల నాధన
 మును యివ్వకుండిన నీడొక్క-యందు 2 కేరలు మాంసం నేనుకోనుకొన
 వచ్చునా, అట్లు ఇచ్చుబుద్ధియుండిన కరారు వ్రాశియిమ్మని అడుగ
 సుబుద్ధి, నాప్రియమిత్రునికి లగ్నమయితే చాలును నాప్రాణముపోయి
 నను చింతలేదు నామిత్రుడును ఖముగానుంటున్నాడు గదా అనిదలంచి
 యాకరారుకు ప్రెప్పకొనెను, యిట్టికరారునకు సుబుద్ధి ప్రెప్పకొన్నసంగతి
 సుమతికి తెలిసినదై తటాలునవచ్చి సుబుద్ధినిచూచి, సుబుద్ధీయట్టి పెరి

వని జేసెదవు నాకు లగ్నములేకున్నను చింతలేదు ఇట్టి కరారునకు
 ప్రెప్పకొనకూడదని యన్నివిధములగా ప్రార్థించినను సుమతికి మంచి
 మాటలు తెప్పి పది దినములలోపల ద్రవ్యమీకుంకిన నాడొక్కయందు
 2 శేర్లు మాంసం నీవు తీసుకొనవచ్చునని కరారు వ్రాశియిచ్చెను. అట్లు
 వ్రాశియిచ్చి మిత్తనిచేతికి ధనము నెసంగెను మిత్తడు యాధనమును
 దీసుకొనిపోయి వివాహము జేసుకొనిన యిట్లు యాకన్యను వివాహ
 మాడి సుశీల, సుమతి, యిద్దరు నెకకేళి గృహమునందు సంతోష
 భరితస్వాంతులై యుండగా అక్కడికి నుబుద్ధి వ్రాశియిచ్చిన వాయిదా
 మీరివచ్చెను. అప్పటిలో నుబుద్ధి వక కాయితమును దీసుకొని మిత్తడా
 సుమతి నీవు లగ్నముచేసుకొని భార్యతో సంతోషముగా నుండువు
 గదా దీనినితలంచి నామనస్సున మిక్కిలి సంతసమొందుచున్నాను
 నేను వ్రాశియిచ్చిన కరారు వాయిదామీరినది అతడు సివిల్ కోర్టున
 దాఖల్ చేశియున్నాడు యీ నెల 12 తేది వాయిదా ఆతేది నాదేహ
 మున అతనికి 2 శేర్లు మాంసమిచ్చుటకు సంతసముచేనున్నాను యిక
 నన్ను నీవుజూడవు మిత్తడా నీ భార్యతోటి సంతోషముగానుండుము.
 అని జాబువ్రాశిపంపెను సుమతి సుశీలకేళి గృహంబున క్రీడలు నల్పు
 నమయమునకు యాజాబువచ్చిచేరెను సుమతి యాజాబునుచూచి
 దుఃఖాభియందు మునింగి కన్నులనీళ్ళుగార్చుచు భార్యనుజూచి నీకోస
 రమై నామిత్తని జంతుకొంటిని. నాకు యీజన్మమేల నామిత్తని కష్ట
 వేళకు నేను బోవుచున్నానని విశేషముగా సంకటపడ అప్పుడు మాను
 శీల, నాథా దిగులొందకు, నాదేహము, నాద్రవ్యము అంతయు నీదే
 గదా, నీకు కావలగినంత ద్రవ్యము దీసుకొనిపోయి నీమిత్తని బ్రతికించు
 కొని వేగిరరమ్మ యిదిగో యీవుంగరముదీసికొమ్ము నాయందు నీకు
 నమ్మకమైన ప్రేమపుంకిన యీవుంగరమును యవ్వరికి యివ్వవలదు.
 బోయిరమ్మనితెప్పగా సుమతి కావలగినంత ద్రవ్యము దీసుకొని తనవట్ట

రామునకువచ్చి మిత్తనిచూచి దిగులుపడవలదని జెప్పి పదివేలురూప్యము లిచ్చి Barrister, నుంచి వ్యవహారమాడుచుండగా, వాది ప్రతివాదులు భయము Barristersను వుంచి వ్యవహారమాడుచున్నారను వర్తమానము యిచ్చట సుశీల దెలుకొన్నదై తాను రహస్యముగా ప్రతివాదివరం బ్యాల్మిప్రసక్త యిట్లని కాకితం వ్రాశెను.

To

Ramachendra Banerjee, Esq.,

Barrister-at-Law,

MADRAS.

SIR,

May I request you to lend me your dress for appearing as your substitute on behalf of your client in Suit No. 146 on the file of Madras High Court Sessions, in re-compensation thereof, I promise to pay you Rs. 10,000 in addition to the Rs. 10,000 your client has agreed to pay you. All that I request you is to intimate to your client that, as you have too many engagements there, you are sending a substitute and to request the Court to post your case on the 25th of this month. Meanwhile please call over here so that we may talk over the matter personally.

Yours faithfully,

RAJA SUSELAMMA,

Conjeevaram.

మ-రా-త్రి, బ్యాలిష్టరు రామచంద్ర బెనర్జీగారికి

శాంచీపురం రాజాసుశీలమ్మ నమస్కారములుచేసి వ్రాసుకొన్నది

146 న్యాయ ప్రతివాదిపరం మద్రాసు సెక్షన్ కోర్టు.

అయ్యా,

యీనెలబరు సంవత్సరము ప్రతివాది తమకుయిచ్చు పదివేలు రూప్యములుకాక నేను పదివేలు రూప్యములు నేను యిచ్చుచున్నాను, తమ క్రస్తులంతయు నాకు తక్షణం పంపవలసినది. తాము బదిలీగా యింకొకరిని పంపుచున్నానని చెప్పి యీనెల 25 తేది వాయిదా వేళే ట్టు జడ్జిగారిని ప్రార్థించి తాము తక్షణం యిచ్చటకివచ్చి దర్శనమిచ్చి నాతోమాట్లాడి వెళ్ళవలసినది.

తమవిధేయురాలు,

రా జా సు శీ ల మ్మ

శాంచీపురము.

అని యీలాగుజాబువ్రాసి అతని ముడుపులన్నియు తెప్పించు కొని బ్యాలిష్టరుగారితో సంబంధ విషయములు తెలుసుకొన్నదై యా తేదికి సరీఘాబయలు దేరి ప్రతివాదినిచూచి దిగులు చెందకుమని ధైర్యమునుతెప్పి, జడ్జిగారి యదట పురుషరూపముతో కూర్చొని యుండగా యామామాపురుని తేజస్సునకు రూపమునకు జ్ఞానము నకు వాగ్ధోరణకు వాదిపరంబ్యాలిష్టరు, వాది, జడ్జి, సభవారందరు, అచ్చుపైందుచుండగా ప్రతివాదినిచూచి, అయ్యాసుబ్బుది నీ కరారు ప్రకారం నీదొక్కయందు 2 శేర్లు మాంసమును వాదియగు దుర్బుద్ధి

కోసుకొనునట్లు జెప్పము నీవు వ్యవహారమాడుటచే ప్రయోజనము లేదని జెప్పగా, దుర్బుద్ధి సంతసించెను, సుబుద్ధి స్నేహితుడు వెళ్ళి వెళ్ళి యేడ్చుచు, ముందువచ్చిన బ్యాలిష్టసువుంకిన మామిత్రుని బ్రతుకించు నేమోయనుచు, అయ్య భ్యాలిష్టరుగారు, జడ్జిగారు (Judgement) జడ్జిమెంటు చెప్పకమునుపే మామిత్రుని ప్రాణమునుదీయుటకుపక్రమించితిరని వామూలకూర్చొని యేడ్చుచుండగా, సుశీలయగు మాయాబ్యాలిష్టరు, దుర్బుద్ధినిచూచి అయ్యవాది యిక యెందుకు నిదానము యీతఁగిణమున ప్రతివాదిఁక్కయందు రెండు శేర్లు మాంసం కోసికొనవచ్చు అని చెప్పి దుర్బుద్ధి నాకోర్కె యీ జేరెనని సుబుద్ధి దగ్గరకువచ్చెను. అప్పుడు బ్యాలిష్టరు సుబుద్ధిని పరుంచుమని జెప్పెను, పరుంకిన సుబుద్ధిఁక్క శీఘ్రుటకు దుర్బుద్ధి మంచిక త్రినిచే బూసగా సుశీలయను బ్యాలిష్టరు అయ్య దుర్బుద్ధిక త్రి పదునుగాలేదు క త్రిని బాగాదుద్దకరమ్మ అనిచెప్పెను అప్పుడు దుర్బుద్ధి క త్రిని బాగానూరి సుబుద్ధి ఁక్కశీఘ్రుట కుపక్రమించెను. అప్పుడు సుశీలయను బ్యాలిష్టరు, జాక్యరును దగ్గరవుంచుకొని అయ్య దుర్బుద్ధి నీకవారు ప్రకారం 2 శేర్లు మాంసముచకు యెక్కువ తక్కువకాక కోసుకొనవలెను రక్తంవకతోట్టుయైనను యివతల రాకూడదు మాంసంమాత్రం కోసుకొనవలెనని అట్లుకాకరక్తము బయట వచ్చినను మాంసము హెచ్చుకమ్మి కోసినను సుబుద్ధి ప్రాణముపోయినను నీవే జవాబు చెప్పవలెనని రెండు శేర్లు మాంసమునకెంతో అంతయే నీకు అధికారమని చెప్పి, దుర్బుద్ధి యీవిషయములకు దిగులుపడి నా పదివేలు రూప్యములు నాకుయిస్తేచాలును, నాకు మాంసం అక్కరలేద నెను. అప్పుడు బ్యాలిష్టరు, ఓహో అట్లకాదు. నీకరారు ప్రకారంవాయిదా మీరినది మాంసమునకే నీకు అధికారము రూపాయలుకు అధికారములేదనిజెప్పి దుర్బుద్ధి ఇన్నుడై వెళ్ళిపోయను అప్పుడు సుబుద్ధి,

సుమతి, జడ్జీ, వధవారందరు సంతసించిరి. సుబుద్ధి నుమతి సుశీలయను బ్యాల్మీష్టరునుచూచి మీకు కావలసినది యిచ్చెదమని చెప్పగా, సుశీల యను మాయా బ్యాల్మీష్టరు అయ్యా మీరు లక్షయిచ్చినను నాకవస్య కములేదు యీసుమతి దగ్గరనుండు పుంగరమును యివ్వమని అడుగగా అప్పుడు సుమతి యోచించెను. ఆహా నాభార్య యీ పుంగరమును యవ్వరికి యివ్వవలదని యన్నోవిధములుగా నాకు జెప్పియున్నది. నామీద ప్రేమపుండినట్లయిన యవ్వరికి యివ్వవలదన్నది యితడా మి త్తని ప్రాణము గాపాడినాడు. నాభార్య నాయందు విసుకుజెందినను చింతలేదు నామిత్రని బ్రతికించిన యీతడు సంతోషబడితేచాలును యని యాపుంగరమును యామాయా బ్యాల్మీష్టరుకు యిచ్చెను అప్పు డు సుబుద్ధి సహా సంతసించెను. బ్యాల్మీష్టరు గ్రామమునకు బోయను పిమ్మట కొన్నిదినములకు సుమతి, సుశీల గ్రామమునకు బోయను అప్పు డు సుశీల నాథా యుంగరమేదియన యీవిషయమంతయు జెప్పెను అప్పటిలో యామెనవ్వి తానుచేసిన నాహాసమునుజెల్పి యుంగరమును జూపించి నాథా బార్యకన్నను మిత్రుడే యెక్కువ, బంధువులు తల్లి తండ్రి అన్నదమ్ములు బార్య వీరెవ్వరికి వైకానుక సమయమందు కనికరమురాకు మిత్రునికి కనికరము కల్గును మిత్రునిలో సమానముగు వస్తువయీ వృద్ధియందులేదని జెప్పెను కాబట్టి పుత్రముల సాంగత్యము ప్రాణమును గాపాడును.

శ్లో॥ విరహేపిసంగముఖిలు పరస్పరసంగతంమనోయేషాం ।

హృదయమపివిఘట్టితం చేత్సంగోవిరహంవిశేషయతి ॥

లోకములో ఏశ్రీపురుషులయొక్క మనస్సు పరస్పరాను రా గముతో నూచుకొనియుండునో, అట్టివారు వకరినివకరు విడచినను, దూరదేశమందున్నప్పటికి కూడా, సమీపమునందున్నట్లు సంగమును గో చుచున్నారేగాని దూరమందున్న మాత్రముననే వియోగముగాదు. ఏ

శ్రీపురుషులయొక్క మనస్సు పరస్పరానురాగము లేనిదియగునో, అటువంటివారు వక గ్రామమందుండినను వియోగమునే గలుగజేసును వారినివకను వదలుకొనుట కిష్టముగానుండును. సమీపమునందున్ననువియోగమే కలుగునుగాన యిట్టిశ్రీలు నన్నినపుడువారిని విడనాడుటతెరచుట చాలా అన్యాయము.

శ్లో॥ స్నేహనాహివరమపుటితో నపరంసంజాతవిఘటితస్నేహః ।

హృతనయనాహివిపాదీన విపాదీభవతినఖలుజాత్యంధః॥

స్నేహము జేయుకుంటుంటే వృత్తిమము స్నేహముచేసి మరల దానిని విడపింపజేసుకొనుట వృత్తిమముకాదు. కన్నులు కొన్నిదినములు బాగుగాగనుబడుచుండి పిమ్మట నవిపోయినవారికి ముఖముగాని పుట్టుగుష్టనకు ముఖము కలుగనేకలుగదు గదా.

పరోపకారార్థము యీదేహముగాన పుట్టిలు మిమ్మునునన్నినపుడు చెరచెక వర్తించుడి.

శ్లో॥ పరోపకారాయఫలంతివృక్షః పరోపకారాయచరంతిగావః ।

పరోపకారాయవహంతిచవృక్షః పరోపకారార్థమిదంశరీరం ॥

వృక్షములు పరోపకారార్థము ఫలించుచున్నవి గోవులు పరోపకారార్థము బిడుకుచున్నవి. ననులు పరోపకారార్థము ప్రవహించుచున్నవిగాన పరోపకారార్థమై పాలుపడి దేహమును సాధికారత నొందించుడి, పరోపకారార్థము పాలుబడుచుండు తాటియొక్క, విషయమును గురించి, వ్రాయుచున్నాను.

శ్లో॥ (పరోపకారార్థమై పాలుపడువారలు) శ్లో॥

దేశమండంతలనూ, నేనుచూచినంతలో, పరోపకారార్థమై త్రికరణకుద్ధిగా పాలుపడువారలు, కొందరుకలరు, వారెవ్వరన బ్రం॥ శ్రీ॥ మద్దగిరాలూకు బేడతూగు గ్రామం, పంచాంగం కృషశాస్త్రులవాడు,

వీరు అపథము పలుకనివారు, నిష్కలమైన మనస్సుకలవారు, సమస్తప్రాణులయందు దయకలవారు, కోపము సుత్యజించినవారలు, పరోపకారార్థమై తనదేహమునైనను యిచ్చుయిచ్చ గలవారలు.

కం॥ లోకాపవాదమునకిత డాకంపమునెందఱొరులయందుగుణంబుల్!

జీవోనిసంతోషించును ప్రాకటగురుభక్తిగలుగుభవ్యుంకితడే ॥

మడకశిరాతాలూకా అసంతపురం గ్రామములోనుండు సుఖవసతి, బ్రాంహ్మణ, బ్రం॥ శ్రీ॥ అష్టావధానులవారి కుమారులు రామాశాస్త్రిలవారు, వీరు పరులకు, పుష్కారములు చేయుటయందును సమస్తప్రాణులయందు దయయుకలవారలు.

హిందూపురం తాలూకు, హిందూపురములోనుండు, వైద్యం, బ్రం॥ శ్రీ॥ ఛత్రం నానెప్పగారు, వీరలు పరోపకారార్థమై హిందూపురంపై శ్వేచ్ఛేష్టావద్ద, అన్నచత్రమునుగట్టించి వచ్చినవారల నాదరించుచు చక్కగా అన్నదానముచేయుచు సమస్తప్రాణులను, వారివలనెఱుఁచుచు, నేటిపుడెట్లు అనుభిరుచును వహించి, లోకమందంతటను, కీర్తివహించి యుండు, వీరు మహాత్ములు.

పెనగొండతాలూకు తలమర్ల గ్రామనివాసులగు, వెంకట రమణాచార్యువారి కొమారులు, మ॥రా॥రా॥శ్రీ॥ హనుమంతరావ్ గారు, వీరు కోపములేనివారు, ఆశాపాశమును కోశివేళినవారు, సమస్త సందర్భములను దెలిశికవారలు, పరులకు మంచినీటిమార్గమునుపఱచెడించువారు.

పెనగొండతాలూకా నారశింపల్లి గ్రామనివాసులగు, మ॥రా॥రా॥శ్రీ॥ నారాయణరెడ్డిగారువీరు సమస్త జాతివారియందు, అనురాగము కలిగి, మంచిహృదయముచే, పరోపకారమును జేయుచు దేహమును సార్థిక్యత, నుండించువారు.

పెనగొండతాలూకా, కొత్తచెరువులోనుండు, దేవాంగం అగసరి నారెప్పగారు, వీరు మంచి, నెనరై సహృదయము కలవారలు, తమ్మును

యవలై నను నమ్మిన చక్కగా పరోపకారార్థమై పాటుపడువారులు, మంచి
 తెంపుగలిగి దానముచేయుగలవారలు, ధర్మవరిం దాక్టర్, విజయగంగం
 మొదలియాడు, వీరుమంచిమనస్సు, స్వప్రసాదలయందు దయపరోపకా
 రము వీటయందు పాటుపడువారలు, కిడపవైశ్య, యాదాళినాగమ్మగారు
 వీరు అన్నదానమునందునను, పరోపకారవిషయమునను ప్రతిలేని దాన
 ము, చేయుచులోకమునందు మిక్కిలి ఘనతనువహించి దేహసార్థిక్యతను,
 బొందించు యీమెవిషయమై, యంతజెప్పినను జెప్పవచ్చును. హిందూ
 పురంతాలూకా ముల్లుమోదుగ పల్లెరా, రాజేశ్రీ శనివారిం తిమ్మరెడ్డి
 గారు వీరు దానమిచ్చుటలో తెంపుగలిగి దానముచేయువారలు అన్న
 దానము చేయువారలు పరోపకారమందు మిక్కిలి శ్రద్ధగాపాటుపడువా
 రలు. హిందూపురంతాలూకా కొట్టిప, గ్రామంచివాసులగు, మ-రా-
 రా-శ్రీ, రెడ్డికరియల్లగారి, తిమ్మరెడ్డిగారు వీరు మహాంసకులు, నకరికి
 దానముచేయుటలో, తెంపుగలిగి, దానముచేయుచు పరోపకారార్థమై,
 చక్కగా పాటుపడువారులు, హిందూపురంతాలూకు పరిగి నరిసాపురం
 గ్రామము, పంచాంగం, బ్రంశ్రీ, శివరామాశాస్త్రిలవారు వీరు పరోప
 కారమందు, అన్నదానమందు, చాలా, యిచ్చగలవారలు, యిదేతాలూ
 కు, పరిగి కొత్తపల్లి గ్రామములోనుండు, మ-రా-రాజేశ్రీ, వైశ్యసుబ్బ
 శెట్టిగారు, వీరు సమస్తప్రాణులను, (ఆత్మవత్సర్యభూతానీ) అను వ్యాయ
 శాస్త్రోక్త్యా సమస్తప్రాణులను తనవలనె, జూచువారలు. అపద్ధమును
 బలుకనివారలు, సమస్త జాతులవారికి, అన్నదానమును విశేషముగా
 జేయువారలు, దానమిచ్చుటలో, నకరి ప్రోత్సాహమునకు లోబడియి
 వ్వకా, జన్యగుణముగా, శ్రీకృష్ణలక్ష్మీగా దానమునుసంగువారలు వీరి
 యొక్క గుణమును యంతనివర్నించి జెప్పనలవికాదు, ముఖ్యములో నో
 పకారార్థమై చక్కగా, పాటుపడువారు, వీరివిషయము యంతజెప్పినను
 జెప్పవచ్చును.

కం॥ పరులేమనినసహించును పరులయధర్తంబులెత్తిపలుకడితండుకా ।

పరదూషణవిసమెల్లదు పరదూషణసేయన్బ్రాహ్మణునిపావనశితడే ।

పావగడతాలూక కనకాపురం గ్రామంమేజిస్ట్రేట్, మహారాజేశ్వరీ, వాసుదేవరావుగారు, వీరు అన్నదానమునందును దేవతాభక్తియందును బ్రాహ్మణ భూజయందును సమస్తప్రాణులయందు దయకలిగి చక్కగా పాపపడువారులు, యిదేగ్రామమందును, మరారాజేశ్వరీ, మాసరాజనవల్లి, వెంకట రమణయ్యశెట్టిగారు, వీరలు దేవబ్రాహ్మణ భక్తియూ పరోపకారార్థమై చక్కగా, దేహమునుకట్టించి, పాటుపడువారలు. మహాకవిరాతా! కల్లుమరిగ్రామం కరణం మరారాశ్రీ, భాస్కరరావుగారు, వీరలు, సమస్తప్రాణులయందు దయకలవారలు, దేవతాభక్తి బ్రాహ్మణసేవ పరోపకారార్థమై పాటుపడకము మొదలుగా కలసత్కార్యములయందు ఆశకలవారలు, యిదేగ్రామం గ్రామంమేజిస్ట్రేట్, మ-రా-రాశ్రీ, దానెగొంట్లవారు, వీరు పరోపకారార్థమై, తెంపుకలిగియు, సమస్త ప్రాణులయందు దయకలిగియు, ఇచ్చుటయందు మితిలేని బుద్ధికలవారియై యుండువారు, హిందూపురంతాలూకా కమ్మవారపల్లె రామప్పగారు వీరు అన్నదానమున నందును. పరోపకారము నందునను చక్కగా పాటుపడువారు, వీరు ప్రతిసంవత్సరమునందునను చైత్రమాసంబున రామజయంతిని జేయుచు బహుజనులుకు అన్నదానమునుచేయుచున్నారు. వీరియొక్క బుద్ధి అతిక్లాసీయము, గోరీబిడలూరు తాలూకు హొసూరు వెలనాడు జ్వాలంభట్లవారు వీరు మహాసత్పురుషులు పరోపకారమందు చాలాశ్రద్ధకలవారు సమస్తప్రాణుల పుష్కారార్థమై ఆగ్రామ సమీపంబుననే పదివేలురూపాయలు వరువకు ఖర్చుచేసి భారీచెరువును కట్టించినారు. ఛత్రముకట్టించినారు, తోపువేయించినారు, ప్రతిసంవత్సరంబున నృసింహజయంతిని జేయుచు బహుజనులకు అన్నదానమును చేయుచున్నారు, వీరు చైవమునందు బ్రాహ్మణ

లయందు చాలాభక్తిగలవారు. మహాక శిరాతాలూకా, కేతెప్పలి మరా
రాజేశ్రీ, యారెగొండ్లువారు వీరు చాలానందర్యములు తెలిసినవారు
పరోపకారమందున భూతదయయందున అన్నదానమందున చాలానమ్మిక
కలిగినమనస్సు కలవారలు. హిందూపురంతాలూకా దిన్నమీద కొడి
గివల్లిగ్రామం, పం॥ బ్రహ్మశ్రీ॥ వే వెంకటరావుగారు, వీరు అన్నదా
నమందును భూతదయ స్నేహితమునందును పరోపకారమందును బాగు
గా పాటుపడువారలు మహాకశిరాతాలూకు రేకులకుంట వైశ్యయల్లప్ప
గారు వీరు ప్రతిపత్సరకాతీతక శుని దింబున కృత్తికోత్సవమును
చేయించుచున్నారు, బ్రాహ్మణులకు బ్రాహ్మణేతరులకు విశేషముగా
అన్నదానముజేయుచున్నారు. వీరు 51-60 ధర్మోపనయనములు చేసి
యున్నారు 2-3 ధర్మవివాహములు జేసియున్నారు, వీరు పరోపకారము
కొరకు చక్కగా పాటుపడువారలు.

మహాశిరాతాలూకు రాయాపురం నరకేశొండ్లుగారు, వీరుమం
చి రశిశిఖామణులు తెంపుకలిగి దానముచేయువారలు పరోపకారము
కొరకు చక్కగా పాటుపడువారలు.

పినుగొండతాలూకా పామురుర్తి బయలరెడ్డిగారు, కదిరితా
లూకా దొరిగిల్లు వెంకటరెడ్డిగారు వీరుపుణ్యయరియందు మూడుజెప్పి
యందు వారివిషయములన్నియు వీరియందు జగత్ప్రశిద్ధముగా అవరిం
చియున్నవి విశేషముగా జెప్పనేల మధగిరితాలూకా పెద్దదానీవట్లం
మ-రా-రా-జేశ్రీ, కరణం హనుమంతరావుగారు, వీరుసకల విద్యాప్రవి
ణులు దేవతావిషయమై పరోపకారవిషయమై చక్కగా పాటుపడు
వారలు. మద్రాసు, గంగాబాయమ్మగారు యామె, కంచియందు అన్నస
చిత్రము శాశ్వతముగానుండునట్లు స్థాపించియున్నది కంచియందు ఇంక
ను చిత్రములున్నను యామెచిత్రమందు రాత్రిపగలు 5-6 వేలు
బ్రాహ్మణులకు అన్నదానము జరుగును, అతిశ్రద్ధానుసీయము.

మ-రా-శ్రీ॥ మడకశిరాబండ్ల సజపుగారు వీరు తెంపుకలిగి దాన ముచేయువారలు మంచిమనస్సుచే పరులకు వ్రవకారముచేయువారలు.

మ-రా-శ్రీ॥ గుత్తికరణం వెంకోటరావుగారు, వీరు సమస్తప్రాణుల యందు దయకలవారలు సమస్తసందర్భములను దెలిసినవారలు పరోప కారార్థమై ఆగ్రామముపైకి మంచిబుద్ధికలిగి, పాటుపడువారలు, మ-రా శ్రీ, సవ్యహ మడక శిరాగాల్వూకులోనుండు, తహశీల్ దాక్-హుసూరు రామస్వామిగారు వీరు సకలప్రాణులయందు దయ, దేవతార్థ క్రియ, కవి తా చమత్కారమూ, వేదాంశస్థానమూ న్యాయాన్యాయ విచారణ, సత్యవాదిత్వము, మొదలుగాగలిగిన సద్గుణములుకలిగి పరోపకారార్థ మై పాటుపడు మహానుభావులు వీరివిషయమందు, సద్గుణములను యన్ని తెప్పిననూ జెప్పవచ్చును పాపగడతాలూకు మాసరాజనప్లలి కర ణం, మ-రా-రా-శ్రీ, వెంకట్రావుగారు వీరు అన్నదానమందు జగత్ప్ర ణ్యుతి వహించినారు స్వదేశీమెడికల్ హాల్, ఆయుర్వేద యూనాని శా స్త్రీవైద్యులు, ఎన్. సి. నంచిగారు, 23 రెడ్డిరామన్నవీధి, మదరాసు, వీరు పసిబాలుర సంరక్షణార్థమై ధర్మార్థముగా ఒక ఆస్పత్రిని ఏర్పాటుచే నియున్నారు, వీరివద్ద మంచిమందులు సరసముగా దొరుకును వలయు వారు వీరికేట్లాకును. తెప్పించుకొని చూడవచ్చును.

పరోపకారార్థమై, పాటుపడువారలలో నాకునమ్మికగా తెలియుం డువారలు వీరు లోకోమౌదంతటను, పరోపకారార్థమై పాటుబడి పుణ్య మును సంపాదించి కీర్తి వహించుదురని, భరతఖండనివాసులగు భ్రాత లను, మిక్కిలి వేడుచున్నాను. వివేకముకలిగి యిందలి విచరించియుండు విషయములన్నియు గ్రహించి సవాచారసంపన్నులై, యుండువలసినది.

→ (వివేకముపోవు మాగ్గము) ←

శ్రీ॥ తావదేవకృతినామవిస్ఫుర త్యేషునిర్మలవివేకదీపకః ।

యావదేవమకురంగచక్షుషాం తాద్యతేచటులలోచనాంచలైః ॥

లోకమునందు పండితులుకూడా, యంతకాలమువరకు మృగనే
 త్రముల వంటి నేత్రములుకల స్త్రీలకడకంటి చూపుచేత, చూడబడరో
 అంతవరకు పండితులకు స్వచ్ఛమైనను వివేకముగల దీపము ప్రకాశించు
 చుండునుకాని, స్త్రీలయొక్క చూపునకులోబడిన వివేక ముండనేరదు.
 కాబట్టి నేదాంతశాస్త్రము, సంపూర్ణముగ నభ్యసించిన పండితులవా
 క్కుచేత, మాత్రము, స్త్రీగంగము నుద్దేశించి, విచిత్రవలయునని
 జెప్పుచుందురేకాని, వాస్తవముగా విచిత్రకాలము. యత్రని ముగించేత
 చక్కబడిన మొలనూలనియెను. నాభిగములచేత ప్రకాశించుచున్న
 స్త్రీలయొక్క, జనునానందేశములను. యవ్వకు విచిత్రగలను, యవ్వకు
 విచిత్రకాలము. విచిత్రనివానికి వివేకముండుకాలము, యంతశాస్త్రము
 జనువినను. యంతవివేకము కలవాడైనను, సంసారముందు తగులు
 యుండిన, నద్దలి దొంగకుటమర్లభము, పై విషయములలో యంతజెప్పి
 నను జెప్పవచ్చును. యత్నములేయే. ప్రారబ్ధాను సారముగా యేయే
 విధముగావలయునొ. ఆయావిధముగా జగునుగాని, కాకిమానదు.

➡➡ విత్తి మాన్గము ◀◀

శ్లో: యోనహృష్యతి నద్యేష్టినశోచతి నకామితి ।

శుభాశుభపరిత్యాగి భక్తిమాన్యస్యమేషయః ।

గతార్థాన్నాను శోచంతి నార్థయంతే మనోరథాః ।

• వర్తమానేనవర్తంతే తేషాం పండితాశ్చియాః ।

యవకు సంతోషింపడో, యవకు ద్వేషమునుండడో, యవ్వ
 కు దుఃఖంపడో, యవకు శుభాశుభములను వడలుకొని, భగవంతుడగు
 నాయందు భక్తికలవాడై, యుండునొ, వాకు నాశిష్టమైనవాకు, పాం
 డవులు గలిగిన యర్థమును గురించి. దుఃఖంపకు, రానిదానిని గోరకు
 యేవి లభించియున్నవో, దానితో తృప్తినుందియుండును, కావున

పాదపులు నాకు ప్రియమైనవారలు, అని భగవంతుడగు, శ్రీకృష్ణుల వారు, అష్టనులవారికి జెప్పిన వాక్యములను గ్రహించి, గతించి పోయి సదానిని, స్మరింపకయు, రాబోవుదానిని గురించి యాలోచింపకయు, అనాలోచనగా దోషకీనదానిని అనుభవించుచు, ఈదేహము అనిత్యమనియు, లోకములందు త్రాశ్వితమైనది. యావది లేదనియు, దైవమాయలో జక్కియున్నామని నలంచి, పుసపుసు చేయప్రయత్నములలో పుణ్యము సంపాదించు ప్రయత్నమే ముఖ్యముగాజేయుచు సమస్తపాపములకు నిష్ఠములకు ఆధారభూతమయి, యీసంసారము, భార్య, పిల్లలు, శల్లి, శంక్రి, సోదరులు, బంధువులు మొదలుగాగల లోకమును, మిథ్యయని దలంచుచు.

శ్లో॥ కృష్ణత్వదీయ పదపంకజ పంజరంతః ।
మదైవమేవితేన మానసరాజహంసః ।
ప్రాణప్రయాణసమయే కఫవాతశిథ్లః ।
కర్తావరోధవిదా స్మరిణంకుతస్థః ।

పై కృష్ణా, నియొక్కపాదములనే. పంజరములో మానసరాజహంసయైన నన్ను యిప్పుడేనేయుము, ప్రాణము బోవుసమయమందు కఫముచే కంఠముకట్టిస్తాడే. నిన్ను స్మరిణజేయుట అవునాగాదో, యని దేవాదిదేవుని స్మరిణజేయుచు ఉండవలెను.

శ్లో॥ ఆధ్యాత్మనివత్తంతే స్మృతానేమిత్రబంధవాః ।
సుకృతం ముక్తుతంతైవ గచ్ఛంతమనుగచ్ఛతి ।

మనము సంపాదించియుండు ద్రవ్యము పరమాత్మ పంచభూతాత్మకమైన శరీరమునూకి వెల్లుచున్నది. యీటియందును, మిత్రబంధువులు, భార్య పిల్లలు మొదలగువాగు పంచభూతాత్మకమైన శరీరము వెంటికి స్మృతానమువలన నుత్తరు. త్రాశ్వితమైన పరమాత్మ వెంటికి

రారు, తాను చేసిన పుణ్యము, పాపము, పరిమాన్ని వెంబడివచ్చునే కాని, మరెవ్వరురారు ఆ శాశ్వతమైన యీదేహమును, సంసారం బు ధిలో పడద్రోయక విరక్తిమార్గము నవలంబించి, వేదాంతమార్గము నభ్యసించి, స్వయంజ్యోతిని, తన్ను తాను దెలుసుకొన్నవాడై, భగవంతుని నాన్నిధ్యము కేరుకురని ముఖ్యాంశము.

శ్లో॥ భోగేగోగభయం కులేచ్యుతిభయం విత్తేన్యకాలాద్యయం ।

మానెదైస్యభయం గుణేఖలభయం రూపేజరాయాభయం ।

శాస్త్రీవాదిభయంబలేరిపుభయం కాయేకృతాంతాద్యయం ।

సర్వోపస్తుభయాన్వితం భువిన్యకాం వైరాగ్యమేవాభయం ।

భోగేచ్ఛగలవారికి రోగభయము, సత్కులమువారికి కులమున నెరిసుకెలుగునను భయము, ధనవంతులకు, రాజభయము మానవంతులకు దీనత్వము సంధించునను భయము గుణవంతులకు దుర్తాప్తుల భయము, శాస్త్రజ్ఞానులకు వాదిభయము రూపవంతులకు మునలితనము ప్రాప్తిచు ననుభయము బలవంతులకు శతృవులభయము శరీరమునకు, యమునిభయము, లోకమునందుండు సమస్త విషయములకు, భయము కలదు, వైరాగ్యమునకు, భయమేమి కలదు. గ్రాహ వైరాగ్యముతో సమానమైన పదార్థములేదని, యీపదార్థమునుగైకొని కృతార్థులగుటకు ప్రయత్నముచేయవలయును.

—శ్లో॥ వేదాంత మార్గము. శ్లో॥—

శ్లో॥ బ్రహ్మసూత్రం పరమసుఖదం కేవలంజ్ఞానమూర్తిం ।

విశ్వరూపం గగనసదృశం తత్సమన్యాదిలక్ష్మ్యం ।

యేకానిత్యం విమలమచలం నార్వాదానాక్షిభూతం ।

భావాతీతం త్రిగుణరహితం సద్గుణంతన్నమామి ॥

శ్లో॥ గురుర్భ్రుంహ్నా గురుర్విష్ణుర్గురురేవ మహేశ్వరః ।

గురుస్సాక్షాత్పరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురవేనమః ॥

శ్లో॥ గురవేనర్వలోకానాం భిషజేభవరోగిణాం ।

నిధయేనర్వవిద్యానాం చక్షుణామూర్తయేనమః ॥

శ్లో॥ వ్యాసశంకరరూపాయ ప్రణవార్థస్వరూపిణే ।

సూత్రభాష్య కృతేతన్మయిగురవే కరివేనమః ॥

➡ వేదాంత ప్రకరణం ◀

మితృలారా, నశ్వరమైన ప్రపంచము స్థిరమని యంచదగినదే, మాయయనబడును, యీలాటిమాయాంధకారమును బోగొట్టుటకొరకు చతుర్వేదములు, మన్తములు, అష్టాదశపురాణములు, ఉత్తిచరిత్రముదలగుచవి. విచారమునకు అధారములైననూ, అనాది శిద్ధమయిన ఈ మాయనుతొలిగించుటకు అసాధ్యమై మహనీయులైనవసిష్ఠ, విశ్వామిత్ర, జమదగ్ని, కశ్యప, భరద్వాజ, వాలఖిల్య, మైత్రేయ, కణ్వ, కాత్యాయన, యాగ్నవల్క్య, మొదలైన మహనీయులు, తొమ్మిది ముక్తిఫలములబట్టిపోయిననూ మాయయొక్కలోతు తెలియక దివ్య సంవత్సరములు తపోనిష్ఠులై, ఉండినను ముక్తిద్వారము తెలియక మాయాగృహమందు సంచరించి, యీనవయోగ సిద్ధివల్ల జ్ఞానోదయమై అల్పవిచారమువల్ల కలిగిన, అజ్ఞానాంధకారమైన, మాయానివృత్తి, అచంద్రప్రతియైన, నిజముక్తిని స్వస్వరూప అనుసంధానమువల్ల, తన్నుతాను తెలిసినవారిలై, జీవన్ముక్తులై నారని, నమస్త పురాతని హసములయందు, మనము వింటున్నాముగదా ? ఇప్పటికాలమందు అల్పమతులైన మనము, చిత్తస్థయిర్యత ఉంచుటకొరకు, మహనీయులుచూసినతొమ్మిది మార్గములుబట్టి పోయినయదల, పదియవమార్గమైన, జ్ఞానయోగమనెను, తెలుతురులోపడి, సుప్రకాశమైన తమయొక్క, స్వస్వ

రూప జ్ఞానవెలుతురులో, అజ్ఞాన నివృత్తినిజేసి, పరమానందమును
 బొంది, దేహాదిప్రపంచమును, దగ్ధపట న్యాయముగానెంచి, నిజముక్తు
 లగుదురనుట. నిజమైన వేదాంతమార్గము గదా పేమిత్వలారా
 మొదటి సోపానమైన, మంత్రయోగము నవలంబించి, వాక్కుద్ధి పొంప
 టయే, మంత్రయోగమని జెప్పదురు. యీసప్తకోటి మహామంత్రము
 లకు శిరోరత్నమైన, ఆత్మస్వరూపమైన, గాయత్రి మహామంత్రమే సర్వ
 శ్రేష్ఠమని, వేదోదితముగా నున్నదిగాన, యీలాటి మహామంత్రయోగ
 మును. కాలము నూత్నప్రకారము. మంత్రతాగ సహితముగా, మహా
 గాయత్రి స్వరూపమును, వాచ్యార్థ, లక్ష్యార్థములయందును, మంత్రా
 ధిదేవత స్వస్వరూపమును ధ్యానించి, నిధిధ్యాసముల యందుండనయడల
 సంశయములేక వాక్కుద్ధికలుగును, (వాక్ అనగా) సమస్త విధమునకు,
 ఆధారభూతమైన వాణీయనబడును. యీయొక్క వాణీనిజ యించిన
 యడల, అన్యవిద్యలను జయించి, పరవిద్యను నాధించవచ్చును, యీ
 లాటి మంత్రయోగమునకు, క్రమమయిన, అంగములుండవలయు యీ
 అంగములవల్ల, మంత్రము సజీవమవలయును, అంగరహితముగా నుండిన
 యడల నిర్జీవమంత్ర మనబడును. అంగసహితమైన సజీవ మంత్రమునె
 అనుష్ఠించవలయును, అంగము లెల్వీయనగా, భూశుద్ధి, భూనిశుద్ధి, అంగ
 ర్థాత్మక బహిర్థాత్మక, ప్రాణాయామ, దిగ్బంధన, రత్నయంత్రము, జన
 సచక్రోద్ధారము, ఘటచక్రము, షడామ్నాయమూలం, పరస్పర సాం
 ప్రదాయరహస్యము, కుషి, దేవతా, ఛందస్సు, బీజం, ఆకృతి, మంత్ర
 పల్లవం, మంత్రసంస్కారం, మంత్రదీక్ష, ఖడ్గ, మాలా, కవచ, తంత్ర
 బలి, స్వభావ, మైత్రి, గణకా, ప్రసవ, ప్రకృతి, వికృతి, ప్రియ, అనంద,
 యీలాటి అంగన్యాస, కరన్యాసయుక్తముగా, అనుష్ఠించివయడల, సమ
 స్తకారణములకు మూలకారణమైన, యీ గాయత్రియను సజీవతను
 స్వాధీనము పరచుకొనునదే. మంత్రయోగ మనబడును, యీలాటిమం

త్ర యోగమును, కారణగురువులవల్ల, మంత్రోపదేశము పొంది, యీ ప్రథమ సోమానమునుదాటి ద్వితీయసోపానమైన హఠయోగము నవలంబించి, సాధనచతుష్టయ సంపన్నుడైన ముముక్షువుయమ నియమ, ఆసన ప్రాణాయామ, ప్రత్యాహార, ధారణధ్యాన, సమాధిస్థితీయందు, నిష్ఠాగరిష్ఠుడైన తపస్వియే, అణిమాద్యష్ట సిద్ధులనుపొందుచుని, పాతంజలిమహాపురుషులయొక్క మతము, యీలాటి యోగమువల్లనే, సమస్త పురుషులు, దేవదానవులు, యక్ష, కిన్నర, కింపురుషులు, సిద్ధసాధ్య, పక్షుగులు, మొదలయినవారలు, అణిమాద్యష్ట సిద్ధులనుపొంది, సమస్తలోకములయందు, ఇచ్ఛామాత్రముగా సంచరించి, ఆయునికార్ణయము లేక, బ్రహ్మలిఖితమును జయించి, ఇచ్ఛాసుఖమును పొందిరని, పూర్వకథాసార సంగ్రహమువల్ల, మనము యల్లప్పుడు వింటున్నాముగదా ఆలాటి హఠయోగము నవలంబించి, మంత్రయోగమువల్ల చిత్తవృద్ధినిగలిగి, సాధనచతుష్టయ సంపన్నుడైన, ముముక్షువుయమ మనకు దశలంగములను నిగ్రహించి, నియమమనె, దశలంగములను పరిగ్రహించి, యశ్చైనాలుగు ఆసములను నభ్యసించి, రేచక పూరక కుంభకమనెను, ప్రాణాయామమునుజేసి, మలిచమైన పాపపురుషుని దగ్ధముచేసి, నిర్మలమైన మనస్సుచేత, ప్రత్యాహారమువల్ల, అంతరేంద్రియ బాహ్యేంద్రియనిగ్రహమునుజేసి, చిత్తివృత్తిని, అస్తి, భాతి, ప్రియస్వరూపమగు, సచ్చిదానంద స్వరూపమయిన దివ్యతేజస్సుయందు, చిత్తివృత్తిని భ్రామిమధ్యమందును, అపురహీమందునిచి, ఈ ధారణబలముచేత, ధ్యానముచలించక, పూర్ణసుఖమైన సమాధిస్థితీయందు, ఉండుటే హఠయోగమనబడును, ఈలాటియోగమునకు ముఖ్యకారణమైనదే, ప్రాణాయామము (ప్రాణాయామమనగా) ఈప్రాణాయామము త్రివిధములుగా నున్నది, ముముక్షువుయనువాడు, పద్మాసనానాదుడై నాసికాగ్రమును మధ్య అనామికా గుండుములలో బట్టి వామనాసాపుటముచే పదహారు మాతృకలు

పూరించి అరవై నాలుగుమాతృకలు కుంభకముచేసి (కుంభకమనగా) వాయువునిలపి, మూలమంత్రమును పఠించి, ధ్యేయవస్తువును జూచుచు, ముప్పై రెండు మాత్రుకలు, దక్షిణానాసాపుటముచేత, రేచకము (అనగా) వాయువునిడచి, పునహా అదేనాళిక ద్వారమువల్ల, మొదటచెప్పినప్రకారం పూరించి కుంభకమువల్ల రేచించడమే, ప్రాణాయామమనబడును, ఈలాటి ప్రాణాయామమువల్ల, కాయశిద్ధినిబొంది, మూలాధారస్వాధిష్ఠ మహిమూరక, అనాహత, విశుద్ధ ఆజ్ఞేయ, శింశుమార, ధృవ, సహస్రార చక్రములయందుండు, రహస్యమును దెలసి ముక్తిసానమందుండు సాక్షాత్పరమాత్మని, దివ్యస్వరూపమును ధ్యానించి ముక్తులగుటయే రెండవ సోపానమయిన, హఠయోగమనబడును, మూడవ సోపానమయిన, లయయోగము నభ్యసించవలయును, పృథ్విని అప్పుయగు అప్పును, అగ్నియందు అగ్నిని వాయువునందు వాయువును ఆకాశమందు ఆకాశమును అవకాశమైనమహాత్మ్యమందు, అవకాశమును మహాతత్వమందు, మహాతత్వమును చిత్రిమందు చిత్రిమును మనస్సునందు, మనస్సునుబుద్ధియందు, బుద్ధిని జ్ఞానమందు, జ్ఞానమును ఆత్మస్వరూపమైన, నిజసుఖమందులయించుటయే, లయయోగమనబడును. యీమూడవ సోపానమును చాటినయడల, తొర రాజము, అమరస్థయోగమనడు రెండుసోపానములుచాటి. ధర్మయోగంబనెడుసోపానములనెక్కి త్రివిధములగు బాహ్య అనన్య, అంతరములైన ధర్మమార్గయత్రయములవల్లను సత్య, రజస్తమోగుణధులైన, వారనుష్ఠించవలసిన పథమేమనగా, (బాహ్యధర్మి) "అనగా" దివ్యలోకమైన, వైకుంఠ, కైలాస, సత్యలోకములనెడు, త్రిలోకములలోనుండు, నిత్యసత్యస్వరూపులైన, బ్రహ్మవిష్ణు మహేశ్వరుల, సగుణరూపమైన, దివ్యవిగ్రహములనుబట్టి, నిత్యనైమిత్తకకర్మాదులనుదీర్చి వేదోక్తప్రకారముచేత, సాలంకృతమైన, చతుర్ముఖయుక్తమైన, సాయాప్యమగు విగ్రహాదులను, నవవిధములైన, ధర్మమార్గము

లచే, షోడశోపచారములయిన, పూజలొనర్చుటయే బాహ్యభక్తి అనబడును. నాశరహితములైన, కైలాస వైకుంఠములందును నిజమూర్తులను అనన్యభావముచాత, విజవస్థలమందు, పరిశుద్ధాత్ముడై నిర్మలమైన మనస్సుచేత సుఖాననమునునుండి, అంతర్లక్ష్యయుతుడై, చతుర్భుజయు క్తులైన, సాలంకారమూర్తులయందు చిత్తవృత్తినిలిపి యడతెగిని మనోదాఢ్యమువల్ల దివ్యసుందర విగ్రహములను నవరత్నస్థితమైన దివ్యసింహాసనమునందు ఆవాహనచేసి, సమీచీరమైన వస్త్రాభరణములచేతలంకరించి, చంద్రసూర్యాగ్నికళలను, మూర్తులందు నిలిపి, సామూహిక కళ యుక్తమగు దివ్యసుందర తేజోధిష్ఠితములగు, మూర్తులను, మనోభావముచేత, మానసపూజలొనరించి, మృదుమధురమైన మాటలచేత, మూర్తులను స్తోత్రముచేసి, శుద్ధసాత్విక మనెను, కర్పూరమును జ్ఞానాగ్నివల్ల, ప్రభవించి, నిజమూర్తి స్వస్వరూప పరిపూర్ణానందమునెను, సాగరముగోమునుగుటయే, అనన్యభావమనబడును, యిదియే, అబరీష, అక్రూర, ముదికుండు, పహ్లాడు, పరాశర, నారద, శుక, కౌనక, బకదాల్బ్య, భీష్మ, పుండరీక, వ్యాస, కుత్సాంగద, అర్జున, హనుమంత్, నసిష్ఠ, బలి, ఇంద్రదామరేమొదలైన వారలు యీ అనన్య భావముచేత, అనూకూలీరియందు, మూర్తిధ్యానమువల్ల, దేహాదిప్రపంచమును, అయింది, సాహోక్య సుఖమునుపొందిరిని, మహాభాగవతాదిగ్రంథములయందు, జెప్పబడియున్నది గదా. ఈలాటి మూర్తులను, బహుకాలము ధ్యానించుటచే కలిగిన పరిపూర్ణానందమువల్ల, ధ్యానధ్యేయవస్తువుయేకమైని ర్వికల్ప, సమాధిస్థితియందు పరిపూర్ణానందమై ఏకమైనిత్యమై, విమలమైఅచలమై సర్వదా నాక్షిభూతమై సుఖదుఃఖరహితమై, భాసాతీతమై వాణిమహమ్మక గోచరమై ఉండుటయే, అంతర్భావమనియు, నిదనుఖమనియు, యాత్రివిధమైన, భక్తిసూర్గములనెను సావానములు గల దివ్యజ్ఞానమును కలిగి, ఆత్మ అనాత్మ విచారపరుడై వివేకవైరాగ్య

శమాదిషట్కము ముముక్షుత్వమనెడు సాధనచతుష్టయ సంపన్నుడైనవాడేముముక్షువుయనబడును. (అనగా) “మోక్షాధికారి” (వివేకమనగా) అత్త “అనాత్మవిచారం” వైరాగ్యమనగా అస్తివినహా అన్యపదార్థములయందు యిచ్చలేకయుండుట” (శమాదిషట్కమనగా) శమ, దమ, తితిత్, ఉపరతి, శ్రద్ధ, సమాధానా, యివియే. సాధన చతుష్టయములనబడును యివి అభ్యసించినవాడే. ముముక్షువు “మోక్షాధికారి” అధికారియైన మనుజుడు. సద్గురువుల నాశ్రయించి. వారి ఆనుగ్రహములకు పాత్రుడై, మనోవాక్కాయ కర్మలచే, శీత్రూషణేయుచు వేదాంత తత్వ రహస్యమును తెలియవలెను. యీ ప్రకారము తెలిసినవాడై, అస్తివినహా వేదపదార్థమును లేదనియు మాయాభాసమైన, ప్రపంచము మిథ్యమనియు. అస్తి నే, సత్యమనియు, నిశ్చయించి నిశ్చయజ్ఞానము కలుగుట “జ్ఞానమనిపేస” అఖండల, ఏకరస, అద్వైత, సత్యజ్ఞానము, నిత్యనిర్మల, స్వయంప్రకాశ, పరిపూర్ణ వస్తువైనా. జాతి, ప్రియరూపమైన, సచ్చిదానంద స్వరూపమైన, అద్వితీయమైన, పరబ్రహ్మమందు, మిథ్యాస్వరూపమైన, ఇచ్ఛాయను మాయకలిగి, ఆనాయవల్ల, అవకాశముకలిగి, అవకాశమే ఆకాశమై, ఆకాశమందు నాయువుకలిగి, నాయువునందు అగ్ని, అగ్నియందు అప్పు, అప్పుయందు పృథ్వీ, పృథ్వీయందు ఔషధములు, ఔషధమువల్ల అన్నము, అన్నమువల్ల, శోణితము, శోణితమువల్ల మాంసము, మాంసమువల్ల మేదస్సు, మేదస్సువల్ల అస్తి, అస్తివల్ల ఇంద్రియము. ఇంద్రియమువల్ల పిండోత్పత్తి, యీ పిండమే పృథ్వీ, అప్పులేజస్సు, నాయువు, అకాశములనెడు, పంచభూతములయందును పంచపంచ అంశములనుపొంది, పంచవింశంత్యంశములై ఘటమాయను. యీఘటమే, సూలశరీరమనబడును, యీశరీరమునకు జ్ఞానేంద్రియములై గు, (అనగా) శ్రోత్ర, త్వక్కు, చక్షు, తిహ్వా, ధ్రువాణములనుపని, ధ్రువాణేంద్రియములు, నాస, పాద, పాణి, ఉపస్థ, నాయువు

లనెఱు, యివియే, ఎరు క్షాంతియములు, ప్రాణ, అపాన, వ్యాన, ఉదాన, సమాన, యివియే పంచప్రాణములు, మనస్సు, బుద్ధి, సహ, చేరిన, 17 సప్తదశ క్షాంత్యమైన సూక్ష్మ దేహమనబడును, దీనికి ప్రాక్షుడే అధిదేవతా, కారణదేహమనెఱు, సప్తావరణముచేత జేరిన మాయా స్వరూపమైన, అజ్ఞానకారణ దేహమనబడును. యీలాటి దేహాది ప్రపంచమే, తానని భ్రాంతిజెంది, మాయాంధకార కుహరములోఁబిడ్డి భావనాత్రయమువల్ల, జాగృత్స్వప్న, సుషుప్తలనెడి, అజ్ఞానప్రపంచమును, సత్యమని యెంచుటయే, అజ్ఞానమనబడును, యీలాటి అజ్ఞానమును పోగొట్టుటయే, సుజ్ఞానమనబడును, ఈలాటి సుజ్ఞానియైనవాడు, స్థూలదేహము నేనుకాదనియు, స్థూలదేహముచుండును, పృథ్వీసంబం

జ్ఞో అస్తిమానస్త్వచోనాడి రోమాంచై వాదిపంచకం ।

పృథ్వీపంచగుణంచై వ తదంశానిప్రక్షీ ర్తితా ।

అస్తి, మానసము, త్వక్కు, నాడి, రోమము, పృథ్వీసంబంధము, యీవింశతిములు నేనుకాదనియు.

జ్ఞో శ్చేష్టమూర్తిః తథాస్వేద, శ్చ శోశోతమేవచ ।

ఉపాహవగుణంచై వ తదంశానిప్రక్షీ ర్తితా ।

శ్చేష్టము, శోశితము, లాలము, మూత్రము, స్వేదము, జలసంబంధము, ఈ వింశతిములు నేనుకాదనియు.

జ్ఞో త్కుభాత్పిష్టలిథానిద్రి ఆలస్య, సంగమేవచ ।

అగ్నిపంచగుణంచై వ తదంశానిప్రక్షీ ర్తితా ।

కుభ, తృప్త, ఆలస్య, నిద్ర, సంగమం, అగ్నిసంబంధమైన, విరుగుణములు నేనుకాదనియు.

శ్లో॥ చలసంధావనంచైవ ఆకుంచననిరోధనం ।

వియోగశ్చేతి విజ్ఞేయవాయుపంచగుణాస్త్పతాః ॥

వాయుసంబంధమైన చలన, ధావన, ప్రసరిణ, అకుంచన, నిరోధన మొదలైన వస్తువు నేనుకానియు.

శ్లో॥ రాగ ద్వేషభయాలజ్ఞా మోహశ్చైవయథాశిథా ।

సభోపంచగుణాః ప్రోక్తింతదంశాని ప్రకీర్తితాః ॥

రాగము, ద్వేషము, భయము, లజ్జా, మోహము, అను ఆకాశ సంబంధమైన, ఈఅయిదు గుణములు నేను కానియు. ఈయిందైనై యెదు గుణములుచేరిన, సూలదేహములకు, నాక్షియైయున్నానని, సూక్ష్మదేహమును విచారించుచు, సూక్ష్మదేహమై, జ్ఞానేంద్రియములు నేను కానియు, కర్మేంద్రియములు నేను కానియు, పంచప్రాణములు, మనస్సు, బుద్ధి, నేనుకానియు, యెంచుటయే, సూక్ష్మదేహ నిసమనబడును, కారణదేహమైన, మిథ్యాస్వరూపమయిన, మాయయనను, అజ్ఞానము, నేనుకానియు. జాగ్రత్స్వప్న, సుషుప్తావస్థాత్రయములకు, దేహాత్రయములకు, నేను సాక్షివున్నాననియంచి, దేహాదిప్రపంచమేలే నందుచు, నాక్షిలీనమై, నేనే వున్నానని, నాకు పరిమాణములేని సర్వమూనేనై నేనేసర్వమై సుఖవిషాదహితమై, భావాతీతమై, పరమానందస్వరూపమై, అఖండల, ఏకరస, అద్వైత, సత్య, జ్ఞానానంద, నిత్య నిర్మల, స్వయంప్రకాశ స్వరూపమై, ఉండుటయే, నిజవస్తువయనియు, పరమాత్మయనియు, పరబ్రహ్మయనియు, సచ్చిదానంద స్వరూపమనియు, ఎంచి, స్వస్వరూపమైన, అన్తిపంచలక్షణమనస్కుడై, ఉండుటయే జ్ఞానయోగమనబడును, ఈలాటి జ్ఞానయోగమునల్ల, అజ్ఞాననివృత్తియై, పరమానంద ప్రాప్తియగునని, శ్మతిస్మృతి, పురాణాది హాసముల

యందు, జెప్పబడియున్నదిగదా, “మితృలారా” యీవిషయమును, అభ్యసించుట, దీనియందు ప్రవేశించి, కైవల్యపదముగనుట అనాధ్యమనియు, ముఖ్యము నేను జెప్పియుండువన్నియు గ్రహించక దైవేచ్ఛ వలనె కలుగుచున్నదిగాని మవప్రయత్నమేమియు సాగదనియు యంచ వలదు.

శ్లో. ఉత్సాహం సాహసంధైర్యం బుద్ధిశక్తిప్రరాక్రమం ।

షడ్భిర్నుష్యయత్నానాం సప్తమందైవచింతనం ॥

ఉత్సాహము, సాహసము, ధైర్యము, బుద్ధి, శక్తి, ప్రరాక్రమం యివి ఆరటివేరి, మనుష్యుడుచేసిన యావకార్యములేగాని. దైవసహాయము నొకపాలుమాత్రమే, భాతలారా, సర్వకార్యములకు, తప్పక ప్రయత్నముజయుచు, కీర్తిసహించి మనభరతభంజమును దేశభిమానులు, వృద్ధికి తెచ్చుచి మిక్కిలి విషయముగా ప్రార్థించుచున్నాను. ఈప్రబంధమునందలి విషయములు శ్లోకములు, పద్యములు, మొదలగునవి, కొన్నిగ్రంథముల సహాయముచే యిందు, కనపరచియున్నాను. యిందులో కొన్నిచోట్ల గ్రంథబాహుళ్యముచే శ్లోకార్థములు పూరా నేయలేకు ముఖ్యము అంశములు వేళియున్నాను.

ఈప్రబంధమునందు యన్ని నెరసులున్నను యన్ని అపశబ్దములున్నను, యన్ని అపలంఘములున్నను వక్రవక్రముగా తెలియబడని మాటలు తమవిడ్డ లాడుచుండుగా తలితండులు అమాటలనే, కిన్నగులు జేయు ఏదా మృదంగాది మొదలైన వాద్యములవలనే చిలుకపలుకుల వలన ఆలకించివిని యేలాగు సంతసించి ముద్దిమచున్నారో అలాగున ఈ గ్రంథమునందు యెన్ని చెనులున్నను, వాటిని యెంచక గొరి వింతుని ప్రార్థన ప్రార్థనలైనవారిలు దోషమును దీపివేసి గుణమునే ప్రధానముగా జేతురు. గాన నాయులు యన్నిదప్పులున్నను దూషించక

ఈ ప్రబంధమును గౌరవించురని భరతఖండ నివాసులగు భాతలను
గూర్చి ప్రార్థన జేయుచున్నాడు.

సంపూర్ణము.

నిర్ణయసింధౌత్పతీయ పరిచ్ఛేదే శ్రాద్ధనిర్ణయఃపేజీ. 844.

“శూద్రదృష్టాన్నగ్రాహ్యః పరాశరః”

శ్లో॥ తద్విష్ణోరితిమంత్రేణ గాయత్ర్యాచప్రయత్నతః ।

ప్రహేయేదన్నజాతంతు శూద్రదృష్ట్యాదీశుద్ధయే ॥

శూద్రుడన్నము చూచుటవలన కలగిన పాపనివృత్తికొరకు తద్విష్ణోః పరమంపదం అనుమంత్రముచేతను గాయత్రీ మంత్రముచేతను అన్నమును ప్రోక్షించిన శుద్ధిమెందును.

మద్యమాంసాది నిషేధః.

వృద్ధహారీతసంహితాయా షష్ఠాధ్యాయః.

శ్లో॥ సురాయామతిషేషస్తు ద్విహాగామ్యేవకీర్తితః ।

విశిష్టస్యాపిశూద్రస్య పాతిభ్యమనుకృతత్వత్ ।

బ్రహ్మక్షత్రియ వైశ్యులకే సురాపానము నిషేధముని చెప్పట కాదు శూద్రునకుకూడా నిషేధమే అన్యతము, మద్యమాంసము, పరస్త్రీసంగము, పరద్రవ్యాపహరణము, శూద్రునకుకూడా విశేషనరక ప్రాప్తియని మనువు వచించియున్నాడు.

“కన్యపశ్చ్యుతిః” “కన్యావిక్రయప్రశంస”

శ్లో॥ శుష్కేయేప్రయచ్ఛంతి మహితాంలోభమాహితాః ।

తేయాంతినరకేఘోరే యావదాభూతసంప్లవం ।

గమనాగమనాయోగా దేవంశుశ్చివిధీయ్యతే ।

యేవంజ్ఞాత్వాచయుక్తింతాం కన్యాంవిదేతసత్కులం ॥

సన్యాదైవేచపిత్రేచ దాసీన్యాదధనేవితా ।

క్రయక్రీతాతుసాదాస నసాపత్నీవిధీయ్యతే ॥

అగ్నిష్టామారిరాత్రాణాం శతంశతగుణాకృతం ।

ప్రాప్నోతిపునుషోడత్యా హూయమంత్రేరలంకృతం ॥

యస్తున త్యేగధర్తేణ పితాచార్పయతేసుతాం ।

సుప్రీత్యలభతెస్థానం యథాదక్షప్రజావతిః ।

యవ్యసు లోభమోహముచే యుక్తులై తమపుత్రికను క్రయమునకు విక్రయించుచున్నారో, వారు మహాప్రళయపరి యంతరిము ఘోరమైన నరకమును పొందగలరు.

శ్లో (నరకమరగా) ప్రియ

సీ । కరుకువగ్గములను కష్టమూలమునట్టి కరుకునకు నీడునుకొంతసేపు ।
జల్లుచర క్తముల్ వెళ్ళంగబల్లెల కొనరిగుమ్మునుకొకకొంతసేపు ।
కడకాలుబట్టి వెక్కనముగా నేలపై గూలనేయునుకొకకొంతసేపు ।
మిట్టచిక్కించిబల్లిగనూకి పల్లాలకుప్పునద్రోతురుకొంతసేపు ।
విద్యాన్నకన్యకావిక్రయానకుల । కంఠలలిధాచెందుచుగ్రాగిపోవు
కాచిపోయుచునీసంబుకరుగలేక । కోయుచునుకొకదండ క్రూర
మతుల ॥

ఈలాగు విక్రయించుటవలన గలిగినదోషము తెలుసుకొని కన్య నత్కులమందు బుట్టిన వసుజ్ఞిపొందవలయును 'ఈలాగు విక్రయించిన కన్యకకు, యజ్ఞములయందు, శ్రాద్ధములయందు, అధికారములేకు పురుషునిచే నేవింపబడు దానిగా జెప్పబడుచున్నది యిట్టివనిత దాని గాని ధర్మపత్నియనబడదు, వివాహంత్రముచే సంస్కరింపబడిన కన్యను యెవడు వసుజ్ఞిరకు అర్పణజేయుచున్నాడో, ఆతడు నూరుమూడులు చేయబడిన అగ్నిప్రేమాది క్రతుఫలమును బొందుచున్నాడు తండ్రి యైన యేపురుషుడు సత్యమైన ధర్మమార్గముచే వసుజ్ఞి కర్పణజేయు చున్నాడో, ఆపురుషుడు దక్షప్రజావతివలెనే సర్వోత్తమమైన పుణ్య లోకమును పొందుచున్నాడు.

వాశిష్టధర్మశాస్త్రీత్వ తియ్యోధ్యాయః॥ స్తుతిః॥ అశ్రోత్రి
యాననువాకా, అనగ్నయః శూద్రధర్మేనభవన్తి, నాసాబ్రాహ్మణోభవతి,
మానవంచాత్రముదాహరన్తి ॥ యోనధీత్యద్విజో వేదమన్యత్ర కురుతే
శ్రమం సజీవన్తే వశూద్రత్వ మాశుగచ్ఛతినాన్వయః॥

బ్రహ్మనిఘ్నులుగాక అగ్ని సైన్యాత్రములులేక, వేదము జనువక
నుంటున్నారో యబ్రాహ్మణుడు శూద్రప్రాయుడగు చున్నాడు, యిం
దుమనువుజెప్పబడిన శ్లోకముదాహరించబడును, యేవిప్రుడు వేద
మునుజనువక నితరవిద్యలయందు పరిశ్రమజేయునో వాడుబ్రతికియూ
వసవంశముతోగూడ శీఘ్రముగ శూద్రత్వమును జెందుచున్నాడు. నేను
జూచినంతటిలో మద్దగిరితాలూకా కనబాలోనుండు వేల్పాడు కొండావ
ధాన్లువాడు నోనున్న మహాశివాతాలూకా రేకులకుంట అసంతపురం
లోనుండు ములికినాడు శేషాద్రిశాస్త్రీలవాడు వకరున్నా వేదమును
జక్కగాజదివి యున్నవారలు.

“ దేవీభాగవతేనమస్కంధే అష్టమోధ్యాయః ”

శ్లో॥ అన్నానానియమోనాస్తి యోనీనాంచవిశేషతః ।

అశ్రమానాంజ్ఞానాంచశ్వే మేచ్ఛాకశాయగే ॥

ఇంక సర్వజనులు కలియుగమందు విశేషముగ అన్ననియమము
యోనినియమము అశ్రమనియమము లేక మేచ్ఛులగుచున్నాను.

(యిందుకు వృష్టాంతము) 1914 సంవత్సరమున చిన్నవట్టణ
మందు చాతుర్వర్ణములవాడు 40) మంది మహాసభగాజేరి అందులో
బ్రాహ్మణులు వైశ్యక్షత్రియ శూద్ర స్త్రీలను వివాహము జేసుకొన
వచ్చుననియు క్షత్రియులు వైశ్యశూద్ర స్త్రీలను వివాహము జేసుకొన
వచ్చుననియు వైశ్యులు శూద్రస్త్రీని వివాహము జేసుకొనవచ్చునని
యు శూద్రుడు శూద్రస్త్రీని మాత్రము వివాహము జేసుకొనవలెనని

యు పెద్దమనుష్యులుచేరి మీటింగుచేసినారు, యిందుకు చాలామంది వైపులేకు యావధను పునహాయేర్పాటు జేయబోవుచున్నారు.

అస్త్రలాభనుఖియానస్త పోధ్యాకమునీరితం ।

శృతిస్త్రుత్యాకంధర్మం తద్విరుద్ధంచాచరెత్ ॥

స్వలాభసౌఖ్యముకొరకు తపోధ్యాకములు విషయములు వచిం బజేసినను (అందులో ఇచ్చానుసరిచేవచింప బడినవి) అయినను శ్రుతి స్త్రుత్యాది ప్రతిపాదిత ధర్మములనే చేయవలయును గాని తద్విరుద్ధ ధర్మముల రాచరింపగూడదు.

మావద్ద సరకముగాదొంగకు జేషధముల జాబితా.

మాతలు	రు.అ.పై.	ధస్తములు.	రు.అ.పై.
జ్వరాంకుశం 30మా, గల సీసా 18.	0-8-0	శతపుణ్యస్తాధికధస్తం తులు 18	5-0-0
జ్వరభగిగుడం	... 0-8-0	తామ్రధస్తం	... 15-0-0
మహాజ్వరాంకుశం	... 1-0-0	వంగధస్తం	... 3-0-0
అనందధైరవి	... 0-8-0	ప్రవాళధస్తం	... 3-0-0
స్మిపాతధైరవి	... 0-8-0	పటికారధస్తం	... 1-0-0
చిత్రానందధైరవి	... 0-8-0	స్వర్ణధస్తం	... 30-0-0
రసానందధైరవి	... 0-8-0	రజితధస్తం	... 15-0-0
అధానారీశ్వరం	... 1-0-0	గ్రహంగధస్తం	... 3-0-0
కోడాసుడి	... 1-0-0	నాగధస్తం	... 3-0-0
గోరోజనమృతలు	... 1-0-0	మైలుకుత్తధస్తం	... 1-0-0
కమ్మరిమృతలు	... 1-0-0	రసధస్తం	... 10-0-0
యేలాదిమృతలు	... 0-8-0	గంధకధస్తం	... 5-0-0
హింగుకాదిమృతలు	... 0-8-0	శంఖధస్తం	... 3-0-0
రసాయనమృతలు	... 0-8-0	మనశిలధస్తం	... 1-0-0
పువ్వుమణిమృతలు	... 0-8-0	శిలాజిత్తుధస్తం	... 3-0-0
కాలాగ్నియదైరవం	... 1-0-0	గరుడగంధకధస్తం	... 5-0-0
బ్రహ్మత్తరసం	... 2-0-0	తెలిగారధస్తం	... 1-0-0
కామవత్తరసం	... 2-0-0	కుక్కునాగధస్తం	... 3-0-0
అగ్నిమహారకం	... 1-0-0	పంచలోహధస్తం	... 3-0-0
కాంబూలమృత	0-4-0		

	ర.అ.పై.		ర.అ.పై.
కూలకుకారభస్మం	. 5-0-0	కర్పూరద్రావకం పీచినే క	} ... 1-0-0
మేహకుకారభస్మం	. 5-0-0	కర్పూరద్యుతిష్టమందురు	
		పుష్కరద్రావకం	... 2-0-0
సిందూరములు.		లేహ్యములు	
తామసిందూరం కులం 18	... 15-0-0	మరీచిలేహ్యం కేరు 18	... 5-0-0
రససిందూరం	... 10-0-0	శొంఠిలేహ్యం	... 5-0-0
అన్న భేదిసిందూరం	... 3-0-0	పిప్పల్యాదిలేహ్యం	... 5-0-0
ఇంగ్లీ కశిందూరం	... 3-0-0	ద్రాక్షాదిలేహ్యం	... 5-0-0
కుక్కుటాండశిందూరం	... 10-0-0	ఖజూరాదిలేహ్యం	... 5-0-0
స్వర్ణ శిందూరం	... 80-0-0	మహాబిల్వాదిలేహ్యం	... 5-0-0
రసకర్పూరమాన 6 పలంకిసా 18	1-0-0	సాభాగ్యశొంఠి	... 5-0-0
కంక్వద్రావకం 3 పలం నీసా 18	1-0-0	సమస్తమేహములకు లేహ్యం	... 8-0-0
మరీచిద్రావకం	... 1-0-0	చల్లికిలేహ్యం	... 8-0-0
వోమద్రావకం	... 1-0-0	వీర్యవృద్ధికిలేహ్యం	... 10-0-0
కల్లుపక్షద్రావకం	... 1-0-0	రతిసమయమందు వీర్యము	} .12-0-0
పెట్టుపక్షద్రావకం	... 1-0-0	నిల్పటకు లేహ్యం	

స్త్రీలకురుకుకూల నెలసరి అంటుబడకుండుట పుండ్లుపాళ్ళులు మొదలగు చర్మి వ్యాధులకు యింకా సమస్తమైన రోగములకు మృతలు చూర్ణములు రసములు భస్మములు సిందూరములు ద్రావకములు పుష్పముల నూనెలు లేహ్యములు మొదలగునవి మావద్ద సరస ముగాదొరకును రోగి వయస్సు, స్త్రీ లేక పురుషుడు, ఏకాయుల, పేరు, గ్రామం, ఛాస్తు విడిఆక్షరములతో వ్యాధియొన్ని దినములుగావుండినది, వ్యాధిగుణములు దెలుపుతూ ఇందుకై 4-లో 1 భాగము అద్వాన్యగా మొత్తము పంపవలెనని అట్లు పంపినమందులు పంపబడును పోస్టోకోనువారె భరించవలయును.

అర్ధరూపంకి తెప్పించుకొన్న మందు వాపనుపంపినవెనుకకు తీసుకోబడదు.

వలయువారు యాగిందిలిరాసమునకు బ్రాసీ తెప్పించుకొనవచ్చును.

ఇతర పుస్తకములు ఔషధములు వలయువారు అర్థణా విక్రమ పంపిన మాకేట్లా కును పంపబడును.

ఫిట్లు, తులూ, చైద్యం, జ్యోతిషము, హరికథ, యాచిద్యల నభ్యసించవలెనని యిచ్చ యుండువారలు, మావద్దకువచ్చి నేర్చుకొనవచ్చును మాయింటియందు అన్నముచెట్టి ధర్మా ముగా విద్య నేర్పించడమాను వ్యాధిగ్రస్తులకు ధర్మార్థముగా వ్యాధిని గుణముతేసి పంప

డక్షాను తమతను గ్రామములనుండి ఔషధములు తెప్పించుకొనువారికి మూత్రము దుడ్డు తీసుకొని పంపడక్షానుగాని మావద్దనేవచ్చి కొన్నిరోజులు నిలిచి ఔషధములు తీసుకొనువారికి మూత్రము ధర్మార్థముగా చికిత్స చేయడమాను.

ఇట్లు,

పి. వెంకటాద్రి శాస్త్రి,

సేటిపుడ్యార్,

మలుగురు,

పోస్టు హిందూపూర్.

సర్వమంగళా.

47వేదిక కేవలము. పరిని చూచినపుడే సంతోషించును. పరి చూచినప్పుడు తల వంచుకొనును. ఇవతలవతల చూచువానిజంబున పరినిచూచును. పరికాలంబునకుచాద్యన యవములను నెల్లడిచేయును. ప్రయత్నపూర్వకముగ మదన సదనమును సిగ్గుచే మూసు కొనును, పరితో నాలింగనచంబువాది సౌఖ్యములననుభవించును. పరితో యధార్థముగ మాటలాడుచుండును, పరికి శక్యములగు ద్రవ్యముల నేయడుగును, పరిస్వల్పముగనిచ్చినను మిక్కిలి సంతోషమునుపొందును, పరి సంతన వస్తువుల నత్యాదరముతో గ్రహించును పరి ఆలింగనముచేసినప్పుడు ఆమృతమును పూసికొన్నట్లెంచును, మగడు నిద్రించినపిదప తాను నిద్రించును, మగడు లేవకమునుపు తానులేచును, పిదప మగనిని తొడతాకినిద్ర లేపును, ఇట్లు చేయునది పరివ్రత యనబడును, కావున స్త్రీ లిట్టి గుణములుగలిగి పరుల యందను రాగముతో వర్తించవలయు.

సక్యదపికులచాభి వ్యోగిని భిక్షుకీభి ర్నిటవిటఘటితాభి స్సంసృజే నై ననాస్య । మచిరమిదమముష్టైవభ్యమేవం వేత్రిప్రతిదిగమపిభర్తుర్యోభి జనేచ్ఛాం ఫిదిద్యాత్ ।

వ్యభిచార స్త్రీలతోడను, మంత్రవాదినులతోడను, బిచ్చపువాండ్రతోడను, నట విలులతో జేరియుండు స్త్రీలతోడను సహవాస సంభాషణాదుల జేయవలయు ప్రతిదిన మును తనభర్తయుక్క అభిప్రాయమెరింగి మచిర పదార్థముల వండవలయు.

శ్వచిదిం నిధృతేనాద్వారిచా నైవతిష్ఠే చ్చిరముఖగిరమస్తై విప్రి యాన్త్రయచ్ఛేత్ । ఇవిరళజరదేశే మంత్రయేన్నిషుకైని పురుష మపిచిత్తేన్మంత్రపాత్రుంవినాచ ।

• పరివ్రతయగు స్త్రీ, నిర్జన ప్రదేశమందుగాని తలవాకిటగాని యొకప్పుడైనను నిలుని గూడదు, భర్తకష్టముగాని మాటలనెప్పుడును బలుకగూడదు, జనములేనిచోటగాని ఇంటి పెరటి తోటలయందుగాని అన్య పురుషులతో సంభాషింపగూడదు, ఒక ఆలోచనలేనిది స్వపురుషులతోగూడ పలుమారు మాటలాడుట పలుమారు చూచుట కూడదు.

అనుమతిముపలభ్యాధీప్తితాస్యత్రయాచూచ్ఛయసమనువిది ద్యాద్య ప్తురుత్థానముగ్రే । గతతదివయిలేతుశ్వాపి మాంగల్య మత్రాణ్యుపచిత గురువిప్రధారయెన్నండనాని ॥

పరివ్రతయైన స్త్రీవివాహముల గోష్ఠి దేవార్చనాదుల కచ్చటికైనపోవలసినప్పుడు మగని యాజ్ఞానుసారించి వదిలెలు మొదలగు పరిచారంధవులతో గూడినవై పోవలయు,

మగడు కయినందిన పిదప తానుకయింది మగనికంటే ముందుగ తాను లేవలయును, భర్తదేశాంతరమునకు బోయియున్నపుడు మాంగల్యముతప్ప తక్కిన యాభరణముల భరించక గురుత్వము బ్రాహ్మణులు వీరియందు భక్తిగలిగియుండవలయు. 17వేద శేషము.

చతుర్థేహ్నితతస్సాత్వా శుక్లమాల్యాంబరాశుచిః । ఇచ్ఛంతి భర్తృసదృశం పుత్రంపశ్యేత్పురఃపతిం ॥ పూర్వంపశ్యేద్దృతుస్సాతాయా దృశం నరమంగనా । తాదృశంజన యేత్సుత్రం భర్తారందర్శయేదతః ॥

పిమ్మట నాలుగవ దినమున స్నానముచేసి తెల్లని వస్త్రములను పుష్పములను ధరించి శుద్ధిర్భూతురాలై పతి సమానుడగు పుత్రుని గోరుచున్నది ముందుగ భర్తను చూడవలయు, ఏలననగా స్నానము చేసినతోడనే ముందుగ నెట్టి పురుషుని జూచునో వానివంటి పుత్రుని కనున కాబట్టి ముందుగా పరిశే చూచునది.

ఋతుస్తుద్వాదిశనిశాః పూర్వాస్త్రీశశ్చేనిందితాః । ఏకానిశీచ యుగ్తాసు న్యత్పుత్రోన్యాసు కన్యకా ॥

స్త్రీలకు ఋతువయినది మొదలు ౧౨ దినములవరకు ఆర్ద్రము కనపడుచుండుట వలన నది ఋతుకాలమనబడును వానిలో మొదటి మూడుదినములు. ఏకాదశి ఇది నిందితములు, సరిదిగినముల యందు గూడిన పుత్రుడునులేని దినములయందు గూడిన కన్యకయు జనించును.

ఉనద్వాదశేవర్షాయా మప్రాప్తః పంచవింశతిం । యద్వాధతే పుమాగగ్భంకుక్షీస్థస్సవిపద్యతే ॥ బాలోవాసిచిరంజీవేజ్జీవేద్వాపర్షతేంద్రియఃతస్మాదత్యంతబాలాయాంగర్భాభావంనశ్శారియేత్ ।

౧౨ ఏడవ రోజున స్త్రీయందు ౨౫ సంవత్సరములరొబడిన పురుషుడు గర్భాభావముచేసిన యాగర్భము కుక్షీయందే ఆపదకొంది ప్రసవించును, ఒకవేళ గర్భము నిలిచి శిశువు జనించినను బహుకాలము జీవించదు, జీవించినను ఇంద్రియపటుత్వ లేకుండును, కావున విక్లిష్టి. బాల్యముగల స్త్రీయందు గర్భాభావము చేయుకూడదు.

సాత్వయిత్యా తతోన్యాయ్య సంవిశేతా ముదాన్వితా । ఉత్తనాతస్తనాయోపి త్రిషేదంగైస్ససంస్థితైః । తథాహి వీజంగృహ్లాది దోమైస్సస్థానమాస్థితైః ॥

స్త్రీ పురుషు లొకరినొకరు ప్రేమకాళ్యములచే నూరదించుకొని సంతోషమువల్లనే పండితవలయు స్త్రీ భర్తయందే మనస్సుగలది కాగుగ నుంచబడిన

గలదై కలెల బంధవలయు, అట్లగుటచే స్వసాన స్థితవాతాదిదోషములచే వీజుమాను
గ్రహించును కావున శ్రీ రతి కాలమునందు కామరీ రేకమాచేనుపరతి మొదలగుక్రిడా
లేదములతోను పురుషాయిత బంధములతోను రమించుట సత్సంతానము గోరువారికి
దగదు.

యోభార్యాయా మృతౌమోహోదంగనేవ ప్రవర్తతే తతఃశ్రీ
చేష్టితాకాగోజాయతేమండీసంక్షోకః ॥ ఋతౌపురుషవద్వాపి ప్రవర్తేతాం
గనాయది । తత్రేకన్యాయదిభవేత్ సాభవేన్నరచేష్టితా ॥

పురుషుడు తనభార్యయందు ఋతుకాలమున మోహోవిప్లుడై యుపరతియొనర్చిన
శ్రీయొక్క చేష్టులు ఆకారముగల వీర్యరహితుడగు పురుషుకలుగును, వీడు మండుదన
బడును శ్రీ తనపురుషునితో ఋతుకాలముందు నుపరతిని సల్పుటచే కన్యకజనించిన
పురుషచేష్టులు కలిగియుండును, అనగా పురుషునివలె స్వతంత్రముగ వ్యవహరించునది
యే కామకాంతిసొందక చర్తమయలింగ ధారిణులగు శ్రీలతో సంభోగముచేయునది
యే ననియెరుంగవలయు, ఇందుకు నివర్తనముగా జ్యోతిశాస్త్రమునందు జన్మకాలగ్రహ
సంపత్తినిబట్టి శ్రీలబ్ధి స్వభావము గలుగునని చెప్పబడియున్నది ॥ శ్లో ॥ శుకానీతౌ
యది పరస్పరభాగసంస్థా క్రేచ దృష్టిపథగా పుదయే సుటాంకః । శ్రీదామతీవ
మవవాగ్ని మధపవృద్ధి శ్రీని స్సమంచ పురుషాకృతి భీరమేచ్ఛ ॥

శ్రీ పురుషులు కలకనస్సుడు ముందుగా పురుషుడు శుక్రమునువిడచిన కూరుడును
బలవంతుడను దైవ్యవంతుడునగు కొమరుడుగలుగును, ముందుగా శ్రీ అర్తవముతోవిడచిన
రూపతీయగు కొమరైయుకలుగును, కావుననే కొన్ని పురుషగర్భములు తల్లిపోలిక
గలవిగను కొన్ని శ్రీ గర్భిణిలు తండ్రిపోలిక గలవిగనుండును.

• బాలుని బెడరించినను అకస్మాతుగ నిద్రలేసినను భయపడును తటాకాన లేవనెత్తి
నను మీదికెగరవేసినను శిశువునకు వాతాది దోషములుచేరును కూర్పుంపబెట్టినయెడల
మరుగుజ్జు తనముకలుగును కావున నిట్టిపనులను బాలునిమేలు కొరువారు చేయకూడదు,

ప్రమించిన శ్రీశిశుబాలు కొరత అయినయెడల రోగమాలేది ముసలితనము
కాల్గము లేక మధ్య యవ్వనముగలది మిక్కిలి పొడుగు పొట్టి లావు స్పష్టముగాక సమా
నముగనుండునది మంచినములుగలది ఆకలేనిది విడ్డలుకలది క్రేలాడు పెదవులులేనిది
క్రేలాడక పూర్వగతములుగాక సమానముగ నుండెడి చన్నులుగలవి వికృతాంగములు
వ్యసనములేనిది క్రేమకలదియునగు, వానిని బాలుని అరోగ్యముకొరవ యేర్పరచవలయు,
అతాది దుర్బల్యము అయినయెడల బాలునియభిముఖునకు వ్యక్తతలుగను క్రేలాడు కుదములు

అయినచో చాల విద్వంసము ముక్కు పెంకను కప్పబడి క్యాన్సరి¹ ధముకలిగి తన్మూలము గ కలిగి ప్రాణాపాయమునకు చేరువగును గాన సమానస్థితిలో శిశువునకు బాలు యిచ్చింపవలయు.

శివుని ఏయంగమునందు బాధయిండునో అయంగమును మాటిమాటికి శాకు
చు యితరులాయంగమును దాకిన నేద్యును శిరుమనందు రోగము కలిగినయెడల కన్నులు
మాసుకొనును తలంచుకొనును పొత్తికడుపునందు గలిగిన మూత్రమురాక బాధకలుగును
మరియు దప్పిమార్చకలుగును లోకతుపునందు బాధకలిగినయెడల మలమూత్రములు
రాకుండును దేహకాంతిచెడును వాంఛ కడుపుపొంగు పేగులు అరచుటయు కలుగును,
విశేషముగ నేద్యుంచిన శరీరమంతట బాధయని తెలుసుకొనునది.

శేను జెప్పియుండు విషయబట్టియు స్త్రీలు, పురుషులు, గమనించి ప్రవర్తించవలెను అట్లు ప్రవర్తించిన యిహపరసాధకంబగుననుటకు శుంకమాత్రము సందియంబులేదు.

మంగళమహా శ్రీశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీ శింశేషము

సంపూర్ణము.

